

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 83 / IV legislatura / Cinquè període

Dijous, 17 de març de 1994

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 45

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i vuit minuts.

Preguntes

Pregunta al Consell Executiu sobre la utilització d'un llenguatge sexista en la versió catalana de la Normativa de la Comissió de les Comunitats Europees relativa a la protecció de la dignitat de la dona i de l'home en la feina, editada per la Direcció General d'Ocupació, del Departament de Treball, i l'Institut Català de la Dona (Reg. 16185)

Formulació: Sr. Bargalló (ERC) (p. 4331).

Resposta: conseller de Treball (p. 4331).

Repregunta: Sr. Bargalló (ERC) (p. 4331).

Segona resposta: conseller (p. 4331).

Preguntes al Consell Executiu sobre les accions per a assegurar el futur de l'escola Torre Marimon, a Caldes de Montbui (Vallès Oriental) (Reg. 16200), i sobre les mesures per a garantir la continuïtat dels estudis en l'escola Torre Marimon, a Caldes de Montbui (Vallès Oriental) (Reg. 16201)

SUMARI (2)

- Formulació: Sr. Bargalló (ERC) (p. 4332).
Resposta: conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 4332).
Repregunta: Sr. Bargalló (ERC) (p. 4332).
Segona resposta: conseller (p. 4333).
- Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures previstes per complir l'acord del Parlament de protecció de l'espai de l'Alta Garrotxa inclòs en el PEIN, en relació amb la pedrera dels Comuns, a Tortellà (Reg. 16406)*
Formulació: Sr. Terradellas (S) (p. 4333).
Resposta: conseller de Medi Ambient (p. 4333).
Repregunta: Sr. Terradellas (S) (p. 4333).
Segona resposta: conseller (p. 4334).
- Pregunta al Consell Executiu sobre el compliment de l'article 16 de la Llei 19/1991, de reforma de la Junta de Sanejament (Reg. 16407)*
Formulació: Sra. Martí i Conill (S) (p. 4334).
Resposta: conseller de Medi Ambient (p. 4334).
Repregunta: Sra. Martí i Conill (S) (p. 4334).
Segona resposta: conseller (p. 4335).
- Preguntes al Consell Executiu sobre si hi ha cap mesura prevista pel Departament de Medi Ambient i l'Ajuntament de Ribes de Freser per tal que tots els col·lectors del municipi siguin connectats a la depuradora (Reg. 16408), i sobre si tots els col·lectors de Ribes de Freser (Ripollès) estan connectats a la depuradora (Reg. 16409)*
Formulació: Sr. Piella (S) (p. 4335).
Resposta: conseller de Medi Ambient (p. 4335).
Repregunta: Sr. Piella (S) (p. 4335).
Segona resposta: conseller (p. 4336).
- Pregunta al Consell Executiu sobre la situació de l'empresa L'Agudana (Reg. 16498)*
Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 4336).
Resposta: conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 4336).
Rèplica: Sr. Pueyo (ERC) (p. 4337).
- Pregunta al Consell Executiu sobre les raons per les quals no s'han respost tres sol·licituds d'informació en relació amb els pagaments del Comitè Assessor per a l'Estudi de l'Organització de l'Administració de la Generalitat durant l'any 1992 (Reg. 16718)*
Formulació: Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 4337).
Resposta: consellera de Governació (p. 4337).
Repregunta: Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 4337).
Segona resposta: consellera (p. 4338).
- Preguntes al Consell Executiu sobre la possibilitat que la Comissió Tècnica d'Equipaments Comercials permeti la instal·lació d'una gran superfície comercial nova al Vallès (Reg. 16783), i sobre l'impacte que tindria la instal·lació d'una gran superfície comercial nova al Vallès (Reg. 16784)*
Formulació: Sr. Ariza (P) (p. 4338).
Resposta: conseller de Comerç, Consum i Turisme (p. 4338).
Repregunta: Sr. Ariza (P) (p. 4339).
Segona resposta: conseller (p. 4339).
- Preguntes al Consell Executiu sobre les mesures perquè no es produeixin maltractaments en les dependències dels Mossos d'Esquadra (Reg. 15946), sobre els maltractaments en les dependències dels Mossos d'Esquadra als detinguts en la manifestació del 27 de gener de 1994 (Reg. 15947), i sobre les actuacions de la consellera de Governació per a delimitar les responsabilitats dels causants dels maltractaments als detinguts en la manifestació del 27 de gener de 1994 (Reg. 15948)*
Formulació: Sr. Fuentes (IC) (p. 4340).
Resposta: consellera de Governació (p. 4340).
Repregunta: Sr. Fuentes (IC) (p. 4341).
Segona resposta: consellera (p. 4341).
- Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre el Museu Nacional d'Art de Catalunya i la política de museus (Reg. 16749) (Punt tretzè de l'ordre del dia.)**
Presentació: Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 4341).

Posició dels grups: *Sr. Reguant (M)* (p. 4343), *Sr. Pujol i Folcrà (P)* (p. 4343), *Sr. Benach (ERC)* (p. 4344), *Sr. Dalmau i Ribalta (S)* (p. 4344) i *Sra. Sanabra (CiU)* (p. 4345).

Votació dels punts a i b: *rebutjats per 30 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 4346).

Votació del punt c: *rebutjat per 15 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 4346).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la inspecció tècnica de vehicles (Reg. 12759) (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Montserrat (P)* (p. 4346).

Posició dels grups: *Sr. Farrés (IC)* (p. 4347), *Sr. Puigcercós (ERC)* (p. 4348), *Sr. Riera i Olivé (S)* (p. 4348) i *Sr. Sabanza (CiU)* (p. 4349).

Votació del punt 1: *aprovat per unanimitat* (p. 4349).

Votació del punt 2: *aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions* (p. 4349).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política de foment de regadius (Reg. 13926) (Punt quinze de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 4350).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 4351).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, de modificació i addició)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 4352).

Posició dels grups no esmenants: *Sra. Arnalot (P)* (p. 4353) i *Sr. Companys (CiU)* (p. 4353).

Posició del grup presentant: *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 4355).

Votació del preàmbul i el punt 1: *aprovat per unanimitat* (p. 4356).

Votació de la resta: *rebutjada per 30 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció* (p. 4356).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política de joventut (Reg. 12755) (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Elena (S)* (p. 4356).

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Campuzano (CiU)* (p. 4357).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Ariza (P)* (p. 4359), *Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 4360) i *Sr. Puigcercós (ERC)* (p. 4360).

Posició del grup presentant: *Sr. Elena (S)* (p. 4361).

Votació dels punts 3 i 4: *aprovat per unanimitat* (p. 4361).

Votació de la resta: *rebutjada per 38 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció* (p. 4361).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre l'educació d'adults (Reg. 13157) (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Bargalló (ERC)* (p. 4361).

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1, 2 i 3, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Varela (CiU)* (p. 4362).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Cadevall (S)* (p. 4363).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Pujol i Folcrà (P)* (p. 4363) i *Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 4364).

Posició del grup presentant: *Sr. Bargalló (ERC)* (p. 4365).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 0000).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la immigració a Catalunya (Reg. 13195) (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Rodri (ERC)* (p. 4365).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1, 2 i 3, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Oliart (S)* (p. 4367).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Reguant (M)* (p. 4368), *Sr. Ariza (P)* (p. 4368), *Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 4369) i *Sr. Salvatella (CiU)* (p. 4369).

Posició del grup presentant: *Sr. Rodri (ERC)*, *que anuncia l'acceptació d'unes esmenes transaccionals* (p. 4371).

El secretari segon llegeix les esmenes transaccionals (p. 4371).

El Sr. Oliart (S) (p. 4371) i *el Sr. Rodri (ERC)* (p. 4371) *intervenen en relació amb les esmenes presentades*.

El Sr. Escudé (CiU) (p. 4372) i *el Sr. Oliart (S)* (p. 4372) *intervenen per una qüestió d'ordre*.

SUMARI (4)

Votació del punt 1: *rebutjat per 28 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4372).*

Votació del punt 2: *rebutjat per 24 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions (p. 4372).*

Votació del punt 3: *aprovat per unanimitat (p. 4372).*

Votació del punt 4: *rebutjat per 14 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 4372).*

La sessió s'aixeca a tres quarts de tres de la tarda i onze minuts.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 45.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen la consellera de Governació i els consellers de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Comerç, Consum i Turisme, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Preguntes

(Remor de veus.) Silenci! Passem al tràmit de preguntes amb resposta oral.

Pregunta al Consell Executiu sobre la utilització d'un llenguatge sexista en la versió catalana de la Normativa de la Comissió de les Comunitats Europees relativa a la protecció de la dignitat de la dona i de l'home en la feina, editada per la Direcció General d'Ocupació, del Departament de Treball, i l'Institut Català de la Dona

La primera pregunta és sobre la utilització d'un llenguatge..., en la versió catalana de la Normativa de la Comissió de les Comunitats Europees, que formula el senyor Josep Bargalló. Té la paraula.

El Sr. BARGALLÓ: Sí, senyor president. La Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball i l'Institut Català de la Dona han tingut l'encert d'editar en la versió catalana la normativa de les Comunitats Europees referents a l'assetjament sexual i, conseqüentment, a la dignitat de la dona i de l'home a la feina. Malauradament, però, vam poder llegir en aquesta versió que no es complia la mateixa normativa que de llenguatge no sexista havia donat a conèixer la Generalitat no fa massa i que, malauradament, conté en aquesta publicació exemples clars d'acció no positiva, discriminatòria en l'ús del llenguatge.

Era, en tot cas, la pregunta al Consell Executiu, per quin motiu no s'havia aplicat en aquesta publicació la mateixa normativa del llenguatge no sexista de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Farreres.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Ignasi Farreres): Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats. Miri, vostè fa referència a aquesta publicació d'assetjament sexual, publicada conjuntament per la Direcció

General d'Ocupació, de la Conselleria de Treball, i l'Institut Català de la Dona, i que dona a conèixer, doncs, això, la normativa de la Comissió de les Comunitats Europees relativa a la protecció de la dignitat de la dona i de l'home a la feina.

Bé, jo no sé quins exemples..., vostè no n'ha posat cap. Diu que hi ha un llenguatge sexista... Jo el que li puc dir és que el que s'ha fet aquí és, en la versió catalana, s'ha procedit a una traducció literal –traducció literal– de la normativa publicada en castellà, versió oficial, al DOCE, és a dir, al *Diari Oficial de les Comunitats Europees*. I concretament són dues normatives, les traduïdes: una de data 27 del VI del 90, l'altra del 4 del II del 92; si convé, li podria donar els detalls d'on han sigut publicades...

No, diguem-ne, això és la traducció, el document que vostè m'ensenya, i al que jo faig referència és la traducció d'aquestes normatives publicades –com dic– pel *Diari Oficial de les Comunitats Europees*. I, senzillament, ens hem limitat a la traducció literal d'un document oficial, publicat oficialment. I, per tant, hem sigut fidels a la seva traducció literal, perquè, com vostè comprendrà, és inadmissible que en una traducció nosaltres féssim una traducció lliure, perquè tota norma s'ha de traduir tal com és. No es tracta que, la norma, la interpretem segons ens agradi, sinó tal com és. Amb les lleis hi podem estar d'acord o no, o amb les normes en general podem estar d'acord amb el seu contingut, però han de ser traduïdes amb el seu verdader contingut. Perquè, si no, es produiria allò que els italians diuen *traduttore, traditore* –eh?–, «traductor, traïdor». Per tant, em sembla que la fidelitat i el rigor impliquen que la norma ha de ser traduïda en els mateixos termes en què està.

Moltes gràcies, senyor...

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot preguntar el senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: Sí, senyor president. Efectivament, traduir no és traïr; potser traïr és triar d'on se tradueix. I, evidentment, nosaltres no som culpables que la versió espanyola contingui llenguatge sexista: quaranta-vuit treballadors i cap treballadora, dotze superiors i cap superiora, dotze companys i cap companya, divuit empresaris i cap empresària, sis directors i cap directora... Senyor conseller, és molt fàcil traduir, on en espanyol diu «director», traduir, per exemple, per «personal directiu», que no es traeix res –que no es traeix res– i s'acompleix la normativa de llenguatge no sexista del mateix Govern de la Generalitat. I a més, si haguessin traduït de l'anglès o del francès, segurament que haurien traduït millor i no haurien traït l'esperit d'aquesta normativa comunitària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bargalló. El conseller... Té quaranta segons.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Moltes gràcies, senyor president. Mirin, en aquesta publicació i en el seu text original hi han paraules que s'utilitzen en forma femenina, en forma masculina, en sentit de globalitat, referint-se en globalitat tant a homes com a dones. I és evident que es par-

la d'empresaris, es parla de treballadors, es parla de superiors, de companys, d'afiliats en termes genèrics; evidentment, per tant, globalitzadors, compronent tant a una persona com a una altra. Però també hi han frases o expressions... Per exemple, si veu la pàgina 6, i li poso un exemple que parla d'una «persona», que és una fórmula femenina i, en canvi, es refereix evidentment tant a persones masculines com femenines.

Per tant, escolti, vostè el que està preconitzant és un canvi, diguem-ne, de la nostra llengua, que, en tot cas, no seria el nostre cas; o sigui, no seria la nostra, diguem-ne, responsabilitat. Aquesta és la versió que hi ha oficial i aquesta és la que nosaltres hem de traduir. A part que vostè està preconitzant un tipus de redacció que implicaria un parlar sinopat, tallat, quasi, diguem-ne, una mica, per intermitències. Vostè em reconeixerà el gran inconvenient que és quan moltes vegades veiem escrits en què es parla d'empresaris/empresàries, senyors i senyores, amics i amigues, que perden el fil conceptual en funció, senzillament, d'aquest parlar utilitzant contínuament forma alternativa...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor conseller...

*Preguntes acumulades relatives a l'escola
Torre Marimon, de Caldes de Montbui
(Vallès Oriental)*

La següent pregunta, la formula també el senyor Bargalló; és sobre l'escola Torre Marimon, de Caldes de Montbui. M'imagino que em demanarà l'acumulació de la següent? (Pausa.) Molt bé. Doncs, pot formular les preguntes acumulades.

El Sr. BARGALLÓ: Sí, senyor president. L'escola, la granja-escola Torre Marimon fou fundada per la Mancomunitat de Catalunya l'any 20, i des d'aleshores ençà ha anat passant per una trajectòria diversa, també en el fet de la institució a la qual pertany, i de la postguerra ençà ho fa de la Diputació de Barcelona. Aquesta escola en l'actualitat forma estudis de formació professional de segon grau en l'especialitat d'agropecuària, agrícola i ramadera, i indústries agroalimentàries.

Aquesta escola que forma aquests estudis, que són els únics que es donen a les comarques de Barcelona d'aquests mòduls professionals —i que cal dir que de les dotze indústries més importants de la zona on és establerta, el Vallès, nou pertanyen a la indústria de la qual forma estudiants aquesta escola—, es troba en aquests moments amenaçada de tancament perquè la Diputació de Barcelona ha decidit acabar aquestes línies d'estudis.

Evidentment, aquí no és el motiu de discutir si la Diputació de Barcelona ho ha fet amb encert o no, però en tot cas la qüestió és si la Generalitat ha previst suplir la Diputació de Barcelona pel que fa a aquests estudis i, per tant, mantenir els estudis de l'escola Torre Marimon i, en cas que la Generalitat no vulgui assumir el manteniment d'aquesta

granja-escola, com pensa la Generalitat que aquests estudis, que són els únics que es fan en aquestes comarques, es mantinguin en un altre centre, especialment tenint en compte que en la reforma educativa aquests mòduls professionals es preveuen, i seria una llàstima que aquests que ja estan posats en pràctica de tants anys es perdessin i aleshores nosaltres també perdéssim el temps posant en pràctica aquests estudis en un altre lloc.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bargalló. Tractant-se d'una pregunta sobre l'escola Marimon, al conseller Marimon li toca contestar, sembla.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Francesc-Xavier Marimon): Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor i senyors diputats, bé, com molt bé vostè ha dit, l'escola Torre Marimon correspon, doncs, a la Diputació de Barcelona i té una llarga trajectòria de tots coneguda. Sembla ser cert que en aquest moment es vol procedir, doncs, a acabar aquests estudis, a no donar aquests estudis a l'escola, tot i que no n'hi ha constància oficial, sinó oficiosa, al respecte.

Cal recordar que el tema dels traspassos de la Diputació de Barcelona estan bloquejats i que, en aquest moment, si no és a través d'una via d'acord, no es pot prendre cap mesura al respecte. Evidentment, nosaltres valorem el fet que estigui aquesta escola ubicada a la zona que està, que dintre el Mapa escolar, si no es van preveure equipaments d'aquestes característiques, era precisament comptant amb la presència de l'escola, i que l'interès del Govern de la Generalitat és el manteniment d'aquesta escola i de la formació que en ella es dona.

Nosaltres, l'únic que puc dir és que conjuntament amb el Departament d'Ensenyament, doncs, intentem posar-nos en contacte amb la Diputació, per veure la possibilitat d'arribar a un acord en aquest sentit. O sigui, el nostre capteniment —si és aquesta la pregunta— és el de la necessitat de mantenir l'escola i la formació que en ella es dona. Els acords posteriors, evidentment, van lligats a la decisió de la Diputació de Barcelona.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Bargalló pot repreguntar.

El Sr. BARGALLÓ: Sí, senyor president. Simplement, senyor conseller, en el sentit que a la direcció de l'escola li ha estat comunicat el tancament, el possible tancament per al curs propinent, i en tot cas l'interès d'aquest Grup Parlamentari és que aquestes converses entre el Govern de la Generalitat i la Diputació finalitzin perquè sigui possible que en el proper curs, sigui la Diputació o sigui el Govern de la Generalitat, l'escola es mantingui en el seu nivell actual, que és un nivell molt alt, com ha reconegut la mateixa CIRIT enguany en atorgar-li una quantitat molt estimable de premis a la investigació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Senyor conseller.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor president, senyores i senyors diputats, ja li he manifestat la nostra voluntat.

Sí que voldria remarcar un aspecte: el fet que una administració es desentengui d'unes funcions que ha portat a terme no vol dir que les altres les hagin d'assumir amb la totalitat dels costos i sense cap mena de responsabilitat. Feta aquesta excepció, continuo manifestant el nostre interès en l'escola i en el seu funcionament, i en la voluntat d'arribar a un acord per al seu normal funcionament.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures previstes per complir l'acord del Parlament de protecció de l'espai de l'Alta Garrotxa inclòs en el PEIN, en relació amb la pedrera dels Comuns, a Tortellà

Pregunta número 4, sobre les mesures previstes per complir l'acord del Parlament de protecció de l'espai de l'Alta Garrotxa, que presenta el diputat senyor Terradellas, en substitució del senyor Nadal, Joaquim Nadal.

El Sr. TERRADELLAS: Com un dels signants de la pregunta, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Ah, sí, que la signaven juntament tres més.

El Sr. TERRADELLAS: Exactament.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Terradellas, té la paraula.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, al municipi de Tortellà —que tots vostès coneixen que està a la Garrotxa— se li ha autoritzat la reobertura d'una pedrera, que una part d'aquesta pedrera està dintre del Pla d'espais..., el PEIN, Alta Garrotxa, que, de moment, té la voluntat de ser declarat espai protegit, però que encara no existeixen mesures reguladores del funcionament d'aquest espai.

En aquest sentit, el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució en la Comissió de Política Territorial, celebrada a les 11 de la nit de l'últim dia que hi va haver sessió de l'any passat en el Parlament, en el sentit que es redactin amb caràcter..., de forma urgent unes normes especials de protecció, i que durant aquest període, mentre no existeixin aquestes normes, «el Consell Executiu», diu exactament, «extremarà les precaucions i vetllarà per tal que les activitats que es desenvolupin a la zona del PEIN no afectin negativament les propostes que en definitiva s'hauran de dur a terme.»

Per tant, la nostra pregunta és òbvia: com és possible que s'hagi autoritzat aquesta activitat dintre del PEIN, una part dintre del PEIN, estant pendent aquestes normes complementàries i havent-hi hagut aquesta Resolució del Parlament?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Terradellas. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta): Senyor president, senyor diputat, efectivament, a Tortellà existia una pedrera abandonada des de l'any 74 que una part, una petita part forma part del PEIN.

Aquesta pedrera es va demanar, es va exigir el programa de restauració, programa de restauració que es va presentar l'any 92, que en un principi no era correcte i es va informar negativament i el nou programa es va informar positivament el maig del 93, posant-hi unes condicions: restauració, d'acord amb l'explotació; explotació en trinxera; cap impacte en la circulació de l'espai, perquè és perifèric, i un termini de cinc anys, de manera de minimitzar l'impacte visual.

En realitat —després va ser aprovat també per activitats classificades, per urbanisme, etcètera—, en realitat, senyor diputat, l'actuació, la restauració d'aquesta pedrera és un efecte positiu justament també fins i tot pel PEIN, o sigui si separéssim la part del PEIN d'aquesta pedrera resultaria que l'antiga pedrera quedaria restaurada amb el que és exterior al PEIN i dintre del PEIN quedaria no convenientment.

Aleshores, en aquest sentit és en el qual, doncs, considerem que l'autorització és correcta. Per altra banda, dintre del PEIN no estan prohibides les activitats extractives i aquest és un dels casos en què es pot autoritzar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Terradellas pot repreguntar.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor president. Jo no dubto, senyor conseller, de la bondat del Pla de restauració; per cert em sembla que hi han treballat d'una manera interessant, i ho celebro, i ho reconec.

De tota manera, a mi em fa la impressió, senyor conseller, que si un àmbit el volem protegir, diem de fer unes mesures que s'han de fer de manera urgent i no tenim la paciència d'esperar que surtin aquestes mesures per veure si encaixa aquesta autorització amb les mesures, em sembla que estem fent una mala feina.

A mi em preocupa que dintre de l'àmbit del PEIN es puguin fer segons quin tipus d'extraccions. A mi em fa la impressió, senyor conseller..., i en aquest sentit ja hi ha iniciatives del Grup Socialista amb l'intent de trobar àmbits d'extracció de materials fora de les zones protegides per fer possible l'activitat econòmica i la protecció dels espais que realment ens convenen que no es remenin i que es puguin protegir.

Per altra banda, senyor conseller, jo em permeto discrepar del que em sembla que han de ser els efectes de les resolucions d'aquest Parlament. No demanàvem que es tirés endarrere res, senzillament que es paralitzés l'actuació a fi i efecte de veure si les normes encaixaven amb la resolució...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor conseller; perdó, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyor Terradellas, en realitat el que deia la resolució del Parlament és que no afectessin negativament. Considerem que aquesta restauració afecta positivament i vostè sap que no ens han tremolat les cames quan hem hagut d'expropiar i restaurar, com és el cas del Croscat, en el parc de la Garrotxa.

En aquest cas considerem realment que aquesta restauració d'aquesta petita part de la pedrera que queda dintre del PEIN és un efecte positiu fins i tot per al paisatge i per la restauració; a més, és una activitat a termini fix, és per a cinc anys, és una restauració integrada, no es pot separar una part de la pedrera de l'altra; vull dir, justament, la restauració i l'explotació d'una part permet l'explotació i la restauració de l'altra.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller.

*Pregunta al Consell Executiu sobre el compliment
de l'article 16 de la Llei 19/1991, de reforma
de la Junta de Sanejament*

Passem a la següent pregunta, número 5, sobre el compliment de determinat article de la Llei de reforma de la Junta de Seguretat, que formula la diputada senyora Rosa Martí. Té la paraula.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Moltes gràcies, senyor president. Aquesta pregunta va encaminada a conèixer el compliment d'un determinat article, però no de la Junta de Seguretat, sinó de la Junta de Sanejament. És l'article 16, que diu textualment, i és referit al compliment dels comptes, diu: «Amb periodicitat anual s'efectuarà una auditoria de la Junta de Sanejament i anualment la Sindicatura de Comptes emetrà un informe.»

Aquest article va ser àmpliament debatut en el moment que es va debatre la Llei perquè des dels grups de l'oposició teníem interès que en passar la Junta de Sanejament de ser un organisme autònom a ser una empresa pública hi hagués el màxim possible de control pressupostari i d'anàlisi dels comptes.

Aquest article, que va ser aprovat l'any 91 –per tant hi ha hagut dos pressupostos; el 92 i el 93–, i fins la data d'avui, almenys des d'aquí, no tenim coneixement que s'hagin fet les auditories –possiblement s'han fet, potser el conseller ens ho pot explicar– i en tot cas tampoc que s'hagi fet l'informe.

És a dir, per tant, aquest article s'està incomplint des de fa dos anys i per tant nosaltres demanaríem a la Conselleria que ens donés explicacions a l'entorn d'aquesta qüestió, perquè possiblement el senyor conseller està àmpliament preocupat pels resultats de l'auditoria que ha donat la Junta

de Residus, que són uns resultats bastant lamentables i potser tampoc vol incloure les dades de la Junta de Sanejament a anàlisi possiblement de la Sindicatura, perquè el nivell de compliment de les dades de la Junta de Residus –ho repeteixo– és lamentable. Per exemple, el pressupost de l'any 88 només va tenir un 7% d'execució, de compliment; el de l'any 90, un 25%, i el Síndic explica un cúmul d'irregularitats increïbles. Possiblement aquesta sigui la causa per la qual la Junta de Sanejament en aquests moments tampoc sembla ser que no sé si té auditories o no, però en tot cas no té informes.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Martí. Pel Consell Executiu té la paraula l'honorable conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor president, una vegada més constatem la barreja generalitzada de tots els aspectes per part de la senyora diputada. En aquest moment, malgrat que la pregunta era sobre el compliment de l'article 16 de la Junta de Sanejament, resulta que el que surt és l'auditoria de la Sindicatura de Comptes respecte a la Junta de Residus, senyor president, respecte a la Junta de Residus de l'any 88, 89 i 90, que va ser molt desastrosa –segons la diputada–, però que efectivament som a l'any 94, és una activitat que es va portar a terme, molt desastrosa, l'any 88, 89, 90 –segons la senyora diputada.

En realitat, nosaltres, i responent al que diu de la Junta de Residus, no es veu –i prego a la senyora diputada que ho llegeixi–, no es veu que sigui un informe negatiu per part de la Sindicatura de Comptes.

Tornant al compliment de l'article 16 de la Llei 19/91, vull dir a la senyora diputada que el compliment ha sigut total, cent per cent, vol dir.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. La senyora Martí pot repreguntar.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Senyor president, demano el seu emparament perquè les respostes dels consellers siguin més ajustades a la pregunta.

El senyor conseller em diu que s'ha complert; que expliqui com s'ha complert, on estan les auditories i on estan els informes de la Sindicatura. No és admissible la resposta del senyor conseller, per aquesta raó. I la segona raó, tampoc és admissible perquè el senyor conseller sempre diu que jo barrejo conceptes. No barrejo cap concepte, senyor conseller, li estic explicant que la Junta de Residus, el seu resultat, de la Sindicatura, ha estat absolutament lamentable, i possiblement vostè tingui por de fer les auditories i els informes de la Junta de Sanejament perquè és possible que li surtin semblants. Per tant, demano, senyor president, senyor conseller, resposta a la pregunta. On són les auditories i on són els informes de la Junta de Sanejament?

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Martí. De totes formes, l'admissibilitat o inadmissibilitat ho jutja el president, eh? Una altra cosa és que convencin o no la senyora diputada. El senyor conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Moltes gràcies, senyor president. Sortosament aquesta cambra té una reglamentació molt sàvia i permet que hi hagi una segona part de la resposta per poder donar compliment a aquests dubtes que encara li queden a la senyora diputada.

Doncs miri, senyora diputada, resulta que la Llei 19/91 es va començar a aplicar l'any 92, per tant, aquesta exigència de l'article 16 correspon a l'exercici 92, no al 91 com diu vostè; per tant, no als tres anys que diu vostè. Aleshores, si tenim en compte, per tant, el 92, miri, de l'exercici 92 es va fer l'auditoria que preveu l'article 75 de la Llei de finances públiques; ha estat dictaminada favorablement per la Intervenció General de la Generalitat de 29 de novembre del 93; per altra banda també la Junta de Sanejament va fer una tercera auditoria que va ser aprovada pel consell de direcció en data 14 de juny del 93 i, per altra banda, la Sindicatura de Comptes, en aquest moment, hi està treballant. Com vostè sap, la Sindicatura de Comptes no depèn del Govern, no depèn del Departament, i, per tant, els ritmes d'actuació de la Sindicatura de Comptes els estableix la mateixa Sindicatura.

I per aclarir, senyor president, senyora diputada, l'exercici 93, els comptes de la Junta de Sanejament s'han d'aprovar el segon trimestre de 1994, per tant, encara no ha arribat el moment. Per tant, aquests tres anys que deia, primer, l'any 91 no era d'aplicació; l'any 92 s'ha complert al cent per cent, per això, senyor president, he respost perfectament en la meua resposta a la pregunta de la senyora diputada, al cent per cent; queda, evidentment, que la Sindicatura de Comptes acabi de fer la seva auditoria, i el 93, evidentment, també s'acomplirà al cent per cent perquè encara no toca aprovar els comptes.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: S'ha acabat el temps.

*Preguntes acumulades relatives als
collectors de Ribes de Freser*

La següent pregunta és sobre la depuradora de Ribes de Freser, que formula el diputat senyor Pere Jordi Piella, que suposo que demanarà l'acumulació de dues preguntes que té, no?

El Sr. PIELLA: Sí, gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Número 6 i número 7.

El Sr. PIELLA: Sí, així és.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, endavant.

El Sr. PIELLA: Bé, vagin per endavant dues coses que crec que són òbvies, una d'elles és l'autonomia municipal, de tots els municipis del nostre país, i l'altra, que parteixo de la base que vostè i el seu Departament intenten fer-ho al màxim de bé en el que els correspon.

No obstant això, sí que li he de dir que respecte a la depuradora de Ribes de Freser crec que s'han fet –segons tinc entès– nou preguntes sobre aquest tema, i també s'ha fet una proposició no de Llei, que encara que no fos expressa per a aquesta depuradora també anava sobre aquest tema.

En el fons, el que es pregunta és –que en definitiva és el que interessa als ciutadans– veure si aquesta depuradora arribarà a funcionar des del punt de vista que tots els collectors connectin amb la depuradora i, concretament, serveixi per sanejar, realment, el riu Freser.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Piella. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor president, senyor diputat, efectivament, la depuradora de Ribes, aquest és un tema que no és la primera vegada que surt al Parlament. Com vostè sap, estava connectada tota la població a la depuradora biològica que funciona correctament, i quedava per connectar una empresa que es diu Acabados de los Pirineos, a la qual es va posar com a condició per connectar que fes neutralització dels seus efluentes, que canviés els detergents a biodegradables i que fes una bassa de decantació, de regularització, abans d'aquest abocament.

Això ha donat lloc a diferents expedients i controvèrsies en la mateixa indústria i, finalment, li haig d'informar que en data 2 de març va demanar aquesta connexió, la qual cosa vol dir que en aquests moments s'està comprovant i li puc dir que sembla ser que ha complert tots aquells condicionants per poder abocar a la xarxa de clavegueram, doncs, es podrà fer la connexió i considerem, en aquest cas, doncs, que tots els desguassos de Ribes quedaran connectats.

Vull dir-li que aquesta connexió és justament per complir la reglamentació d'abocament a les clavegueres d'acord amb aquest respecte a l'autonomia municipal.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Piella.

El Sr. PIELLA: Gràcies, senyor president. Gràcies senyor conseller per la seva explicació, però el tema no feia referència únicament al tema industrial –jo crec que és important que hi hagi una col·laboració amb les indústries per tal que puguin fer la seva tasca productiva i, al mateix temps, complir la reglamentació actual–, sinó que també anava adreçada al tema de la connexió de les clavegueres de tota la població, concretament en aquesta depuradora. Ja sé que això, en definitiva, és competència de l'Ajuntament, però si agafem concretament el decret legislatiu que refon les lleis en aquest tema, l'article primer diu molt clar que hi ha d'haver una actuació coordinada, per tant vol dir que coordinada, es pot coordinar, concretament, amb l'Ajuntament. I després, si agafem també l'article, el capítol II, l'article 34.2, també diu que una de les funcions de la Junta de Sanejament és donar assistència a les entitats locals afectades per complir el seu objectiu.

En el fons, senyor conseller, el que em preocupa és el que preocupa molts ciutadans; és a dir, el principal d'una bona política de sanejament no són les depuradores sinó que aquestes realment funcionin. Evidentment són molt importants les depuradores, però difícilment poden complir la seva tasca si els efluentes de les indústries, però també de les

aigües negres dels pobles i les viles i les ciutats, van adreçades allà.

En definitiva, jo el que li demanaria és que aquest tema ens l'agaféssim amb el màxim concretament de «carinyo», amb el màxim d'interès, no per res, perquè el ciutadà el que veu són els resultats, per molt que després hi hagin campanyes que poden ser més o menys efectives, però vostè ja sap que les campanyes de màrqueting, si darrere no hi ha una base real, en definitiva, van contra el que les ha llançat.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyor conseller.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Piella. El conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, diu molt bé, vull dir que és important que quedin finalment connectats a les estacions depuradores tots els desguassos; no sempre això es pot fer en el cas de les indústries, com abans he esmentat. En el cas dels habitatges, doncs, a vegades falta fer connexions dels mateixos ajuntaments. No hi ha dubte –i així entenc la proposta del senyor diputat– que hem de fer el màxim possible per ajudar també els ajuntaments que hi puguin haver aquestes connexions, és cert, el que passa és que és més aviat un ajut tècnic que econòmic o d'autoritat, perquè són les xarxes de clavegueram dels municipis.

I això passa a Ribes –i vostè ho coneix– i també passa, per exemple, no ho sé, a Ripoll, que vostè ho coneix perfectament, no? Encara a Ripoll ens queden per connectar un grup de cinquanta habitatges per un cantó, tretze per un altre i vint per un altre. I encara ens queden per connectar, doncs, tota una sèrie, entre Ribes i Ripoll, hi ha una sèrie de colònies, etcètera, que encara s'han de connectar.

Estem en aquest objectiu de connectar-ho. De totes maneres, el que sí que val a dir és que les depuradores estan funcionant, hem de fer els possibles perquè els efluenters corresponguin al que poden suportar, però li vull dir que l'ISQA, el paràmetre aquest de qualitat, en el Freser, abans de la connexió amb el Ter, ha augmentat del 80 al 92,2, la qual cosa vol dir que encara que ens falten aquestes connexions pensem, recordem que el límit és 100, per tant ens estem ja acostant bastant al que voldríem tots: el senyor diputat, nosaltres i els ciutadans.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació de l'empresa L'Agudana, de Cervera (Segarra)

Passem a la següent pregunta, número 8, sobre la situació de l'empresa L'Agudana, de Cervera, que formularà el diputat senyor Miquel Pueyo.

El Sr. PUEYO: Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, amb el retard inevitable degut a la reglamentació que regula la presentació i preguntes orals en el plenari, el meu Grup voldria preguntar-li en relació amb la situació d'aquesta empresa de transformació, L'Agudana, que dona

feina a unes cinc-centes persones; és una empresa líder en el sacrifici de porcs, té uns vint mil milions de facturació anyal i suposa, aproximadament, el 3% del mercat de l'Estat espanyol. La Generalitat li ha concedit un crèdit de 400 milions de pessetes i un aval de 400 milions més i, com vostès saben, aquesta empresa ha presentat suspensió de pagaments, la qual cosa ens inquieta, no només pel futur d'aquests contractes de treball, sinó també pel fet que hi ha una sèrie de ramaders creditors de l'empresa als quals en alguns casos, fins i tot, les entitats bancàries, amb la voracitat que les caracteritza en molts casos, han retirat diners dels seus comptes, i en relació amb això hi ha una denúncia presentada al Banc d'Espanya.

Nosaltres, la nostra pregunta, però, no fa referència en aquest cas el crèdit o l'aval concedit o altres aspectes de la qüestió, sinó a com veu el Govern, com valora, quina és l'actitud del Govern en relació amb aquesta situació actual i sobretot en relació amb la viabilitat futura de l'empresa L'Agudana, de Cervera.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pueyo. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Marimon.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Molt honorable president, senyores i senyors diputats, bé, la pregunta necessitaria una explicació, necessàriament molt llarga i extensa, d'aquest tema. L'empresa L'Agudana, després d'una denúncia per suposada, no deguda, diguem-ne, regularització en els seus fons respecte a Hisenda, sofreix un procés mitjançant el qual alguns clients seus, aprofitant la situació, deixen d'abonar-li determinades quantitats.

A la vegada, un dels socis majoritaris de l'empresa, exactament el denominat Vall Companys –tot i que tota la família és Vall Companys, com vostè sap–, que ja porta 473.000 animals, esmenta que si no se li comença a pagar d'immediat, doncs, ell no subministra més animals a aquest escorxador; tot i les xifres de sacrifici que té aquest escorxador, vostè comprendrà que si un dels proveïdors, que aporta 473.000 animals, doncs, manifesta que no aportarà animals si no se li paga al comptat, tot i sent ell mateix soci de l'empresa, crea una situació de dificultat.

En aquest moment l'empresa s'adreça a la Generalitat de Catalunya per demanar un ajut de caràcter econòmic, en aquest cas, un préstec i un aval.

L'empresa té una valoració per part dels perits externs de vora set mil milions de pessetes; en el moment en què es procedeix a la formalització d'aquesta operació, els tècnics de la Generalitat la valoren en 4.700 i, com que no té cap altra tipus d'hipoteca ni de càrrega financera, es considera oportú concedir aquests préstecs i donar liquiditat a l'empresa.

L'empresa, a partir d'aquest moment, reprèn la seva tasca comercial amb tota normalitat i es produeix, al cap d'un mes si fa o no fa d'aquesta situació, una problemàtica afegida i és mitjançant la qual un dels grups, a pesar del paga-

ment al comptat i per altres discussions que serien difícils d'explicar en aquesta sala, i complex, decideix no aportar animals. Com que aquest subministrament significava en aquell moment el 70% de l'aportació d'animals a l'escorxador, l'empresa es veu obligada, davant d'aquest fet, a fer suspensió de pagaments.

Haig de dir que, per part nostra, per part del Departament, el dia anterior a la suspensió de pagaments vam intentar posar d'acord els diferents membres —exactament Valls Palau, Valls Pla i Garrigues—, posar-los d'acord per evitar aquesta suspensió de pagaments, que és una suspensió que m'atreviria a qualificar d'absolutament atípica, perquè, doncs, l'empresa té una bona salut financera; el que passa és que, és clar, en el moment que li falta matèria primera, evidentment, entra en una fase molt difícil de solucionar. No va ser possible, fins i tot els mateixos membres integrants de l'empresa es negaven a estar units en la mateixa sala..., bé, va ser del tot inevitable, en aquell moment...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor conseller. Pot repreguntar, sense esperança d'obtenir resposta, el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: En realitat, senyor president, no aprofitaré aquesta circumstància per afegir alguna dada. L'honorable conseller m'ha facilitat molta informació. En qualsevol cas, únicament voldria dir que és lamentable i preocupant que aquest episodi d'una batalla, diguem-ne, en l'interior d'un grup, d'una batalla en un sector d'una alarmant situació de quasi monopoli, doncs, pugui provocar problemes d'aquest tipus.

Gràcies, senyor conseller; gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo.

Pregunta al Consell Executiu sobre les raons per les quals no s'han respost tres sol·licituds d'informació en relació amb els pagaments del Comitè Assessor per a l'Estudi de l'Organització de l'Administració de la Generalitat durant l'any 1992

Pregunta número 9, que formula el diputat senyor Simon Pujol, sobre tres sol·licituds d'informació en relació amb el pagament del Comitè Assessor per a l'Estudi de l'Organització de l'Administració de la Generalitat. Té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, senyores i senyors diputats, senyora consellera, ho faré de forma més aviat telegràfica, perquè, si no, ens tallaran. 18 de novembre de l'any 92: adreço al Consell Executiu una pregunta escrita demanant desglossament de pagaments del Comitè Assessor; la contestació que se'm dona el 9 de desembre del mateix any 92..., se'm nega la informació perquè la liquidació de l'exercici pressupostari del 92 en aquella data no estava tancat. Jo no demanava la liquidació de l'exercici, sinó que demanava el desglossament de pagaments al mes de novembre del 92.

Amb vistes a això, amb data 22 de gener del 93 reitero la meua petició mitjançant carta al president del Parlament, en

què demano autorització per comprovar els documents corresponents als pagaments que sol·licitava; no és contestada. Amb data 5 de març del 93, en no haver rebut contestació, m'adreço novament al president del Parlament demanant quines són les raons que han motivat la falta de resposta; el president reitera la petició amb data 8 de març del 93. Transcorregut quasi un any sense rebre cap autorització ni contestació, m'adreço novament al Consell Executiu, amb data 7 de febrer de 1994, per escrit del president del Parlament de 8 de febrer del 94.

Voldria, senyora consellera, que em donés una explicació de quines són les anomalies que han produït aquesta situació.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pujol. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable consellera senyora Cuenca.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (M. Eugènia Cuenca): Moltes gràcies, senyor president. Il·lustre senyor diputat, és cert que s'han produït anomalies, donat que s'hauria d'haver respost cadascuna de les peticions que vostè ha fet, i no necessàriament havent d'acudir a l'emparament del president del Parlament.

Jo li haig de presentar excuses formals, i li pregaria que les acceptés donat que no ha obeït a cap intent de defugir una informació que vostè ha sol·licitat. De totes maneres, li voldria dir, com a prova d'això que li estic dient —que no s'ha volgut en cap moment defugir una informació que vostè sol·licitava—, que no és cert el que vostè afirma, que diu: «No he rebut cap contestació.» El mes de juliol del 1993, l'assessora jurídica —em penso que és aquest el nom— del Grup Parlamentari Popular, directament, es va adreçar a la vice-presidenta del Comitè Assessor, sol·licitant-li la informació que vostè havia demanat en dues ocasions, i la vice-presidenta del Comitè Director li va contestar a la seva assessora —és cert que no pel tràmit del Parlament, donat que la vice-presidenta del Comitè Assessor no es pot adreçar directament al Parlament per enviar una informació—, se li va adreçar donant-li resposta i informació de totes les partides que vostè havia sol·licitat. Potser no se'n recorda, però jo les tinc aquí i, si li interessen, les hi puc donar.

Per tant, almenys reconeixent que hi ha hagut anomalies i que s'hauria d'haver enviat pel conducte directe segons el Reglament, que és a través del president de la cambra, doncs, el que sí que té vostè a les seves mans és la informació que sol·licitava el mes de juliol.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora consellera. El senyor Simon Pujol té la paraula per repreguntar.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, senyora consellera, el meu contenciós amb el Comitè Assessor té ja, almenys, cinc centímetres de gruix, i vostè ara confon una cosa amb una altra. Aquestes preguntes que diu que se'm varen contestar d'una forma no parlamentària però que jo he acceptat no tenen res a veure amb la pregunta oral que faig avui.

Aquí es tracta únicament i exclusivament que jo demano comprovar uns documents al Comitè Assessor i res més. I no se'm contesta, ni una vegada, ni la segona vegada, ni la tercera vegada. Llavors, allò altre és un altre tema, que ja és molt gruixut, com dic, i que segurament serà objecte d'una interpellació.

Senyora consellera, miri, o el Comitè Assessor no funciona o no hi ha lligam entre el Comitè Assessor i la Secretaria General de Presidència. Això està claríssim. Un exemple gràfic és que el senyor Roc Fuentes rep a nom seu una contestació a una pregunta que faig jo –això, com a exemple. Segon: recordi que ahir vaig haver de recórrer a l'empara del Reglament perquè vostè em contestés oralment una pregunta que jo vaig demanar escrita –segon punt. I tercer punt, senyora consellera, jo el que demano és com puc comprovar aquests documents; això és el que m'ha de contestar.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pujol. La senyora consellera...

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor president. Jo no crec..., li reconec el que li he dit abans, que ha estat un mal funcionament i que, per descomptat, doncs, intentarem evitar-ho en el futur, perquè vostè i qualsevol diputat que formuli una pregunta al Comitè Assessor o a qualsevol altre òrgan dependent de Presidència tingui la resposta en el termini adient i la resposta que vostè sollicita.

Per altra banda, senyor diputat, vostè té la informació –la tinc aquí– de la vice-presidenta del Comitè Director, que li diu: «Li envio la informació sol·licitada sobre les partides que sol·licitava», i és cert que també..., tampoc, potser, té les mateixes formalitats que un diputat i que el Parlament, però tampoc no és gaire normal que l'assessora jurídica –o l'assessora, o el que sigui– del Grup Popular s'adrexi directament a la vice-presidenta del Comitè i li digui: «Quedo pendent de la seva resposta», resposta que li arriba sobre totes les partides que vostè va presentar.

De totes maneres, com que crec que la informació ha de ser a través del Parlament, aquest mateix full que vostè ja té des del mes de juliol, la hi enviarem al president del Parlament perquè la tingui oficialment, en la qual hi ha tota i cadascuna de la informació sol·licitada.

I l'altra informació a què vostè es referia, se li'n va fer entrega a la comissió dimarts d'aquesta mateixa setmana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora consellera.

*Preguntes acumulades relatives a
la instal·lació d'una gran superfície
comercial nova al Vallès*

La següent pregunta és sobre la instal·lació d'una gran superfície comercial al Vallès. Formula la pregunta el diputat senyor Ariza; té la paraula.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyor president, li demano autorització per acumular la 19.

El Sr. PRESIDENT: És sobre el mateix tema?

El Sr. ARIZA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Endavant.

El Sr. ARIZA: Gràcies. Senyor conseller, els terrenys coneguts com Augusta Business Park, de Sant Cugat del Vallès, estaven inicialment destinats a fer-hi oficines comercials, però amb l'autorització de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona es va modificar el pla parcial de l'àrea per tal de construir-hi una gran zona comercial de 52.000 metres quadrats. La Comissió Tècnica d'Equipaments Comercials haurà de decidir sobre si dóna llum verda –això ja ha quedat òbviament desfasat– a la instal·lació o no, tot i que fa pocs mesos va vetar el projecte de construcció d'un hipermercat a Terrassa, en estimar que aquesta àrea estava ja excessivament poblada de grans superfícies comercials.

Senyor conseller, quines són les dades que van portar la Comissió Tècnica d'Equipaments Comercials a vetar la construcció d'un hipermercat a Terrassa? S'ha produït alguna modificació des d'aleshores en les esmentades dades? Ha fet o té previst fer el Consell Executiu algun estudi sobre l'impacte que podria tenir per al petit i mitjà comerç de la zona del Vallès la instal·lació d'una altra gran superfície comercial en aquesta zona?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ariza. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Alegre.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME (Lluís Alegre): Gràcies, molt honorable president. Senyor diputat, evidentment, com vostè diu, quan va plantejar aquesta pregunta feia una previsió del que podia passar, i en aquest moment li he de dir que la Comissió va actuar d'acord, precisament, amb el que estableix la Llei d'equipaments comercials. És conegut el nostre desig que la implantació de les grans superfícies sigui mínima; ara bé, aquesta –diríem– voluntat no s'aplica d'una manera arbitrària, sinó que s'aplica d'acord amb el que estableix l'ordenament legal: en el cas de Catalunya, la Llei que va aprovar el Parlament de Catalunya i el posterior desenvolupament mitjançant el decret.

Per tant, es va avaluar i s'avalua, en cada un dels casos, quines són les característiques del projecte, quina és la població actual i futura, quina és la contribució que pot fer a l'estructura comercial, quin és el grau d'entroncament amb la xarxa viària i quins són els serveis que pot donar, de cara, fins i tot, a la implantació..., en fi, a la qüestió dels aparcaments. Avaluats aquests criteris, la Comissió, com vostè coneix, va emetre informe favorable, entenent... –i penso que és bo aclarir que algunes de les afirmacions que vostè dóna no s'ajusten exactament a la realitat. En els terrenys que vostè ha mencionat, allà està previst desenvolupar un gran centre terciari de serveis; per tant, no només oficines, sinó també altre tipus d'instal·lacions, de tipus sanitari, de tipus..., evidentment, tot el que són aspectes de tipus comercial. La xifra que vostè dóna no és d'una distribució comercial imputada a una sola firma, que és el que en algun moment pot causar preocupació, sinó que, precisament, és

un entroncament amb uns serveis comercials en els quals hi ha un hiper important –13.000 metres quadrats–, i la resta, fins a la xifra que vostè dóna, són galeries comercials –vol dir que hi aniran els comerciants si ho consideren oportú.

Per tant, nosaltres varem entendre que aquesta zona concreta reunia aquests requisits. En primer lloc, perquè la zona de Sant Cugat del Vallès és una de les àrees que demogràficament està creixent més –pensi que en deu anys ha tingut un creixement d'un 27%. Si, per altra banda, tenim també tot el que comporta l'oferta comercial respecte a poblacions veïnes, és la que té un grau d'oferta comercial més petit. Per altra banda, aquest centre, com li deia, no només és comercial, sinó que és un centre terciari de serveis; per tant, ha de comportar també una aportació complementària i una dinamització que farà que realment porti que hi hagi un moviment important. I tenint en compte tots aquests requisits, per tant, de l'oferta comercial existent, en comparació amb altres poblacions veïnes, tenint en compte l'important increment demogràfic que hi ha hagut, tenint en compte que també constituirà un element de dinamització i valorantquina és la incidència que pot acaparar de la despesa comercialitzable, que és relativament petita, es va entendre que havia de ser positiu, podia ser positiu i serà positiu, tenint en compte que la implantació d'aquestes instal·lacions és una implantació que normalment va tot per etapes i, per tant, el seu impacte és temporal i en anys successius.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, òbviament, vostè no m'ha contestat. En primer lloc, jo li he demanat si vostès havien fet un estudi d'impacte enfront dels comerciants: vostè no m'ha respost aquesta qüestió. En segon lloc, jo li he demanat quins havien estat els motius per a la modificació dels seus criteris –el cas del Continent, a Terrassa, i el cas del Pryca, a Sant Cugat–: vostè tampoc m'ha respost.

Li diré una cosa: em sembla, senyor conseller, que vostè, sens dubte, té raons, i té una pila de raons, i aquesta pila de raons l'haurà d'utilitzar els propers dies en un torrent de preguntes que li faran el Consell Comarcal, altres parlamentaris d'aquesta cambra, els comerciants de tota la zona..., recursos jurídics de tota mena, etcètera.

Vostè té raons, senyor conseller, però vostè no té raó, i no pot tenir raó, senyor conseller, quan el Consell Comarcal, amb l'aprovació, també, del seu Grup, de Convergència i Unió, amb la sorprenent absència del seu portaveu, aprova per unanimitat fer-li aquestes mateixes preguntes i altres, a vostè, senyor conseller, sobre aquest tema, concretament, i sobre aquesta sorprenent modificació de criteri. Vostè no pot tenir raó, senyor conseller, quan vostès no parlen en cap cas de l'impacte que això produeix als comerciants de la zona del Vallès Occidental, i això, sens dubte, senyor conseller, fa un perjudici important a tots els comerciants.

Vostè, senyor conseller, no pot tenir raó quan, en una resposta oral en aquesta mateixa cambra el 15 de març del

93, deia, per explicar per què no acceptaven la instal·lació del Continent a Terrassa, deia que «l'àrea d'influència que es considera normalment és la que delimita una isòcrons de vint minuts. En aquest àmbit existeix la major concentració d'equipaments comercials de Catalunya, amb una *ratio* d'onze habitants per metre quadrat, mentre que en el conjunt de Catalunya és més del doble: vint-i-tres habitants per metre quadrat de gran superfície comercial.»

Senyor conseller, vostè no pot tenir raó, perquè o una isòcrons ha deixat de ser una isòcrons..., i em sembla que això no ha passat, perquè Terrassa és a set o vuit minuts de Sant Cugat, i perquè em sembla que aquesta *ratio* d'onze habitants per metre quadrat i la de vint-i-tres habitants per metre quadrat que hi ha a Catalunya no s'ha modificat en aquest any que ha passat des de la seva resposta.

Senyor conseller, jo no podré contestar-la després, quan vostè m'hagi contestat, però vostè tindrà l'oportunitat, sens dubte, de contestar una mena, un torrent, un al·ludi de qüestions que li faran altres companys els propers dies. Em sembla, senyor Alegre, senyor conseller, que vostès tindran molts problemes amb aquesta qüestió en el futur.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ariza. El senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME: Moltes gràcies, molt honorable president. Miri, jo penso que és preocupant que faci una pregunta i no escolti, perquè precisament el que diu que no li he contestat, li ho he contestat, i d'una manera clara i contundent: he dit que hi havia un estudi conforme al qual la incidència sobre la despesa comercialitzable està acotada en un 3% i escaig; em sembla que li ho he dit. Per tant, ja ha de reconèixer que el que vostè deia que no li havia dit, evidentment, no havia escoltat.

Quan m'he referit que hi ha tot un estudi en funció de l'oferta comercial des del mateix Sant Cugat, des de la ciutat de Rubí, des de, també, tot el que representa la ciutat de Terrassa i àrees contigües, evidentment, també em sembla que li he dit que la densitat comercial és diferent. Per tant, està acotat el que representa en relació amb la despesa comercialitzable, i li ho he dit. Està també acotat el que comporta l'evolució demogràfica i el creixement de les diferents poblacions; m'hi he referit; i també m'he referit a tot el que representa l'oferta comercialitzable.

Per tant, digui que vostè, en aquest cas... Ara, en aquest moment, canvia, canvia de plantejament, i que jo celebri que s'alinei amb les nostres tesis de mantenir un equilibri, perquè també li voldria recordar que, quan hem treballat aquests temes, per part del seu Grup i també una mica, fins i tot, el que representen com a partit que té la seva central lluny d'aquí, els criteris sempre han sigut molt diferents; sempre han sigut molt diferents. Per tant, jo celebri que ara vinguin a la preocupació nostra que aquesta evolució cal que tingui una vigilància, com ho demostra l'existència d'aquesta llei, i uns estudis que, quan s'actua, no s'actua fruit de l'emotivitat o d'un posicionament que en un mo-

ment pugui semblar més rendible, sinó que es fa fruit d'una seriositat, i, per tant, aquesta és la línia que seguirem fent, i a partir d'ara espero comptar també amb la col·laboració, que fins ara no hi ha hagut, per part del seu Grup.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. La pregunta número 11 ha quedat posposada.

*Preguntes acumulades relatives a maltractaments
en les dependències dels Mossos d'Esquadra*

Passem a la número 12, sobre les mesures perquè no es produeixin maltractaments a les dependències dels Mossos d'Esquadra, que formula el diputat senyor Roc Fuentes, que m'imagino que demanarà acumulació de les preguntes següents, 16 i 17.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Acumulació de la 13 i de la 28, si no ho tinc...

El Sr. PRESIDENT: 12 i 13.

El Sr. FUENTES: Bé, 12 i 13; per tant, acumulació de la 13 amb la 12, però també de la 28, si és possible, encara que sigui dins el mateix temps, ja que es tracta del mateix problema, en definitiva.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Bé, aquestes tres preguntes fan referència a uns fets que per a nosaltres tenen especial gravetat, que és que el dia 27 de gener passat, dia de la vaga general, després de la manifestació convocada pels sindicats, es varen produir detencions i, segons nosaltres coneixem, es van produir maltractaments a detinguts en les dependències dels Mossos d'Esquadra. Aquests fets, si es confirmen —i nosaltres tenim elements documentals que els avalen—, comportarien una vulneració flagrant de drets fonamentals reconeguts en la Constitució, com són el dret a la integritat física i el respecte a les persones. Per tot això demanem a la Conselleria si té coneixement d'aquests fets, quines mesures ha emprès per delimitar les responsabilitats i arribar, si s'escau, a les sancions corresponents, i quines mesures, també, pensen emprendre perquè això no es pugui produir mai a casa nostra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Pel Consell Executiu té la paraula l'honorable consellera, senyora Cuenca.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, del plantejament de les seves preguntes es dedueix una afirmació, i és que hi ha hagut maltractaments en les dependències de la policia autonòmica, dels mossos d'esquadra. I per tant, doncs, a partir d'aquesta afirmació, potser sí que hauria d'entregar a aquesta consellera aquests documents que verifiquen tot allò que vostè ha dit, de vulneració flagrant dels drets constitucionals, que no s'han respectat els drets de les persones i que no s'ha procurat tampoc per la integració física dels detinguts.

Miri, jo li ho puc explicar. El que sí que li agrairia és que em fes entrega d'aquests documents, donat que aquests temes són molt delicats, amb els quals tenim —el director general i la consellera que els parla— especial cura i vigilància que no pugui passar, i el que sí que li puc manifestar és que fins ara, fins avui, fins al dia d'avui, no han passat, i d'acord amb el que ara li diré, tampoc va passar en els fets a què vostè es refereix. No obstant això, el que sí que li dic és que, si té documents tan comprovadors d'aquestes manifestacions de vulneració flagrant de la Constitució, li agrairia que me'n fes entrega avui mateix, perquè segur que em serien molt útils per a esbrinar allò que no es dedueix de cap dels informes demanats.

Vam tenir coneixement per la premsa, citant una roda de premsa d'Iniciativa en què es deia que, amb motiu dels fets del 27 de gener, s'havien produït unes detencions: evidentment, onze detinguts, i que havien estat objecte de maltractaments. Amb motiu d'aquesta notícia, que vam rebre per la premsa, quan jo crec que el més lògic seria, doncs, a mi mateixa o al director general de Seguretat, doncs, abans d'anar als mitjans de comunicació, si és que és tan greu i hi ha una vulneració tan flagrant dels drets dels detinguts..., no es va fer; però amb motiu d'aquesta notícia de premsa, el que sí que vam fer va ser encarregar un informe exhaustiu, interior, sobre els fets i com s'havia desenvolupat la detenció, i després l'oferiment de drets als detinguts, i també si hi havia hagut o no escorcolls, en quines condicions s'havien fet.

Tenim quatre informes: un és de la Brigada d'Informació, un altre del Servei de Guàrdia del Palau de la Generalitat, un altre de la Inspecció de Guàrdia, i un altre de la Unitat de Vigilàncies Estàtiques, que és la que s'encarrega de la custòdia dels detinguts. En els quatre informes no hi ha cap incoherència ni cap contradicció, i dels quatre informes —en els quals hi ha un relat cronològic i de cada pas que es va donar—, doncs, no existeix ni tan sols indici —ni evidència, per descomptat— de detencions irregulars o maltractaments als detinguts. I per tant, doncs, a la vista d'aquests quatre informes, i donat que no s'han produït mai maltractaments en el passat i tampoc en el cas a què vostè es refereix i em pregunta, els sistemes de control intern, la deducció de la investigació dels sistemes de control intern ja li he dit quina era, i, per tant, no s'ha imposat cap mesura disciplinària ni administrativa ni penal.

De tota manera, li reitero que m'agradaria que em fes entrega d'aquests documents, i, per altra banda, li haig de dir que en tot moment va estar —i n'estic segura— protegida la intimitat dels detinguts, llevat d'un cas. Fins i tot la protecció de la individualitat, que en aquest cas hi podria haver matisacions, perquè en les dependències estaven fent obres, s'ha mantingut en tot cas la discreció en el moment dels trasllats, i efectivament, en un principi se'ls va fer l'oferiment dels drets als detinguts.

I després hi ha un altre aspecte, que no sé si vostè coneix: els van portar al jutjat, i cap dels detinguts —cap ni un— va demostrar..., va demostrar, no; va fer cap manifestació de

queixa pel tractament rebut pels mossos d'esquadra. Podia haver estat algun detingut que hagués dit al jutge el que potser no hagués dit a la Direcció General de Seguretat Ciutadana. I la resposta del jutge va estar contundent: cap dels detinguts ha manifestat queixa pel tractament rebut pels agents de la policia autonòmica, i en paraules del mateix jutge: «Qualsevol manifestació en aquest sentit fora dels serveis jurisdiccionals està mancada de valor.»

Li reitero que, d'acord amb els informes, que són de quatre brigades diferents, i també que no hi va haver cap denúncia en el jutjat de guàrdia al qual van ser traslladats, i que en tot moment van ser oferts als detinguts els drets que els corresponen respecte als drets constitucionals..., per altra banda, se'ls va oferir anar a Perecamps, a l'hospital, i cap d'ells va ser motiu de cap proposta d'internament ni d'atenció d'urgències.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora consellera. El senyor Fuentes pot repreguntar.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyora consellera, jo, en el moment de formular aquestes preguntes, el dia 2 de febrer –per tant, ja fa bastant temps que la Conselleria té les meves preguntes en el seu poder–, jo, abans de formular aquestes preguntes, vaig voler tenir precisament documents que, com a mínim –com a mínim–, avaluessin la possibilitat que aquests fets tinguessin la realitat que jo he plantejat; perquè jo estic plenament convençut que aquests fets són greus, que a tots plegats ens preocupa l'estricta compliment de la Constitució i dels drets humans, i, per tant, no he volgut formular una pregunta sense tenir –com tinc– la denúncia feta al Jutjat d'Instrucció número 7, en funcions de jutjat de guàrdia, el dia 29 de gener, pel senyor Juan José Gómez Gómez, que va ser detingut amb sis persones més, i jo li passaré, naturalment, la còpia d'aquesta denúncia davant del Jutjat, com li passaré també la còpia del certificat mèdic de l'Hospital Clínic reconeixent aquest senyor i reconeixent unes lesions que pateix en els genolls a partir de la detenció, com també còpia de l'informe del forense d'aquest mateix jutjat de guàrdia.

Li explicaré breument el que diu la denúncia, perquè vostè tingui coneixement de quins són aquests fets, perquè sembla que fins ara no té aquest coneixement, no l'han informada, i jo per això li vull insistir que s'ha d'arribar al fons.

Aquest senyor va denunciar que, després de la seva detenció, a les dependències dels Mossos d'Esquadra, els van tenir agenollats durant més de dues hores, de cara a la paret; que no els van donar de menjar fins l'endemà a les tres de la tarda, que els van donar un entrepà; que els van tenir tancats en cel·les amb un sol matalàs per a tres detinguts cada una de les cel·les; que van passar a disposició judicial l'endemà al vespre; van ser posats en llibertat sense fiança a les tres de la matinada següent. Per tant, van estar detinguts més de trenta-dues hores –hi insisteixo–, patint lesions, evidentment sense gaire importància com a tals lesions, però sí

el que té importància és el fet, que conculca... –en el cas que això sigui, naturalment, d'aquesta manera, però insisteixo que jo tinc aquests elements que, com a mínim, apunten indicis claríssims que això es va produir–, sí que seria gravíssim el fet, per tal com atempta contra la seva integritat personal, però atempta també contra el dret al respecte a les persones, a la dignitat de les persones en tots i cada un dels casos, i especialment amb aquella persona que està privada de llibertat. Per tant, quan jo he formulat aquestes preguntes tenia a les meves mans aquests documents i el que lamento és que la seva Conselleria no hagi estat capaç d'aconseguir-los com jo els he aconseguit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Senyora consellera?

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, jo li he dit que li agrairia que me'ls entregués perquè, de la informació que s'ha realitzat –exhaustiva– a la Direcció General de Seguretat, doncs, no es dedueix res d'això que diu vostè.

De tota manera, hi ha una situació que és, si més no, estranya: que els detinguts els portin al Jutjat número 3 –em sembla que era– i que ningú d'ells manifesti que han tingut maltractaments, i dos dies després vagi a un altre jutjat i digui que els ha tingut. Miri, jo també tinc aquí, doncs..., dels que van voler anar a reconeixement mèdic, en tinc els informes, i del centre Perecamps, i llavors jo no sé si hem de fer una batalla entre el Perecamps i el Clínic, i entre el Jutjat número 7 i el 3. El que sí que li asseguro és que, quan vostè em faci entrega d'aquests documents, evidentment, seguirem investigant perquè em preocupa molt més que a vostè, perquè en tinc la responsabilitat, que en tot moment –en tot moment– en la policia autonòmica siguin respectats els drets que, fins ara, segur que s'han respectat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora consellera.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Museu Nacional d'Art de Catalunya i la política de museus

Acabat el tràmit de preguntes, passem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el Museu Nacional d'Art de Catalunya i la política de museus, presentada pel diputat senyor Ignasi Riera i Gassiot, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que té la paraula per presentar el text de la Moció.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, al Ple anterior vam presentar amb caràcter d'urgència una interpellació sobre el MNAC, el Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Ho vam fer perquè creiem que es tracta d'una de les realitzacions més emblemàtiques pel que fa a infraestructures culturals en el present i en el futur de Catalunya. Perquè,

com dèiem en el curs de la interpellació, la imatge que donarà Catalunya depèn en gran part d'aquest tipus d'instal·lacions, i, evidentment, la importància que es realitzin bé i que es facin d'acord amb tots els criteris d'eficàcia, de seriositat professional i de garanties de realització són per a tots nosaltres molt importants.

Crec que va quedar clar en la formulació de la interpellació que no actuàvem, evidentment, ni per frivolitat, ni per ganes d'anar a buscar anècdotes sobre una qüestió que passa, fins i tot pel seu volum pressupostari, el que podrien ser realitzacions marginals en el conjunt d'una política cultural. Més encara, amb el MNAC hem de demostrar un cop més que som capaços de fer obres mitjançant acords institucionals, i això, en aquests moments en què ens trobem amb un altre repte, que no teníem present en el moment de formular la proposta d'interpellació, com era la problemàtica de refer el Liceu, i del Gran Teatre del Liceu, em penso –ho repeteixo– que el tema del MNAC i l'actitud que adoptem davant del MNAC ens pot servir d'assaig o de prova de laboratori per poder veure com es pot treballar entre moltes institucions per arribar a tirar endavant una cosa tan important com és un museu nacional d'art de Catalunya.

La Moció subsegüent a la interpellació, l'havia formulat en dos blocs. Tant la Mesa com els serveis de la cambra em van explicar que era inadequada la presentació del primer punt, que era acordar la compareixença, davant de la Comissió de Política Cultural, del director general del Patrimoni, acompanyat del president del Patronat i del director del Museu Nacional d'Art de Catalunya, per tal d'exposar els criteris de restauració i neteja, etcètera. Acceptem, evidentment, les raons tant de la Mesa com dels serveis de la cambra, i ja hem dit que hem plantejat per una altra via parlamentària, que era l'adequada, aquesta petició de compareixença. Ho dic només perquè s'entengui aleshores que el que ha quedat de la interpellació pot semblar que afecti punts molt concrets, que, en tot cas, quedarien explicats en el conjunt d'aquesta compareixença, o que espero que quedaran explicats en el conjunt d'aquesta compareixença.

Els anuncio també que, com que el tema ens preocupa –i tot i que en la interpellació va haver-hi resposta a molts punts per part de l'honorable conseller de Cultura, però que van quedar molts punts sense contestar–, nosaltres pensem continuar insistint sobre el tema fins aclarir tot allò que en aquests moments ens planteja dubtes seriosos sobre el present i el futur del treball en el Museu Nacional d'Art de Catalunya, tant a partir de la compareixença sol·licitada com d'un seguit de preguntes amb resposta oral en comissió que formularem sobre tots aquells punts que ens sembli a nosaltres que encara no han quedat prou ben aclarits.

Ja pel que fa al tema concret dels punts de la Moció, «el Parlament de Catalunya» –diem– «insta el Govern de la Generalitat a –primer punt– fer públic el contracte del director del Museu Nacional d'Art de Catalunya, amb esment específic de totes les clàusules i facultats de despeses que contempli.» A través de la interpellació, a través d'una pregunta en el mateix Ple, oral, del senyor Vidal-Quadras,

amb resposta per part del conseller, a través d'algun tema que va ser debat ahir en aquest mateix Ple, precisament a partir d'una interpellació també del senyor Vidal-Quadras, continua havent-hi una sèrie de qüestions a l'entorn del contracte que ens preocupen.

Evidentment, no ens preocupen –i ho volem deixar ben clar– qüestions menors sobre l'ús que es pugui fer del cotxe oficial ni tot això. A nosaltres el que ens preocupa és saber que hi ha un contracte important, que en aquest contracte no hi ha hagut incompatibilitats... L'explicació que se'n dona que, en tot cas, hi ha una ordre de nomenament però que no es fa efectiva fins que no es produeix la possibilitat de fer aquest contracte amb un ciutadà de l'Estat espanyol –primera qüestió–, i, en tot cas, que després hi ha un temps en què es van pagant les feines però que, en canvi, aquestes feines es fan a una persona no contractada, ens sembla, en tot cas, que està creant una nova figura, que haurem de saber si en el futur es pot fer això, de tenir una persona que estigui fent una altra feina, diguem-ne, amb dedicació exclusiva, per exemple –en aquest cas, per un encàrrec del Govern francès–, i que alhora pugui cobrar del diner públic, administrat des del Govern de la Generalitat de Catalunya, per encàrrecs específics que no són, en tot cas, encàrrecs secundaris, vist el gruix de la compensació econòmica d'aquests encàrrecs.

Per tant, aquí quedarà una qüestió, però –ho repeteixo– és una qüestió que possiblement, si veiéssim el contracte, si el tinguéssim, si fos fet públic, sabríem molt més de què va, què passa, quin problema pot haver-hi al darrere. Crec honestament que en aquests moments exposar el contracte serviria per esbandir dubtes i serviria, per tant, per tenir més clares les voluntats de tots per tirar endavant el Museu i tirar-lo bé des de tots els punts de vista –tècnics, polítics, museístics.

La segona qüestió, el segon punt és, al marge de la fiscalització que ja porta a terme la Sindicatura de Comptes, encarregar una auditoria externa sobre la gestió del Museu Nacional d'Art de Catalunya i fer-ne públic l'informe subsegüent. Ens interessa a tots –ens sembla– conèixer les actes del Patronat i de la Comissió Gestora, els pressupostos més les liquidacions d'aquests pressupostos, els informes de gestió, les xifres sobre el deute a l'engròs i a la menuda. Per què? Perquè, amb tot això, sabrem justament que estem treballant amb una escrupolositat total, tenint en compte que administrem diners de moltes administracions i que ho fem, evidentment, aquests diners de moltes administracions, els gestionem amb una cura extraordinària. Ja he dit –i tal com ho formulem–, al marge de la fiscalització que ja porta a terme de la Sindicatura de Comptes; és clar que sí: valorem d'una manera molt important aquesta fiscalització de la Sindicatura de Comptes. Però –ho repeteixo– és un tema molt complex, en el qual pot haver-hi moltes dades noves que exigirien un treball permanent de fiscalització i un treball permanent d'auditoria; ho repeteixo: sempre amb la intenció que tiri endavant el Museu, no justament de paraitzar el Museu, sinó que tiri endavant el Museu i per crear un estil

de treball en situacions posteriors, com la ja esmentada del Liceu, en què també es correspondrà administrar molts fons públics de moltes administracions.

I en tercer lloc, crear una comissió d'experts que avaluï els resultats de les restauracions dutes a terme fins ara i que alhora analitzi els criteris que es pensen continuar aplicant en un futur immediat. Si en la presentació de la Moció hagués subsistit el primer punt, jo en aquests moments hauria considerat que dequeia aquest tercer punt de la Moció. Per què? Perquè justament en la compareixença, davant la Comissió de Política Cultural, del director general del Patrimoni, del president del Patronat i del director del Museu, ja hauríem tingut ocasió, també, de demanar quins eren els informes dels experts i quin valor tenien les crítiques que aquests experts han anat publicant i que molts de nosaltres hem conegut perquè a través de la premsa s'han anat publicant, amb signatures molt concretes de personalitats molt concretes i de vàlua reconeguda en el món, justament, del treball museístic.

Ara, insisteixo i mantinc aquest punt perquè, com que formalment no hem pogut mantenir, com a tema-punt de la Moció, la compareixença ja esmentada, mantenim aquest punt perquè creiem, en tot cas, que també aquí es tracta de donar una claredat absoluta i una tranquil·litat —que en aquests moments no es té en els móns de gent que es mou a l'entorn de la problemàtica museística— que les restauracions s'estan fent ben fetes i que en aquestes restauracions estem jugant amb un patrimoni que, en tot cas, amb compte, és insubstituïble. I qualsevol error que pogués haver-hi en aquests moments en el tractament del que és el romànic català, del que és el gòtic català, del que és el modernisme, evidentment, qualsevol problema que hi hagués amb aquest material, ens trobaríem amb situacions de signe clarament irreversible.

Jo recordo quan encara fa pocs mesos aquí, en aquest Parlament, es discutia la Llei del patrimoni, va ser un diputat del Grup de la majoria, el senyor Salvatella, que va insistir, precisament, en aquesta importància del patrimoni: un país que, en tot cas, no té ni armes, ni política exterior, ni pot fabricar moneda, té una llengua i té un patrimoni com a elements primordials per explicar que som una nació. Justament perquè es tracta d'un bé irrepetible, irrecuperable i d'una importància tan emblemàtica per a nosaltres com a nació, em sembla que tot el que sigui treballar amb el màxim d'elements per vigilar que no es facin malament les coses..., ens interessa a tots, justament, poder fer aquest treball així.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. No s'han presentat esmenes a aquesta Moció. Passem, doncs, a la intervenció dels grups. El senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president; gràcies, senyors diputats. Per anunciar el vot favorable, perquè entenc que en els tres punts de la Moció..., en el punt primer i punt segon, allò que ha exposat el diputat Riera es resumeix amb un únic mot, que és «transparència», per a tot el diner que

s'esmerça en institucions públiques —per tant, per a diner públic. I en el tercer punt, demana també que un patrimoni que té una necessitat imperiosa de ser conservat amb tota garantia, doncs, tinguin també els criteris que s'utilitzen per a la seva restauració i conservació una cura extrema.

Tinc la impressió que el que ha dit el diputat Riera és absolutament coherent amb els plantejaments del mateix diputat i del que parla també, en el sentit que tot contribuent té dret a conèixer de manera estricta, fins a l'última pesseta, tot el que és diner que surt de la seva butxaca. Per això la votarem a favor, aquesta Moció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Reguant. Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular votarà a favor dels tres apartats de la Moció sobre el Museu Nacional d'Art de Catalunya i la seva política de museus, perquè el nostre Grup Parlamentari ja va sol·licitar, utilitzant el mecanisme de l'article 13 del Reglament, amb data 22 de febrer d'enguany tenir accés a la documentació que conté les condicions laborals del senyor Xavier Barral, que davant les informacions..., mai han estat desmentides per ningú, i segons les quals el director del Museu compatibilitza entre l'1 d'octubre de 1991 i el 30 de març de 1992 les seves actuacions com a responsable del més important projecte museístic català amb la direcció de la missió històrica francesa a la ciutat alemanya de Göttingen, i cobra per aquesta tasca la gens menyspreable xifra d'un milió de pessetes mensuals.

El conseller ens va dir, en respondre una pregunta oral sobre el contracte del senyor Barral en el proppassat Ple, que aquests ingressos no responen a cap salari, sinó a la realització d'estudis i treballs tècnics. En un context de crisi i de fallida socio-econòmica és injustificable que el senyor Barral rebi dels fons públics, via sou o via minuta professional, una compensació en dietes per una dedicació a temps parcial superior al que cobra, per posar un exemple, un director general del Consell Executiu de la Generalitat a temps complet. Això no és pluriocupació: això, des del nostre punt de vista, és una bicoca.

Per una altra banda, el contracte definitiu del senyor Barral, amb les clàusules i facultats de despesa que s'hi contenen, sembla que ha permès que entre tots els catalans paguéssim el seus substanciosos desplaçaments a la ciutat alemanya de Göttingen. Els més elementals principis democràtics fan imprescindible conèixer el contingut exacte del contracte del director de museu millor pagat del món, així com realitzar una auditoria externa sobre la gestió del Museu Nacional d'Art de Catalunya i fer-ne públic l'informe subsegüent, tal com demana el diputat proposant en els seus primers punts de la Moció.

Finalment, pel que fa al punt c —que, tal com he anunciat, votarem també a favor—, ens trobem amb el Museu en mans d'un historiador sense experiència en la gestió de grans projectes monogràfics, i això fa imprescindible que se l'ajudi

mitjançant la participació d'experts, si és que volem preservar els fons, especialment de romànic i de gòtic, amb què compta el museu, i cal ajudar-lo no només en temes com la restauració, sinó en temes tan importants com les condicions d'emmagatzemament, tant pel que fa a la seguretat com a l'estat de conservació de les obres, i també a l'estat de conservació de la col·lecció de dibuixos, ja que, segons les nostres dades, es troben en una situació manifestament molt millorable, per no dir deplorable.

Aquest és el posicionament del Grup Parlamentari Popular, amb la seva votació favorable als punts de la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pujol. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Bé, el nostre Grup donarà suport, i per tant votarà afirmativament, a la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Tanmateix, tenim la sensació que el tema no s'ha aclarit en absolut. Ahir hi va haver una altra interpellació sobre la mateixa qüestió i vam sortir amb la mateixa sensació. És una sensació, aquesta, que, en definitiva, estem davant d'un assumpte enverinat, i jo diria que hem tingut durant aquestes dues interpellacions, i ara continuem en la mateixa línia —veurem com s'acaba—, la sensació —i ho repeteixo—, el concepte que tothom parla i ningú escolta. I en tot cas el que és clar és que aquesta és la dinàmica menys recomanable quan es tracta d'un assumpte delicat com aquest.

Com hem dit, donarem suport a la Moció, però ens agradaria una mica encetar una línia de recuperar el diàleg, i dic «recuperar» quan potser més aviat hauríem de parlar d'«establir» el diàleg.

Hi havia una part de la Moció, interessant, una part que no es votarà, perquè reglamentàriament no es podia votar, que era plantejar la compareixença davant la Comissió de Política Cultural, del director general del Patrimoni, del president del Patronat, del director del Museu Nacional d'Art de Catalunya, etcètera, per tal d'expressar tot un seguit de qüestions importants.

Probablement això hauria estat el primer pas, no el fet de demanar als grups de l'oposició, alguns grups de l'oposició demanar aquestes compareixences, sinó que el mateix conseller de Cultura hagués demanat ell la compareixença per explicar tot això, perquè, en definitiva, quan hi ha un tema d'aquestes característiques i les coses s'enverinen com s'han enverinat, el que és important és explicar amb ets i uts tot tot el que hi hagi de fosc sobre aquesta qüestió i compareixer, evidentment, amb explicacions clares, concises i precises, cosa que evidentment en cap de les interpellacions que s'han substanciat hem tingut la sensació que això passés.

Tota aquesta argumentació que els faig ve encara més reforçada després de sentir la interpellació d'ahir i havent escoltat la intervenció i el to que van emprar tant el senyor Vidal-Quadras com el mateix conseller.

En definitiva, suposem que si anem pel mateix camí en el proper Ple farem allò de «més del mateix» i segurament així no anirem enlloc. Seria bo d'asserenar els ànims i entrar a fons en la qüestió. N'estem segurs que al Govern li convé explicar tot el que sap sobre el Museu Nacional d'Art de Catalunya i que també al Govern li convenen criteris diferenciats i poder contrastar. I l'oposició, com el Govern hauria de comprendre, no pot ni ha de renunciar a intentar esbrinar i aclarir tot allò que no és clar, que no queda gens clar.

Per tant, doncs, donarem suport als tres punts restants de la Moció, no tant pel que diuen els punts en si, sinó per constatar la necessitat que aquest és un tema que s'ha d'aclarir i que, malgrat dues interpellacions al Parlament de Catalunya, encara no s'ha aconseguit.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Moltes gràcies, senyor president. De l'escó estant. Els dos darrers plens, el de fa quinze dies i el d'ahir, ens han permès de portar a l'hemicycle el tema del Museu Nacional d'Art de Catalunya, que és un tema importantíssim; es tracta d'una infraestructura cultural de primera magnitud, d'un projecte cultural de gran relleu, un dels més importants, sens dubte, que en aquests moments estan en marxa a Catalunya, i això ha permès d'abordar-lo des de diverses perspectives i de tractar alguns temes interessants, però lamentablement —i sobretot en la interpellació d'ahir— la problemàtica general d'aquesta gran infraestructura cultural s'ha anat desviant cap a un terreny exclusivament vinculat a la persona, al seu director, amb un decantament del problema que ens sembla que no és precisament la part més interessant i significativa d'aquesta infraestructura que, per la seva importància i per la seva magnitud, té evidentment aspectes de més relleu que no pas lligats exclusivament, malgrat que cada aspecte és digne de menció, però que en té d'altres de més transcendents dels que s'han abordat, potser —ho repeteixo—, sobretot en la interpellació d'ahir.

El senyor Riera ens ha explicat ara què és el que ha acabat passant amb la seva Moció, com a conseqüència de no haver pogut tramitar la primera part, que efectivament ha quedat reduïda —i ell crec que ho ha explicat molt bé— a aspectes excessivament parcials, puntuals, fins i tot es podria dir potser fins i tot anecdòtics, d'aquest problema general, d'aquesta infraestructura del Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Per tant, el tema —això que el senyor Benach en deia *el tema*— ja no sembla ser en aquests moments el Museu Nacional d'Art de Catalunya, sinó què passa amb un contracte, què passa amb una auditoria possible, què passa amb les discussions d'alguns restauradors respecte del projecte en curs, etcètera. No són, probablement, el millor marc de discussió ni els elements més interessants d'aquesta infraestructura.

Nosaltres, de tota manera, com que ens hem d'atenir a allò que ha estat presentat com a moció i ens hem de pronunciar sobre allò que és el text concret de la Moció, i tampoc no volem defugir, no volem que sembli que defugim aquests aspectes puntuals que repeteixo que no ens semblen els més importants ni els més interessants del Museu, però que tanmateix són els que hi ha ara damunt la taula; el que sí que vull anunciar-los és que el que farem és el següent: votarem a favor dels punts a i b, en què es demana que es faci públic el contracte i es faci l'auditoria, per una raó elemental, simplement de transparència; és a dir, no volem tampoc contribuir a una cosa que ahir va fer el conseller –lamentablement–, que és crear encara més la impressió que entorn d'aquest tema hi ha com una mena d'ombres i de voluntats d'ofuscament de la realitat i de la veritat. Com que no volem contribuir a aquesta sensació, hi votarem a favor, però –ho repeteixo– de la mateixa manera que ho faríem en relació amb qualsevol contracte que depengui d'una administració pública. Ens sembla que la política que s'ha d'exigir en aquest terreny sempre és que els ciutadans tenen dret a conèixer quines són les percepcions del tresor públic que perceben les persones elegides dependents de les administracions públiques. Per tant, per un criteri de transparència votarem a favor de la primera i de la segona part de la Moció.

En canvi, no votarem a favor de la tercera, no pas perquè hi tinguem un desacord profund, però sí que ens sembla que no és oportú quan hi ha una polèmica sobre criteris de restauració en la qual es pronuncien escoles tècniques de signe diferent, amb opinions de tècnics en un sentit i d'altres tècnics en signe contrari, no ens sembla oportú de crear una comissió d'experts, perquè creiem que el Museu té ja els mecanismes interns necessaris per decidir quin és el criteri de restauració més viable. I aleshores, entrar a discutir externament a la pròpia infraestructura del Museu, si s'ha de fer d'aquest manera o de l'altra en un tema de caràcter exclusivament tècnic –ho repeteixo–, no pensem que sigui el mecanisme més oportú. Els mecanismes més oportuns són els que ja té el mateix Museu i ells decidiran –els que hi entenguin, en aquesta matèria– com ho fan. Nosaltres no estem en condicions de seguir la iniciativa d'una de les escoles de restauració que critica l'actual projecte enfront d'altres escoles o del criteri de la direcció del Museu. Ens sembla que això no és un tema en el qual hàgim d'entrar i que ho ha de resoldre el Museu per ell mateix.

De manera que repeteixo que aquest tercer aspecte no el votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Dalmau. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la diputada senyora Sanabra.

La Sra. SANABRA: Moltes gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, senyor Riera, em permeto, des de l'escó mateix, prendre la paraula per expressar el posicionament del Grup de Convergència i Unió enfront d'aquesta Moció sobre els museus en general i el Museu Nacional d'Art de Catalunya, en particular, i ho faig des de l'escó en pro de la brevetat, perquè no se'ls escaparà que,

d'aquest tema, aquest hemicle i aquest Parlament en parla fa uns quants dies, tant des de la interpellació, la darrera d'aquest Ple ahir al vespre, com la interpellació prèvia a aquesta Moció, com també la compareixença del conseller en la sessió de Política Cultural, la sessió informativa del 17 de febrer.

Poques són, doncs, les aportacions que les meves paraules li podrien fer i no voldria tampoc que fossin massa reiteratives, però m'hi esforçaré; m'hi esforçaré si més no en justa correspondència a les paraules del senyor Riera, del senyor Riera i Gassiot, en la presentació de la interpellació prèvia a aquesta Moció. Perquè ell deia que era molt interessant, molt important el clima, el diàleg constructiu que hi va haver en l'elaboració de la Llei de museus de l'any 90, en la qual ell i jo vam tenir l'honor de compartir ponència, i que el compliment degut d'aquesta Llei és el que ara els porta a parlar d'aquesta temàtica.

Bé, doncs, la Moció que tenim al davant tenia –com ell molt bé ha dit– originàriament dos punts: un primer punt que demanava la compareixença de les persones responsables –del senyor Carbonell, director general de Patrimoni; del senyor Guardans, president del Patronat, i del senyor Barral, director del Museu–, que va topar amb la incongruència no pas de l'exposició del senyor Riera –ai, las!–, sinó amb la incongruència de l'article 40 del Parlament, que marca una altra via per tal de demanar compareixences dins de les sessions del Parlament.

Jo em penso que aquest punt era molt interessant perquè tot allò que els diferents diputats que m'han precedit i vostè mateix desgranaven, l'aclariment, l'esmicolament dels detalls és precisament en una compareixença de les persones responsables que potser pot donar llum i pot dissipar incògnites, dubtes o boires.

Però, bé, l'únic que tenim ara en aquests moments davant nostre és el segon punt de la Moció, el que ha quedat viu, que consta de tres apartats. Ja li anuncio d'ara endavant –i a més a més ens consta que el senyor Riera ja ho sap i que ja intuïa de bell antuvi que hi votariem negativament– que el Grup de Convergència i Unió votarà negativament els tres apartats de la Moció, del punt que queda viu de la Moció.

Per què? Analitzem-ho. El primer apartat demana instar el Govern de la Generalitat a fer públic el contracte del director del MNAC. Ens semblen suficients –i aquesta podria ser una raó– totes les explicacions que hi ha hagut a l'entorn d'aquest contracte. El conseller ens va explicar com s'havia decidit la persona, com s'havia fet el primer contacte, quines havien sigut les condicions que havia posat ell, d'una moratòria per tal d'acabar un treball prèviament compromès i també per tal de canviar de nacionalitat. També ens va explicar que era un encàrrec de l'alta direcció del Museu, que estava equiparable a un alt càrrec de la Generalitat, tota una sèrie de detalls que a nosaltres ens podrien semblar suficients.

També un altre argument podria ser el fet que no ens sembla que sigui la tribuna del Parlament el lloc escaient

per detallar, per donar publicitat als contractes laborals de les persones; però no és aquest l'argument de pes, senyor Riera, no és aquest. L'argument de pes és el que ens diu que no és precisament el Govern de la Generalitat qui subscriu aquest contracte. Vostè ja sap que el Museu Nacional d'Art de Catalunya té un consorci, té una fórmula d'un patronat i és aquest patronat i és aquest consorci qui subscriu el conveni, el contracte laboral amb el director del Museu. És per això que em sembla que la tramitació que vostè ja ha iniciat de demanar, segons l'article 40, la presentació d'unes persones més directament responsables del Patronat i amb el Consorci del MNAC és la més adequada.

El segon punt de l'apartat que queda de la Moció és instar el Govern de la Generalitat a encarregar una auditoria externa sobre la gestió del MNAC. El Museu Nacional d'Art de Catalunya té un gestor, un gerent que el gestiona; té també un interventor, que el controla; té també un patronat, que ho revisa; té també una Sindicatura de Comptes, que ho fiscalitza. Ens sembla i estem ben tranquils, el nostre Grup, que hi ha tots els mecanismes de control de la gestió que ens poden assegurar que no hi ha cap tipus de problemàtica que ens hagi d'intranquil·litzar.

I el tercer apartat diu: «instar a crear una comissió d'experts que avaluï els resultats i analitzi els criteris». Miri, precisament el Govern de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, que són els dos organismes que nomenen, deleguen, escullen els seus representants per integrar el patronat, es van posar d'acord en el criteri de selecció d'aquestes persones i tots dos van buscar unes persones preparades, expertes en les diferents matèries o en les diferents vessants de les matèries sobre les quals se'ls demanaria decisió.

Si us plau, vulgui repassar la llista de membres del patronat i trobarà vostè que hi ha unes persones expertes, amb els diferents punts de vista tant des del punt de vista arquitectònic, com des del punt de vista museogràfic, des del punt de vista artístic, des del punt de vista econòmic. I a més a més, suposant que això no fos prou, tots els treballs del Museu Nacional d'Art de Catalunya reben la supervisió de la Comissió de Patrimoni de la Generalitat.

Sintetitzant, ens sembla que, per un costat, no és el Govern de la Generalitat l'organisme que cal instar per demanar el contracte del director del Museu; ens sembla que, amb tots els mecanismes de control de la gestió que la Llei va dotar el Museu Nacional d'Art de Catalunya, està completament garantit el seu control de la gestió per no necessitar una auditoria externa, i ens sembla que les persones que integren el patronat són l'element humà suficientment preparat i capaç per decidir en cada moment els criteris que s'han de prendre al Museu.

Per tots aquests arguments, senyor Riera, senyors i senyores diputades, senyor president, el Grup de Convergència i Unió vota negativament tota la Moció.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Sanabra. Passem a la votació.

En primer lloc, votarem les lletres a i b, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts a i b han quedat rebutjats per 30 vots a favor, 55 i en contra i cap abstenció.

Es vota ara el punt c.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 15 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la inspecció tècnica de vehicles

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpel·lació sobre la inspecció tècnica de vehicles, presentada pel Grup Parlamentari Popular. Per presentar-la, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores i senyors diputats, seré breu en l'exposició de motius d'aquesta Moció, perquè crec que en la interpel·lació formulada en el passat Ple i amb la resposta que vàrem obtenir el Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular en aquesta cambra, doncs, va quedar més que demostrada la voluntat per part de l'honorable conseller de poder fer quelcom a favor de millorar l'absentisme sobre les inspeccions de la ITV i, evidentment, de millorar tot el que calgui en benefici de la seguretat, de la seguretat viària i, evidentment, de tots els usuaris de la carretera.

En el primer punt de la Moció, que fa referència, doncs, a donar suport a les gestions del Consell Executiu per tal que la xarxa d'estacions d'ITV puguin prestar servei els dissabtes per a major facilitat dels usuaris, crec que el conseller va deixar molt clar que ell portaria a terme les gestions d'aquestes trenta estacions d'ITV que tenim en aquests moments en funcionament, que, com vostès molt bé saben, onze sí que obren els dissabtes —set són a Barcelona, una al vallès occidental i sols tres queden repartides per tota la resta de Catalunya—, i que també el Departament d'Indústria, si vostès recorden, ben segur, en passar els peatges de l'autopista, recordaran que se'ns havia entregat uns paperets als usuaris que va posar a terme una inspecció els dissabtes i diumenges, un només, el 6 i el 7 de novembre, en les àrees de servei del Montseny i del Penedès, que, malgrat que el nombre d'inspeccions no va ser molt, perquè, doncs, al Montseny se'n van passar 44 i al Penedès 56, això demostra una voluntat per part del Govern, doncs, de facilitar al màxim a tots els usuaris, bé siguin de transport, bé siguin particulars, de poder passar aquestes inspeccions.

Crec que per al reequilibrament territorial de Catalunya, per al reequilibrament dels ciutadans que puguin tenir més a la vora aquestes estacions, crec que és oportú, doncs, que n'hi hagi més de tres repartides a tot Catalunya i que, en aquest cas, totes tres estàn a la província de Girona.

Per tant, el Grup Popular creiem que seria bo poder comptar amb el recolzament de tots vostès per tal que, des de la Conselleria, doncs, es pogués portar a terme aquesta sol·licitud a les entitats col·laboradores de l'Administració perquè fossin al màxim possible el nombre d'estacions d'ITV a tot Catalunya obertes en dissabte. Per això hem presentat el punt número 1 de la Moció.

I pel que fa al punt número 2 de la Moció, crec que també va quedar molt clar que nosaltres ens queixàvem en el contingut de la interpellació sobre el tema de la facturació d'aquests serveis per part de les entitats col·laboradores de l'Administració, ja que elles paguen una taxa a la Generalitat i que no tenia de ser opció que sobre aquesta taxa els ciutadans o els usuaris –i tots sabem que hi ha molts usuaris com puguin ser les ambulàncies de la Creu Roja, els cotxes de bombers, els cotxes oficials, els cotxes dependents dels diferents departaments de l'Administració de la Generalitat, dels ajuntaments, serveis públics de transports de mercaderies i, evidentment, d'usuaris, que són un gran nombre– tinguessin de pagar l'IVA sobre aquesta quantitat. Però crec que va quedar molt clar, i l'honorable conseller va dir que faria fer un estudi sobre aquest tema i que ens faria arribar l'estudi al Grup Popular, a mi mateixa; per tant, no hem fet cap punt de la Moció sobre aquest tema, perquè crec que val la pena, doncs, després d'haver-nos demostrat aquesta voluntat, esperar aquest estudi.

Però sí que, si vostès recorden, nosaltres insistíem del perquè hem de pagar tots els usuaris. Evidentment hi ha una part d'usuaris, com pugui ser el transport de mercaderies, que el 15% d'IVA se'l poden tornar, el poden desgravar, però no, evidentment, moltes entitats com les que he fet esment abans –la Creu Roja, bombers, etcètera– i els usuaris, els particulars. Del perquè se'ns aplicava un 15% d'IVA –evidentment, s'aplica a totes les comunitats autònomes– en un factor que no és de consum, no és de luxe, sinó que, evidentment, és sobre la seguretat, sobre la incidència de cada cop més anar baixant, doncs, la mortalitat a les carreteres i, evidentment, això milloraria també l'absentisme.

Si poguessim demanar o gestionar que aquest IVA fos o anés a parar a un IVA reduït, evidentment, no ens pertany fer-ho des d'aquí, des de la nostra comunitat autònoma de Catalunya, però sí, evidentment, portar les gestions oportunes des de Catalunya per tal de poder-ho demanar. Tots recordarem que no fa pas gaire, fins i tot s'ha llegit a la premsa que el Canal Plus, que tenia el 15% d'IVA, ha pogut aconseguir del Govern de l'Estat una reducció al 6%. Per tant, crec que en els temes de seguretat pot ser prou important.

Per tant, vista també la voluntat per part del conseller, nosaltres hem presentat el punt número 2, en què instem el Consell Executiu a gestionar amb el Govern central la reducció de l'IVA en la facturació informe de la inspecció tècnica de vehicles, i amb aquests criteris esperem el recolzament de tots vostès.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Montserrat. No s'han presentat esmenes al text d'aquesta Moció. Passem a

la intervenció dels Grups. El senyor Reguant no hi és. El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya? Té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres, en relació amb les inspeccions tècniques de vehicles, moltes vegades no hem aconseguit entendre per què en aquests moments no hi ha una xarxa molt més grossa, molt més completa, perquè, en definitiva, si és una concessió, si no hi han limitacions perquè aquestes concessions puguin distribuir-se d'una manera més equitativa en el territori –i vol dir presència en el conjunt de les comarques, però també vol dir un nombre en proporció al nombre de vehicles que cada delimitació territorial té–, suposo que podríem donar una major comoditat, podríem posar-ho fàcil; perquè, en definitiva, aquest és el fons del problema: que quan s'exigeix una cosa a uns ciutadans se'ls ho ha de posar fàcil perquè realment ho puguin complir.

I és evident que aquí podria haver-hi part d'apreciacions objectives, però n'hi ha hagut en alguns casos que s'han fet experiències a través de les unitats mòbils que han evidenciat que hi han moltes zones del territori que, amb alguna concessió d'aquestes millor ubicada o amb més concessions d'aquestes, podríem aconseguir un uns percentatges molt més alts de compliment. Per tant, vagi per endavant el no entendre per què en aquests moments, com a mínim, no es garanteix que en totes les comarques n'hi ha, i, per una altra banda, un plantejament més acurat o més proporcional en relació amb el parc de vehicles.

Dit això, i per congruència, nosaltres votarem favorablement el primer punt. Perquè si entenem que l'objectiu és posar-ho fàcil per poder tenir aquella autoritat moral per exigir al ciutadà que compleixi aquestes obligacions, lògicament, en funció dels horaris de treball, de les setmanes laborals, lògicament, el fet que els dissabtes estiguin obertes afavoreix en gran manera aquesta possibilitat.

En relació amb el segon punt, que és gestionar la possibilitat de reduir l'IVA, aquest, Iniciativa per Catalunya no el pot recolzar; ens abstindrem. I per què? Home, perquè tocar tot el tema o tocar aspectes del sistema impositiu o tributari ens sembla que és una discussió bastant més complexa, entre altres coses perquè ens trobem que potser hi ha altres cànoncs o altres recàrrecs que també cobra la Generalitat sobre els quals es calcula també l'IVA. Podríem veure exactament com estan tots els temes de cànoncs de sanejament, de cànoncs lligats a tot el tema de l'aigua, com se soluciona el tema de l'IVA, quins tipus, sobre quines quantitats, però, per altra banda, ens trobem que els mateixos ajuntaments –ja que abans han citat els vehicles dels ajuntaments entre altres–, que els mateixos ajuntaments, que abans estaven exempts d'ITE, en aquests moments no solament no estan exempts d'IVA sinó que ha sigut absolutament impossible avançar cap a un tipus reduït d'IVA que gravés les corporacions locals, per posar un exemple.

Nosaltres també entenem que si s'hagués de revisar el sistema d'exempcions o de tipus reduïts hi haurien, possiblement, altres incongruències segons els nostres criteris, de

com es tracten, per exemple, determinades activitats esportives, com es tracten determinades activitats culturals; és a dir, ens sembla que entrem en un món bastant més complicat, que nosaltres entenem que potser si es tractés d'abaratir-ho potser també està en funció de les contrapartides o canons o possibilitats; és a dir, que aquí nosaltres, en principi, no participem que la solució a tots els mals necessàriament sigui la reducció dels tipus tributaris o d'eliminació de determinats tipus tributaris i, per tant, nosaltres anirem a una posició d'abstenció.

És realment sorprenent, per exemple, això que ens recordava la il·lustre diputada senyora Montserrat, que una cadena de televisió hagi aconseguit uns tipus reduïts i que, en canvi..., per molta vocació de servei públic que tingui, i en canvi, altres coses, que no és que tinguin vocació de servei públic, sinó que són servei públic directament, vull dir, doncs, no puguin gaudir d'aquests tractaments. Realment és, evidentment, almenys a criteri nostre, una incongruència.

Per tant, votarem favorablement el primer punt i ens abstindrem en el segon.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per anunciar de forma ràpida i breu el vot a favor del Grup d'Esquerra Republicana als dos punts.

En primer lloc perquè creiem que la ITV..., ja l'hem demanat també en altres proposicions no de llei en comissió, el Grup d'Esquerra Republicana, la instal·lació en màxim de comarques. Recordo ara: ja la vam presentar en el cas del Pla de l'Estany i se'ns va contestar una solució d'una ITV mòbil que ha demostrat i està demostrant que la majoria de ciutadans, en aquest cas del Pla de l'Estany, estan anant a la comarca del Gironès i la ITV del Gironès perquè no dona prou temps; i sobretot perquè és un servei públic, i un servei públic s'ha d'adaptar a les necessitats de la majoria de la població, i aquesta s'ha d'entendre que encara una part, tres de cada quatre encara estan en situació de treball, encara treballen; un està aturat, però els tres encara treballen. Per tant, creiem que el fet de demanar-ho —el primer punt— els dissabtes creiem que és bo, és important, positiu perquè —ho repeteixo— amplia l'oferta; i, evidentment, és un servei obligatori, necessari per evitar molts casos de sinistralitat que es donen en les nostres carreteres pel defecte del parc dels automòbils.

I al segon punt també hi votarem a favor. Podríem estar d'acord amb el que ha dit el Grup d'Iniciativa: no és només el cas de la ITV, de la inspecció tècnica dels vehicles, pel que s'hauria de reduir l'IVA —hi ha altres casos, hi ha casos de l'aigua, hi ha casos de l'esport—, però creiem que estem d'acord en el fons que és un fet necessari. Augmenta la seguretat. Si es fan grans campanyes avui dia per evitar la sinistralitat juvenil, per evitar la sinistralitat en diferents sectors d'edat, de població i els factors de risc, creiem que

en aquest cas també és un percentatge molt important, el de sinistralitat en automòbil o de la sinistralitat en carretera, el fet de la inadequació de l'estat dels automòbils.

Per tant, votarem a favor dels dos punts.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Santiago Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Moltes gràcies, senyor president. Molt breument. En primer lloc voldria felicitar la diputada senyora Dolors Montserrat perquè penso que va fer una intervenció molt ben documentada, una intervenció que realment va ser important, perquè penso que va posar de relleu alguns dels punts febles que realment té aquesta nostra xarxa, aquest sistema que hem triat —el Govern ha triat inspecció tècnica de vehicles— perquè és cert; el senyor Farrés ha fet esment també fa un moment d'aquests dificultats.

És cert que aquest sistema provoca realment dificultats per accedir-hi. Jo mateix vaig trucar fa poc a l'estació que em correspon al Vallès per fer la inspecció d'un vehicle i em van donar hora al cap de tres setmanes, i ha de ser una hora concreta en un dia concret; per tant, lògicament, hi ha unes dificultats de l'usuari si té les hores suficients, perquè són hores laborables, moltes vegades, i, per tant, és cert, perquè penso que vostè ha posat de relleu que el mateix sistema té unes dificultats òbvies per poder accedir a aquest servei, un servei tan necessari del qual, lògicament, cada vegada n'hem de fer més ús per a la seguretat del nostre parc de vehicles; més quan la mateixa Comunitat Europea ha anat reduint aquests inspeccions, ha anat abaixant els anys per tal d'assegurar una cosa tan evident és que com que els parcs de vehicles que funcioni estigui en les degudes condicions.

Per tant, vostè va posar de relleu aquest tema —és important. Va posar de relleu la insuficiència de la xarxa; jo mateix, en diverses ocasions, he portat al Parlament la necessitat, per exemple, que en el Vallès Occidental hi hagi més d'una estació, perquè el mateix parc de vehicles ho reclama; s'ha documentat de forma realment substancial, veient el parc que hi ha, les necessitats que hi ha, etcètera. No n'hem sortit, de moment. Per tant, vostè ha posat de relleu unes insuficiències greus, que són importants i que s'han d'esmenar. D'altra banda, va posar també de relleu un altre aspecte molt important, que és que la factura mateixa del servei no precisa quin és el cànon que la Generalitat aplica, que és un cànon important, també, que és un grapat de milions que arriben al nostre pressupost, a la tresoreria, i que, en canvi, no està especificat a la factura, la qual cosa provoca que llavors l'IVA s'apliqui també sobre aquest cànon i d'una forma una mica estranya. Per tant, jo espero, com vostè va dir, que després d'aquest debat, i el conseller va reconèixer que això es feia així, va dir que intentaria estudiar-ho, i jo penso que ho ha d'estudiar i corregir-ho. Per tant, esperarem i estarem atents que això es realitzi, que aquesta intervenció de vostè, senyora diputada, ajudi a corregir aquestes deficiències.

Pel que fa, en concret, als dos punts de la Moció, li puc dir que, al primer punt, li donarem suport; penso que, si més no, ajudarà a facilitar una mica millor aquest servei a l'usuari; per tant, hi estem d'acord, tot i que entenem que hi ha altres aspectes, com he dit, que s'han d'acabar d'arreglar, fins i tot el mateix sistema que ens hem creat, si és el més adequat en aquest moment. I, a l'altre, el segon punt, no li podem donar suport: una mica amb els mateixos arguments que ha donat l'il·lustre diputat senyor Farrés abans que jo mateix. També ens hi abstindrem, per una raó: el sistema impositiu és un sistema que està creat a nivell d'Estat, que té les seves deficiències, però que té les necessitats lògiques de recuperar uns diners públics per poder presentar un pressupost després. Evidentment que a ningú ens agrada pagar impostos i, si poguéssim reduir molts aspectes, tots hi estaríem d'acord. Entenem que aquí, al nostre Parlament, no tenim prou dades en aquest moment per poder decidir si realment és aquest el necessari o seria un altre, si l'IVA hauria de ser del 3 o del 6, si podria ser i com això repercutiria, i en quin sentit n'hi ha d'altres, potser, que seria més lògic que es fessin abans que aquest. Per tant, no és que no hi estiguem d'acord, que això s'estudiï, però pensem que seria una proposta que millor portar-la al Congrés de Diputats, també pel seu mateix Grup, si ho creu convenient, per tal de poder-la valorar en la seva amplitud, amb el que representa de sistema impositiu, amb la seriositat que cada vegada més hi hem d'anar posant, atès que se'ns reclama —i és lògic— que els pressupostos públics siguin rigorosos i que tinguem un sistema impositiu també rigorós i fiscalment ben equilibrat. Per tant, pensem que aquí, en aquest cas, no tenim prou competències per entrar en aquest impost, i, per tant, també, tot i valorant les seves aportacions, que estimem molt i que pensem que van ser molt documentades, en aquest segon punt ens abstindrem.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor president. Des de l'escó, per fer el posicionament del Grup de Convergència i Unió a aquesta Moció que va presentar, que ha presentat la diputada senyora Montserrat com a conseqüència de la interpellació sobre la inspecció tècnica de vehicles.

En primer lloc, mostrar o manifestar una mica la nostra estranyesa, perquè creïem que no es presentaria moció després de la contestació del conseller, en la qual els tres punts bàsics de la interpellació, que eren el d'obrir els dissabtes, reduir l'IVA i que no es pagués IVA sobre el cànon, la resposta del conseller va ser afirmativa a totes tres peticions, perquè eren molt raonades i molt fonamentades. Malgrat tot, doncs, s'ha presentat, si bé, tal com ja s'ha avançat a dir la senyora Montserrat, en tot cas, per coherència, trobem a faltar el tercer punt, el de la reducció de l'IVA, l'eliminació de l'IVA sobre el cànon que es paga dintre de la mateixa factura, conjuntament amb els serveis.

Malgrat tot, doncs, el nostre Grup donarà suport a aquests dos punts —ja li ho dic per endavant—, perquè, doncs, reflecteixen el que és l'esperit del Govern de Catalunya, i així ho va manifestar el conseller en la seva resposta al primer punt, que és el que sollicita que les instal·lacions puguin restar obertes els dissabtes, per donar un major servei a l'usuari, el que passa és que ens ha sorprès una mica la formulació, perquè ja va una mica més enllà del que estàvem acostumats, que era «instar el Govern»; en aquest cas, doncs, s'expressa el suport al Govern; va més enllà, una mica més enllà d'aquella fórmula que ja deia al Ple passat el senyor Vilalta que era en clau de CiU, eh?, de continuar..., encara va més enllà i hi dona suport, amb la qual cosa, doncs, ja reconeix implícitament que donar suport vol dir que ja s'està fent, i per tant, doncs, no cal instar el Govern, sinó que s'està fent, i per això em semblava sobrer que s'hagués presentat.

Al segon punt, també li donarem suport, que és el de la reducció de l'IVA en les factures, perquè també estem d'acord amb els seus plantejaments, i malgrat que això formi part del sistema fiscal o de la política fiscal de l'Estat, jo crec que això no ens ha de frenar que cada vegada que trobem que alguna cosa és bona de proposar-la i és interessant i necessari de reivindicar-la, el Parlament de Catalunya es vegi condicionat pel fet que no sigui competència seva, i, per tant, doncs, també agrair-li que un cop presentada la Moció aquest punt hi sigui present.

Per tant, donarem suport als dos punts, amb el benentès que el Govern de Catalunya ja està portant a terme aquestes accions, i, fins i tot, la tercera de les seves argumentacions en la interpellació, que no figura com a punt en aquesta Moció, que és el del desglossament de la factura perquè no es pagui l'IVA sobre el cànon, dir-li que, per part de la Conselleria, pel fet que no estava dintre de la Moció, ja s'han iniciat les gestions i ja s'ha parlat amb els concessionaris perquè modifiquin dintre dels seus ordinadors la manera d'emetre les factures, per tal que surti separat i veure de quin manera es pot fer perquè no es pagui l'IVA sobre la factura total.

Per tant, doncs, dir-los que votarem a favor d'aquests dos punts i dir-li que, sobre el tercer que vostè proposava a la interpellació, doncs, també s'està fent.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza.

Atenent la petició formulada, doncs, votarem separatament els dos punts de la Moció.

En primer lloc, el primer.

Vots a favor?

Aquest primer punt ha quedat aprovat per unanimitat.

Se sotmet ara a votació el punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El segon punt de la Moció ha quedat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre la política
de foment de regadius**

Passem al quinzè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació sobre la política de foment de regadius, presentada pel diputat senyor Ramon Vilalta, que té la paraula per presentar-la.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Molt honorable senyor president, senyores diputades, senyors diputats, la Moció que hem presentat el Grup Socialista i jo, particularment, és la conseqüència lògica de la interpellació que vam substanciar en el Ple passat sobre foment de regadius a Catalunya. En el curs d'aquella interpellació vam tenir ocasió de fer un ampli i exhaustiu repàs dels diversos projectes que en el curs del temps han anat apareixent, alguns dels quals estan en vies d'execució, i altres no deixen de ser, no passen de ser una constant repetida de tant en tant i més intensament encara quan s'acosta algun procés electoral; es converteixen així en una expectativa que mai s'acaba de resoldre, que mai deixa de ser expectativa i que no deixa de ser o no passa de ser una promesa electoral repetida i incomplerta. Això, en certa manera, introdueix un factor de desconcert i de desorientació en la pagesia, possible futura beneficiària d'aquests regadius i de l'expectativa que això genera sobre els possibles usuaris quant a canvis en les seves produccions agrícoles i, per tant, a canvis i millora en la seva expectativa de rendes. En conseqüència i en coherència amb aquesta anàlisi que nosaltres formulàvem i explicàvem, la primera petició que hem de plantejar a aquest Parlament és instar el Consell Executiu, lògicament, que presenti, a través de l'òrgan que ens semblava més oportú d'aquest mateix Parlament, que és la Comissió d'Agricultura, un pla que contingui les previsions d'actuació en el tema, així com l'estimació de les inversions necessàries i el calendari d'actuació corresponent.

A nosaltres ens sembla que és hora, és moment de fixar quin és el calendari d'actuació i les previsions econòmiques que es contemplen en el temps present, respecte a actuacions potencialment tan importants com les que derivarien de la construcció i posada en funcionament del canal Segarra-Garrigues, o del Garrigues Baixes, o del rec de suport a les Garrigues Altes, o dels recs de Torres a Segre, o dels recs d'Alguaire, calendari en el temps i previsió econòmica perquè tothom sàpiga a què atènyer-se. A nosaltres, això ens sembla molt important; ho plantejem sense cap ànim de bel·ligerància respecte al Govern i respecte al Grup que dona suport al Govern, amb l'esperança i amb el desig més positiu que això sigui acceptat en benefici d'aquests que són els futurs usuaris d'aquestes aigües, però que són també, d'alguna manera, d'acord amb la Llei d'infraestructures per a regadius, infraestructures hidràuliques, aquells que hauran de fer una aportació econòmica, també, derivada de la mateixa exigència de la Llei d'infraestructures hidràuliques. I aquest és el segon punt, precisament, de la Moció.

El conseller d'Agricultura, contestant l'altre dia la meua interpellació, assenyalava la voluntat del Govern de presen-

tar les obres destinades a fomentar els regadius a Catalunya com a projectes susceptibles de rebre recursos comunitaris, recursos estructurals comunitaris, especialment en totes aquelles zones qualificades d'objectiu 5.b. Nosaltres compartim aquesta voluntat, ens sembla positiva, perquè, efectivament, la creació d'infraestructures hidràuliques contribueix a una millora de forma important de les possibilitats econòmiques d'un territori, especialment d'un territori agrari, que és el cas que estem parlant. La qüestió rau a saber si aquests fons comunitaris que puguin dedicar-se es dedicaran només a una de les parts o es dedicaran a reduir l'aportació de les dues parts que contempla la Llei d'infraestructures hidràuliques. Sobre aquest tema hem discutit altres vegades en aquest Parlament, i penso que la més recent a través d'una iniciativa del Grup d'Esquerra Republicana, i ja en aquella ocasió jo mateix tenia ocasió de plantejar la posició del Grup Socialista en el sentit que una aportació com la fixada en la Llei d'infraestructures hidràuliques, a raó d'un 70% per part de l'administració impulsant i d'un 30% per part dels possibles futurs beneficiaris, en alguns casos, sobretot en aquells casos en què es planteja una infraestructura hidràulica en una zona on els nivells de renda o la situació agrària, en aquest moment, doncs, és més deficient del que hauria de ser, significa una aportació realment important. A nosaltres ens sembla que si es dediquen fons estructurals comunitaris per a aquest foment de regadius, haurien de repercutir aquestes subvencions no solament a l'aportació del Govern, que ja sabem que és superior —és d'un 70% del cost total de la infraestructura—, sinó proporcionalment a les dues parts, perquè l'altre 30% no deixa de ser una aportació realment important.

L'altre dia discutíem amb el conseller si cada una d'aquestes operacions de foment de regadius significa una aportació més important o menys important a raó de tant per hectàrea. Lògicament, això depèn del tipus de terreny en què es realitzi l'operació, però no deixa de ser una operació realment important plantejar damunt la taula la possibilitat, com deia l'altre dia el conseller —i nosaltres ho compartim, per les previsions que hi ha establertes en aquest moment—, d'impulsar d'aquí a l'any 2000 el regadiu de cent mil noves hectàrees; cent mil noves hectàrees significa a raó d'un milió i mig, que és el que assenyalàvem l'altre dia aquí, doncs, 150.000 milions de pessetes, són molts diners; el 30% d'aquesta aportació continuen sent molts diners que hauran d'aportar els futurs usuaris, que són pagesos, dels quals venim dient des de fa temps, en aquest mateix Parlament, que la situació de renda no és pas..., la situació econòmica, en definitiva, no és pas tan bona, tan còmoda com caldria. Per tant, ens sembla que seria just repercutir les subvencions que de fons comunitaris es puguin percebre a les dues parts, a l'Administració però també als futurs possibles usuaris, que contempla la Llei d'infraestructures hidràuliques.

I la tercera qüestió que plantejàvem en la nostra Moció era una qüestió estricta, vinculada a un tema que es va discutir àmpliament aquest dia, que era la construcció del canal

Algerri-Balaguer i, en concret, el punt de captació de l'aigua d'aquest canal.

En el seu moment va ser objecte d'un plet que va merèixer l'atenció dels mitjans de comunicació perquè, per una aparent, doncs, negligència del Govern de Catalunya, no es va negociar amb la mesura, amb la intensitat o amb la forma que caldria amb la Diputació General d'Aragó la captació d'aigua per a aquest canal, que, d'acord amb el projecte inicial, estava ubicada en el territori administratiu de la Comunitat Autònoma d'Aragó. Això va obligar —perquè les coses no s'havien fet com s'havien de fer en el seu moment i amb la previsió oportuna— a un replantejament d'aquest punt de captació d'aigua, que va fer que s'hagués de traslladar terres endins de Catalunya —en concret, en el territori d'Alfarràs—, i això significava, d'una part, un estalvi en la previsió inicial de les obres que calia realitzar, en aquest cas, per part de la mateixa Administració, i evitar un canal subterrani a la zona d'Ivars de Noguera, però, per una altra part, significava uns costos per als possibles futurs usuaris, en la mesura en què l'aigua, en lloc de vindre rodada, doncs, era necessari sotmetre-la a un procés de bombeig, més o menys elevat —en el nostre càlcul, doncs, pràcticament de vint metres—, que té una repercussió, al final, segons costos estimats en aquest moment..., es pot discutir si en més o en menys, però, en definitiva, segons costos estimats en aquest moment i anunciats per la mateixa Administració en el territori —jo tinc alguna comunicació que contempla això—, en unes divuit mil pessetes/hectàrea i any.

Qualsevol pot pensar que una repercussió de divuit mil pessetes/hectàrea/any és una repercussió baixa, davant de l'expectativa d'una conversió d'una zona de secà en regadiu, però no deixa de ser un cost que s'afegeix a tots els altres costos i, per tant, no deixa de ser veritat que això podia haver-se estalviat, si des del nostre punt de vista s'hagués negociat en el seu moment en la forma i la manera que calien.

A nosaltres ens sembla, senyors de la majoria, que amb el bon ànim i amb la bona relació que generen entre comunitats autònomes per als usos de l'aigua els anomenats «pactes de Pinyana», que van establir un marc de relacions entre l'Administració central, però també entre les comunitats d'Aragó i Catalunya, una bona relació, ens sembla que hi ha les condicions oportunes perquè el Consell Executiu procedís a la revisió —en la mesura que sigui possible— d'aquest projecte tal com està en aquest moment, per a retornar-lo, si no d'immediat, quan sigui possible, a les previsions inicialment establertes i reduir d'aquesta manera les aportacions necessàries que derivaran, o les obligacions que derivaran per als usuaris si el subministrament d'aigua s'hagués de fer tal com es contempla en aquest moment, previ un bombeig que elevi l'aigua a uns vint metres.

Jo no sé si aquestes divuit mil pessetes de repercussió per hectàrea són la quantitat exacta i precisa o no, però, en qualsevol cas, les que siguin són una repercussió afegida que, des del nostre punt de vista, s'hauria de fer el possible per evitar-la.

Aquests són els tres punts de la Moció, que ens sembla, senyor president, plenament congruent i coherent amb el contingut de la interpellació que vam substanciar davant d'aquest mateix Parlament en el Ple passat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Vilalta. Han presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i el d'Iniciativa. En primer lloc, té la paraula el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya per defensar la seva esmena. Senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Si li sembla oportú, faria el posicionament del meu Grup i defensaria l'esmena que hem presentat a la Proposta de resolució que acaba de defensar el senyor Vilalta.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla molt oportú.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Bé, senyores diputades i senyors diputats, hem de dir que, com sempre, vam seguir amb gran atenció la interpellació que el senyor Vilalta va adreçar al conseller senyor Marimon; tots dos van realitzar manifestacions importants i interessants, que, com dic, vam seguir amb atenció, pel fet, a més a més, de tractar-se, des del punt de vista del meu Grup, d'un tema que, com el foment dels regadius, constitueix per a nosaltres una prioritat notable —segurament també per a altres grups, però per al d'Esquerra Republicana, clarament—, i un tema sobre el qual el meu Grup ha promogut des de la restauració d'aquest Parlament nombroses iniciatives.

Entenem que en la Proposta de resolució que acaba de defensar el senyor Vilalta hi ha bàsicament dos blocs: el bloc que constitueixen el punt 1 i el punt 2, que el senyor Vilalta ha argumentat suficientment i que nosaltres compartim, doncs, amb plenitud i sense reserves, i un segon bloc, que és el que fa referència a aquesta situació particular i precisa, el canal Algerri-Balaguer, sobre el qual compartim una part del que el senyor Vilalta exposava, però que és el motiu pel qual ens hem vist obligats a presentar aquesta esmena.

El senyor Vilalta diu, parla, en el text de la seva proposta, d'aquesta necessitat de «continuar actuant» —cito textualment, i és evident que el senyor Vilalta sap molt bé que li convé usar aquesta expressió— «en el foment i la millora dels regadius», i igualment, per tant, doncs, assumim el punt primer i segon del text que se sotmet a la consideració de la cambra. Com hem tingut ocasió de manifestar en altres ocasions, per al Grup d'Esquerra Republicana, aquesta ampliació del reg a Catalunya en una extensió aproximada de cent mil hectàrees, segons plantejava l'honorable conseller, hi estem d'acord, ens sembla un objectiu adequat; naturalment, tractant-se d'un foment en els espais previstos, tenint en compte l'ús racional de l'aigua que sempre hem defensat, tenint en compte una adequada planificació i previsió de conreus i tenint en compte, naturalment, també el desenvolupament d'estructures agroalimentàries adjacents —aquest ja és un tema que s'ha discutit en altres ocasions i sobre el qual hem tingut ocasió de posicionar-nos. Compartim, natu-

ralment, com el senyor Vilalta recordava –darrerament es va tornar a discutir aquest tema en aquesta cambra, a instàncies del meu Grup–, la nostra crítica, la nostra visió crítica de les proporcions actuals que fixa la Llei d'infraestructures hidràuliques; en aquest apartat voldria recordar que el meu Grup es va abstenir, en concret, pel que fa a la distribució dels costos. I, per tant, el segon punt de la seva Proposta de resolució ens sembla indiscutible.

Finalment, el sentit exacte de la nostra esmena té a veure amb aquesta situació concreta del canal Algerri-Balaguer, i precisament em permeto de recordar a la cambra que el 15 de febrer de 1991 es va aprovar en la Comissió de Política Territorial d'aquesta cambra una proposició no de llei sobre l'impuls de la construcció del canal Algerri-Balaguer, una proposició que havia estat presentada pel meu Grup i que va tenir l'ocasió de defensar aquest diputat que els parla.

En aquella sessió, interessant per molts motius, ja vam tenir ocasió de parlar i de discutir sobre els motius que havien provocat la suspensió de la licitació de la presa d'aigües d'aquest futur canal a Castellonroi, i vam tenir ocasió de parlar, també, i de criticar la imprevisió –almenys des del nostre punt de vista– del Govern de la Generalitat en no haver sabut, volgut, o pensat a negociar prèviament amb la Diputació General d'Aragó, amb la Diputació General de Aragó, perquè semblava –semblava, aleshores– que la disposició de l'alcalde de Castellonroi era bona o era comprensiva en relació amb aquestes necessitats.

Un cop que es va embolicar la troca, o que es va aixecar la llebre, o com se'n vulgui dir, aleshores es va anar, o es va haver d'anar al canvi de captació, a la necessitat de bombar aquests vint metres aproximadament l'aigua, de què se'ns parlava suara, i, en conseqüència, a un increment anual que, per diversos motius, doncs, resulta important i «gravós» per a les rendes dels regants expectants.

Ara bé, a aquestes altures –molt després, o bastant després que es produïssin aquests fets, després que es discutís en la Comissió de Política Territorial–, i considerant també la urgència de les actuacions, a nosaltres ens sembla, des del punt de vista del nostre Grup Parlamentari, que és francament difícil que en aquests moments, un cop perdudes determinades oportunitats, el Govern de la Generalitat pugui aconseguir alguna mena d'acord amb el de la Diputació General de Aragó i/o amb el de la Diputació Provincial d'Oscà, que també va iniciar en aquells moments recursos i mesures legals. I més si es té en compte que, malgrat el pacte de l'aigua, malgrat els acords de Pinyana, doncs, en el marc de la política domèstica aragonesa, el tema de l'aigua, com vostès saben, provoca reaccions de gran rendibilitat política, molt difícils de reconduir per la via de la racionalitat, malgrat que, com avui recordava en un article aparegut en el diari *La Vanguardia* l'ex-ministre senyor Ernest Lluch, l'Ebre, precisament, el pare Ebre, precisament, és un riu que neix a Cantàbria i –com em recordava fa uns segons el meu company de Grup, el senyor Morera– mor, precisament, a Catalunya.

Certament, senyor Vilalta, estem d'acord amb vostè que les coses es van fer malament aleshores. En l'interim, el

Govern de la Diputació General de Aragó ha canviat, però, encara que ens agradaria, no veiem pas que sigui senzill, i menys encara ràpid, un nou acord Generalitat - Diputació General de Aragó.

En conseqüència, nosaltres, sense discutir-li l'interès o la conveniència del punt tercer de la seva Moció, hem decidit de presentar una esmena d'addició d'un quart punt, que diu textualment: «cercar, en el cas que la fórmula anterior no esdevingui factible, solucions adients perquè l'increment de cost provocat pel bombeig no recaigui sobre els futurs regants, o ho faci en la proporció més reduïda possible», malgrat que és possible que vostè digui que el sentit d'aquest afegit, d'alguna manera, està subsumit en el punt 2 de la seva Moció –no ho sé; aquesta és l'opinió que vostè haurà de manifestar. Des del nostre punt de vista, aquest punt no contradiu, d'alguna manera complementa els punts anteriors. I, si el Grup Socialista l'admet, si el senyor Vilalta l'admet, votarem favorablement el conjunt de la Proposta de resolució.

Si vostès consideren que no el poden admetre, amb tota cordialitat també els diem que ens abstindrem en aquest tercer punt, encara que només sigui perquè ens fa molta por, ens fa molta angúnia qualsevol iniciativa que, d'alguna manera, pugui provocar o pugui contribuir a dilatar la realització de les obres de l'Algerri-Balaguer.

Quant a solucions per a reduir aquest increment de costos, n'hi ha de diverses, començant –una vegada més, i torno a un punt que ja va ser discutit, però que naturalment pot tornar a discutir-se– per la modificació de la Llei d'infraestructures hidràuliques, que des d'Esquerra Republicana tantes vegades hem reclamat, fins a la possibilitat que en el seu moment van plantejar el president de la Comunitat de Regants de l'Algerri-Balaguer i l'il·lustre senyor Borràs, col·lega nostre en aquest Parlament, la possibilitat que en el seu moment van plantejar de cobrar en quilovats a les empreses hidroelèctriques que aprofitin l'aigua –no recordo ara la data exacta en què van fer aquesta proposta.

Aquest, però, en qualsevol cas, seria un tema a discutir posteriorment, i, per tant, en conclusió, dir que votarem favorablement, sense cap mena de dubte, els dos primers punts de la Moció; que, si s'admet la nostra esmena, votarem la totalitat dels punts, i que, si no s'admet, doncs, també molt cordialment, dir que ens abstindrem en el tercer punt.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors diputats, senyores diputades.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, per defensar la seva esmena i el posicionament, té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Des de l'escó, també, i per economia parlamentària, faria la defensa de l'esmena i el posicionament sobre tot el conjunt de la Moció. I dir, inicialment, que farem una votació favorable a tots els punts, perquè compartim la finalitat i el contingut de la Moció presentada pel Grup Socialista. I a més crec que és no sols convenient, sinó també oportuna en el moment;

oportuna perquè significa que demanem o es demana informar la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de les previsions d'actuació en el tema, és a dir, que hi hagi una certa planificació, que sapiguem quin és el *timing* de cada una de les actuacions, per què es fan unes o no es fan les altres, com està prevista aquesta realització i, per tant, que tinguem un coneixement previ de l'estimació de les inversions i del calendari d'actuació.

Ens sembla lògic el punt segon, el de l'aplicació dels fons estructurals de la manera que, per no repetir, ja ha explicat el diputat senyor Vilalta.

I també veiem lògic el tercer punt, concret, d'instar el Consell Executiu a replantejar el projecte de captació; també ens semblen correctes, i ja en el seu moment vam fer les nostres manifestacions en el sentit de la mala planificació prèvia que es va produir quan l'estudi de captació d'aigües inicial al canal Algerri-Balaguer, i que, òbviament, l'opció del diàleg i de la col·laboració institucional amb altres institucions —en aquest cas, amb la Diputació General d'Aragó— és sempre —sempre— preferible al tancament en el nostre territori estricte, més quan pot comportar un estalvi, no en els costos d'inversió, sinó en els costos de funcionament, i, com bé s'ha dit, és evident que prou justa està l'economia dels pagesos com perquè hi hagin de sumar una quantitat, sigui de divuit mil o sigui del que sigui, als costos fixos per hectàrea i any cada vegada.

La nostra esmena, única, era al punt primer, a la constatació de la necessitat de continuar actuant en el foment i millora dels regadius perquè, tot i que estem d'acord també amb aquesta millora de regadius que pugui fer-ho més rendible, hi ha les mateixes actuacions en aquest sentit dels regadius existents a través de diverses actuacions que estalvien els recursos que alguna vegada no arriben a bon terme, és a dir que hi hagi un malbaratament de recursos, i que també estem d'acord amb el foment de regadius, sobretot en aquelles zones en què significa una garantia de collites, o bé una millora de les condicions agronòmiques, el que volíem és més una prevenció, una prevenció en el sentit que moltes vegades el Govern de la Generalitat sembla més interessat a fomentar inversions que no fomentar la rendibilitat dels productes agraris. I ho dic perquè en el mateix avantprojecte, en l'últim avantprojecte del Pla hidrològic de les conques internes de Catalunya hi ha, per exemple, una proposta..., o ja l'estudi justificatiu de les noves necessitats parteix que l'any 2012, és a dir, dintre de vint anys, s'haurà de necessitar més aigua per regar per hectàrea que no la que es necessita avui dia. Òbviament, això vol dir que no es va a optimitzar recursos, no es va a fomentar l'estalvi, sinó que llençarem més aigua; no sé si és que es preveu que tots els regadius siguin fets a manta i, en definitiva, no aplicant molts dels criteris d'estalvi de recursos, de noves tecnologies ja no tan noves —hi ha molts de llocs on aquestes tecnologies fa molts anys que s'apliquen— i que aquí, potser, les inversions haurien d'anar més destinades a aquesta política d'optimització i d'estalvi dels recursos hídrics també en el sector del camp català, en el sector dels regadius.

I per això aquesta era la nostra única excepció. Jo crec que no tergiversa en res la voluntat presentada pel Grup Socialista i que podria ser acceptada més que res com això, com una cautela a l'equívoc del que podria ser, a vegades, per omissions, una finalitat no compartida pel nostre Grup quant a la política hidràulica del Govern de la Generalitat i, en definitiva, que, si s'accepta, votariem favorablement tot el conjunt de la Moció, i en el cas contrari, ens abstindríem en aquest primer apartat.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat. El Grup Mixt, el senyor Reguant, hi renuncia. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada senyora Arnalot.

La Sra. ARNALOT: Senyor president, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular donarà suport a la Moció subsegüent a la interpellació que va presentar al proppassat Ple l'illustre diputat senyor Vilalta sobre la política de foment de regadius.

Quant als tres punts de la Moció, volíem manifestar el següent: en el primer, estem d'acord que s'informi sobre les previsions i inversions sobre el calendari corresponent; completament d'acord. Quant al segon, doncs, és lògic que també hi estiguem d'acord perquè s'apliquin els fons estructurals europeus perquè així, d'aquesta manera..., es pugui dedicar a la millora del foment de regadius. Quant al tercer punt, voldria manifestar que la captació d'aigua inicialment prevista es feia des de la província d'Osca i per diferents raons es va decidir realitzar una captació d'aigües riu avall elevant-les vint-i-set metres, i això suposa un gran consum d'energia elèctrica. Amb aquesta solució s'hipoteca de per vida els nous regadius d'Algerri-Balaguer, amb uns costos bastant elevats.

Per aquest motiu el nostre vot és favorable al plantejament del punt tercer, és a dir que es pugui produir la captació en el punt previst inicialment. Per tant, per totes aquestes raons, senyor president, el nostre Grup Parlamentari donarà suport als tres punts de la Moció.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Arnalot. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Company.

El Sr. COMPANYYS: Honorable president, senyores i senyors diputats, em plau en nom del meu Grup, de Convergència i Unió intervenir en aquesta Moció subsegüent a la interpellació que es va substanciar en l'últim Ple en aquest Parlament. En primer lloc, vull agrair la presentació d'aquesta Moció, com la intervenció de tots els diferents grups parlamentaris, perquè la gent que estem lligats al camp sempre és bo veure que hi ha sensibilitat i que hi ha voluntat de fer aportacions. Però una vegada dit això, jo m'atreiria a dir, i a nivell molt personal, que aquesta Moció jo diria que és gairebé innecessari haver-la portat aquí, per diverses raons que intentaré esbrinar i explicar en els pròxims moments.

En primer lloc, el primer punt, en el qual es demana exactament que a través de la Comissió d'Agricultura l'Executiu doni coneixement de les seves previsions, es pot fer a través d'una moció, evidentment, però coneixent com coneixem el conseller d'Agricultura, que és una persona que cada vegada que se li ha demanat la seva presència en el si de la Comissió d'Agricultura ho ha fet d'una forma immediata, a mi em semblava que aquest tema es podia haver solucionat demanant una compareixença directament a la Comissió d'Agricultura perquè expliqués exactament quines eren les seves previsions en el món dels nous regadius. Per tant, aquest podia haver set un camí perfectament interessant.

El segon punt, en el qual es demana l'aplicació dels fons estructurals, en aplicació de l'article 26 de la Llei d'infraestructures agràries. Jo penso que en aquest moment el que es demana en el Ple d'aquest Parlament, se li demana a l'Executiu que no compleixi una llei del mateix Parlament. La Llei del Parlament de Catalunya diu exactament en el seu article 26 i els subsegüents com es finançaran les obres hidràuliques; el 70% i el 30% en el cas d'obres noves i el 60 i 40 en el cas d'obres que ja estan fetes i que es volen millorar. Aquest article 26 va ser un article que ja vaig dir en una altra ocasió, també des d'aquesta tribuna, que en el debat de la Llei d'infraestructures hidràuliques no va tenir cap modificació, no va tenir cap esmena per part de cap grup parlamentari. I que els grups parlamentaris que van fer esmenes a la totalitat, que sí que hi va haver grups que van fer esmenes a la totalitat, en el debat, que m'he entretingut a llegir-lo, en cap cas van esmenar el tema del percentatge de participació; van parlar d'altres temes, tots molt interessants i que a ells els van merèixer suficient pes per presentar una esmena a la totalitat, però en cap cas i durant tot el debat es va parlar dels percentatges de participació. I per tant, aquest article va estar aprovar per molts vots a favor, algunes abstencions i cap vot en contra.

Per tant, si nosaltres, a través de la participació dels fons estructurals, el que volem fer és modificar el percentatge de participació, jo crec que estem en una gran incongruència, que és que nosaltres demanem a l'Executiu de Catalunya que no compleixi una llei que ha fet el mateix Parlament, per tant, i a més en un article que no va tenir cap vot en contra.

Per tant, malgrat que estariem a favor que aquests regadius surtin a un preu més raonable, que jo penso que surten a un preu prou raonable... I a mi em fa la impressió que no s'entra amb profunditat en quina és la raó real de la problemàtica existent en el camp, i la raó real no és que els regadius valguin 500.000 pessetes per hectàrea o 400.000 pessetes per hectàrea —que poden sortir aproximadament—, la raó real és que el camp està passant per unes situacions difícils, sobretot agreujades des de la nostra incorporació a la Comunitat Econòmica Europea, i aquest és el problema.

Si realment en el camp hi hagués uns beneficis com hi havia hagut en altres èpoques, en aquest moment no discutiríem d'invertir 500.000 pessetes per hectàrea per passar una

finca de regadiu, que podria valer, al preu de mecat, un milió i mig de pessetes/hectàrea, a una finca de regadiu que val per damunt dels 3 milions de pessetes per hectàrea. Per tant, la revalorització de la finca és molt superior a la que seria la inversió, gràcies a la Llei d'infraestructures hidràuliques aprovada pel Parlament de Catalunya, que dona un tractament molt superior de cara al beneficiat que la mateixa Llei de l'11, que s'aplica a l'Estat espanyol, o la Llei del 1986, que és l'última llei que en aquest moment està en vigor. Per tant, crec que no seria coherent que en aquest moment demanéssim el no-compliment de la Llei, i si per cas algun grup creu necessari modificar la Llei hi ha uns altres tràmits per a fer-ho.

I entrant en el tercer grup, al tercer punt, que seria una mica l'anàlisi de la situació actual del canal Algerri-Balaguer, i com s'ha arribat a aquesta situació actual: el 24 de gener del 68, fa molts anys, pel maig francès, va ser quan es va donar la concessió al grup sindical de colonització, a la comunitat de regants de Balaguer, la concessió de les aigües. Estem parlant de l'any 68; al 71, zona d'interès nacional; al 76, s'aprova definitivament el projecte per part de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. I en aquell moment, en aquell moment —estem parlant de l'any 76—, el finançament era en funció de la Llei de l'11, per tant, 50% d'aportació de l'Estat, 10% dels propietaris en el moment de fer l'obra i 40% durant la resta..., a terminis. (*Remor de veus.*)

Els regants al 77, fins i tot, ja aporten un aval per a començar les obres...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. COMPANYS: I de l'any 77...

El Sr. PRESIDENT: Espera, espera, senyor Companys, que hi ha molts diputats que s'estan perdent la seva intervenció. (*Pausa.*)

El Sr. COMPANYS: Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Continui.

El Sr. COMPANYS: De l'any 77 fins a l'any 86, en què es traspassen les competències a la Generalitat, no es fa res. Per tant, es passen tot una pila d'anys en què hi ha la concessió, hi ha els avals, i les obres podien haver començat i no es fa res. I és quan, l'any 86, la Generalitat té competències en obres hidràuliques, que es veu amb l'obligació de posar al dia un projecte antiquat i que, malgrat la concessió per part de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre —era el lloc on actualment es farà la presa, no a la província d'Osca, sinó al lloc actual on es farà la presa—, posa al dia el projecte i comença tot el procés perquè pugui ser una realitat.

En el moment en què comencen els períodes d'informació pública, la mateixa Diputació Provincial d'Osca presenta recurs i, evidentment, la Generalitat no té cap competència a la nostra província, a la nostra comunitat autònoma pròxima i, per tant, la paralització del problema hauria estat una realitat. I són els mateixos regants que per unanimitat absoluta..., absoluta vol dir que en set assemblees que es fan a tots els municipis afectats, amb més de tres-cents persones, menys set, tothom demana al Govern i demanen per escrit al Govern de la Generalitat que opti per

la solució actual, per tant, el bombeig de l'aigua cinc quilòmetres per davall de la presa, i, per tant, evidentment, amb uns costos d'una elevació que estan sobre els vint-i-dos, vint-i-tres o vint-i-quatre metres d'aixecada.

L'elevació de l'aigua a vint-i-quatre metres, amb els estudis que tenim actualment, té un cost de 6.000 pessetes per hectàrea i any; per tant, molt lluny de les de 18 i d'altres xifres que s'han donat en aquesta cambra; 6.000 pessetes hectàrea i any; que si li restem 1.500 pessetes de costos, que també tenia el projecte original, perquè el projecte original no donava pressió a l'aigua i, per tant, aquella aigua no hauria arribat amb suficient fluïdesa fins a les cotes actuals, ens trobaríem amb un cost real de 4.500 pessetes per hectàrea i any. Si nosaltres tenim en compte que és cert que s'haurà de pagar 4.500 pessetes per hectàrea i any per l'elevació, però en contrapartida tenim en compte que evitem fer el túnel i uns quilòmetres de canal, per un valor superior als 1.000 milions de pessetes, només les amortitzacions d'això són molt superiors al cost actual.

Però, a més, hi ha una altra part que jo penso que és bona, i vostè, senyor Vilalta, l'ha dit i jo li ho agraeixo, per tant, jo..., i el portaveu d'Esquerra Republicana també n'ha parlat aquí, i jo els agraeixo la seva aportació... Però també hi ha una altra cosa molt important: aquesta obra, que s'està fent en aquest moment, d'elevació, té un cost aproximat d'un centenar de milions de pessetes. Però que deixi sempre la porta oberta perquè en el futur, continuant les negociacions amb la Comunitat Autònoma d'Aragó, es pugui arribar a la solució primera, que és una bona solució, i personalment a mi és la que m'agradaria. Però en aquest moment el que no podem fer és, mentre estem discutint els contenciosos amb Aragó, tindre el canal fet i no que no pugui arribar l'aigua a les nostres finques. Per tant, jo penso que en aquest moment, a petició, bàsicament, dels pobles de la mateixa comunitat de regants –i amb tota seguretat es tirarà endavant–, el bombeig d'aquests vint metres per un cost real de 4.500 pessetes per hectàrea i any, que és el cost que ens pot costar una camisa anant-la a comprar, per tant, tampoc no és una cosa descabellada..., sempre tenint en compte que l'opció de futur en el moment en què es pugui arribar ha de ser anar a la solució primera, la solució de captar l'aigua uns quilòmetres més amunt perquè ens arribi de forma rodada.

Per tant, com que s'està treballant en aquesta línia, és per això que el nostre Grup no podrà donar suport a les propostes segona i tercera i, en tot cas, no hi hauria cap inconvenient per donar suport a la primera proposta, i, per tant, que sigui el conseller d'Agricultura –o aquell que el Govern designi perquè vingui a la Comissió– i, per tant, ens expliqui de forma detallada quins són els capteniments del Govern amb els regatges, amb els no regatges d'Algerri-Balaguer.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Companys. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el proponent de la Moció, el senyor Vilalta.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Sí, senyor president. Des de l'escó mateix. Jo crec que les dues esmenes que s'han presentat no contradiuen en absolut els tres punts i la introducció que constitueixen la Moció que nosaltres vam presentar.

Jo diria que són esmenes que complementen. La primera, la d'Iniciativa per Catalunya, en la introducció, complementa una voluntat reiteradament expressada per nosaltres mateixos i per tots els grups de la cambra que el foment dels regadius de Catalunya necessàriament ha d'anar acompanyat d'una millor utilització de l'aigua, de tal manera que s'eviti l'ús d'una aigua en excés quan aquesta aigua, malgrat totes les obres que puguin fer-se per al foment de regadius, serà sempre un bé escàs i, per tant, un bé important. I per tant una cautela, en aquest sentit, que qualsevol foment vagi acompanyat d'un millor ús de l'aigua jo crec que és útil en aquest cas i en general en tots els casos en què parlem d'aquest bé escàs.

L'esmena d'Esquerra Republicana, en què planteja la introducció d'un quart punt, és també un complement al nostre propi tercer punt en el sentit que si, per qualsevol raó –en bona mesura les raons que exposava el mateix portaveu de la majoria–, és a dir, una situació consumada en aquell moment va col·locar en el dilema d'aturar-ho tot o d'optar per una mala opció, es va optar per una mala opció, que és la que s'està executant, el replantejament del tema no hauria de paralitzar les coses; certament no hauria de paralitzar les coses, i per tant, probablement, en la mateixa línia del que apuntava el senyor Companys, temps al temps, veurem si en el curs del temps es pot refer el procés i aquesta obra, que igualment estarà feta, millorar-la retornant al projecte inicial.

El Sr. PRESIDENT: Vagi a l'esmena.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Diu l'esmena d'Esquerra Republicana que se cerquin solucions adients de tal manera que, si bé s'eviti l'increment de costos, en el cas que l'opció de retorn al projecte inicial –que és el que nosaltres plantejàvem– no fos possible. Doncs ens sembla molt bé; en cas que no fos possible retornar al projecte original, caldria buscar efectivament les vies necessàries per reduir els costos, perquè en definitiva aquests costos són els costos que repercuteixen sobre els futurs regants, que és, en definitiva, el que a nosaltres ens preocupa i voldríem evitar.

I, per tant, en conseqüència, senyor president, les dues esmenes presentades, les acceptaríem, perquè entenem que complementen les nostres pròpies posicions, i respecte al que hem dit tots plegats –nosaltres mateixos, els esmenants i els altres grups– en queda la deguda constància en el *Diari de Sessions* i, temps al temps, veurem i tindrem ocasió de verificar si el que hem dit tots i allò a què ens hem compromès tots és una realitat possible o no ho és en el curs del temps.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Vilalta.

Passem a les votacions. El punt 1 separatament? (El Sr. Escudé demana per parlar.) Sí, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president, la introducció i el punt primer, amb l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, per una banda, almenys pel nostre criteri, i els altres punts, per una altra banda.

El Sr. PRESIDENT: Conjuntament. I em sembla que els altres grups, pel que han informat, estan disposats a votar-ho afirmativament conjuntament. De manera que farem aquestes dues votacions.

En primer lloc, el preàmbul i el punt primer.

Vots a favor?

Aquests particulars han quedat aprovats per unanimitat.

Ara es vota la resta de punts, amb la inclusió del punt número 4.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 30 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpe·lació al Consell Executiu sobre la política de joventut

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·lació al Consell Executiu sobre la política de joventut, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per fer la presentació, té la paraula el diputat senyor Elena.

El Sr. ELENA: Senyor president, senyores i senyors diputats, és per mi un motiu d'orgull i satisfacció que la meua primera intervenció al Ple del Parlament sigui per defensar una Moció sobre política de joventut. Aquest Parlament s'ha caracteritzat per donar sempre molta importància a la política de joventut i jo espero, amb la meua tasca, contribuir a seguir treballant en aquesta direcció.

El primer punt de la Moció que presentem a la seva consideració és la necessitat que el Consell Executiu de la Generalitat, a través de la Secretaria General de Joventut, mantingui contactes amb el SIPAJ a fi de buscar solucions als problemes econòmics d'aquesta entitat.

El SIPAJ és una entitat que té vint anys d'història, que ha estat pionera en la tasca de fer de la informació un servei a la joventut d'aquest país, una entitat central en els primers intents per crear les primeres estructures interassociatives, en definitiva, una entitat d'aquest país a la qual cal ajudar.

Parlem d'una entitat que per diferents causes s'està perdent, per moltes, però sobretot al nostre entendre per una: per l'intervencionisme d'una administració, la Generalitat, que ha generat a aquesta i altres entitats una competència deslleial que no han pogut suportar.

Estem acostumats, malauradament, a presenciar una actitud desconsiderada de la màxima institució d'aquest país en la seva relació amb el moviment associatiu. Des de la màxima instància del Govern, el seu president, es parla molt dels joves, de la societat civil i del voluntariat. Cal ara predicar amb l'exemple i arbitrar mesures perquè una entitat com el SIPAJ no desaparegui.

També, al quart punt de la Moció que avui presentem, fem referència a la necessitat d'ampliar a nous àmbits i activitats la política de cogestió de serveis i instal·lacions a les entitats juvenils. Es tracta d'una demanda no només del Grup Socialista, sinó que és una vella demanda del conjunt del moviment associatiu que es va plasmar en el frontispici de les reivindicacions de la Carta de la joventut catalana que va aprovar de forma unànime el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya ara ja fa uns anys.

Les entitats juvenils i infantils de Catalunya han arribat ja –ja ho podem dir– a un nivell de maduresa important. Si parlem de democràcia, si parlem de societat civil, si parlem de participació, si demanem a les entitats que a més de reivindicar es comprometin a la construcció del país, esdevé imprescindible donar responsabilitats reals en la gestió, en aquest cas, de la política de joventut, de les entitats.

Ho creiem necessari per diferents raons: perquè farà més fortes, més madures, més adultes les entitats juvenils; perquè és una forma de donar un major protagonisme a la societat civil de la qual tant parlem; perquè garantirà una millor gestió i major dedicació, entrega i il·lusió i, en conseqüència, uns resultats més òptims, i finalment, perquè demostraria una determinada actitud de les institucions enfront de la societat civil. Davant la societat civil, des del nostre punt de vista, hi ha dues actituds possibles per part de les institucions: una, la col·laboració, la coordinació, el consens, el suport, el diàleg i la confiança; l'altra, l'enfrontament, la rivalitat, la competència deslleial, la coacció.

Nosaltres optem clarament per la primera; és el nostre model, com ho és el de la majoria d'ajuntaments de Catalunya que mantenen un diàleg sincer i racional amb el moviment associatiu, i en aquest tema de la cogestió, de les instal·lacions i d'altres serveis a la joventut per part de les entitats, crec que és un bon model a seguir en el terreny aquest el que practica l'Ajuntament de Barcelona en el tema dels casals de joves, que des de fa molts anys gestionen les entitats juvenils.

Un altre dels temes que avui posem a la seva consideració és la proposta d'instar el Consell Executiu a construir un nou alberg per a joves a la ciutat de Barcelona abans que finalitzi la present legislatura. Cada dia són més els joves que visiten la ciutat de Barcelona i l'alberg que hi ha és clarament insuficient, el que provoca que molts visitants hagin de passar la nit al carrer. Aquests joves quan tornen al seu país opinen del nostre, són els principals publicistes del nostre país en el seu, són els qui recomanen o no als seus amics de visitar el nostre país, generen opinió sobre Catalunya, molta més –al meu entendre– que alguna de les campanyes publicitàries que es fan de promoció del nostre país.

És per moltes raons, però fonamentalment per aquesta, que cal atendre'ls de forma adequada i no oferir-los uns albergs col·lapsats i, com a alternativa, el carrer. Aquesta no és la millor manera d'acollir aquests potencials difusors del nostre país. Fer un nou alberg a la ciutat de Barcelona és, des del nostre punt de vista, la millor inversió al servei del turisme d'avui i sobretot de demà.

Cal, per tant, dotar la ciutat de Barcelona d'un nou alberg. L'Ajuntament de Barcelona ha ofert en diverses ocasions terrenys on fer-lo; hi ha la completa disponibilitat per fer-lo, manca només la voluntat política del Consell Executiu i de la Secretaria General de Joventut.

El tercer punt que presentem a la Moció —malgrat que ja ho hem demanat en altres ocasions ho tornem a fer amb l'esperança que en aquesta ocasió sigui atesa— es tracta de la necessitat que es realitzi un mapa d'instal·lacions juvenils de Catalunya. És absolutament grotesc que després de tants anys de demanar-ho i de prometre que es faria encara no estigui resolt; la demanda es remunta a fa molts anys; la promesa que es faria per part del diputat Gavín ja fa set anys que es va realitzar al·legant que en poques setmanes ja estaria realitzat. Desitgem que les setmanes a les quals es feia referència ara ja fa set anys no passin de les cinc-centes. És per això que novament els instem perquè es resolgui aquesta mancança.

Finalment proposem que el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu a presentar al Parlament de Catalunya durant aquest període de sessions un projecte de llei que reguli les activitats empresarials que en matèria de turisme juvenil desenvolupa l'Administració de la Generalitat. Al nostre entendre, aquest projecte de llei ha de contemplar la participació en la direcció i en la gestió d'aquesta entitat als moviments juvenils i al sector turístic.

L'any 81 aquest Parlament va aprovar una llei de creació de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. L'article 2 d'aquesta llei deia clarament, definia com a competència del citat Institut la planificació, l'execució de la gestió, l'explotació, la creació i el manteniment dels recursos i instal·lacions, residències, cases juvenils, campaments i centres en general de la Generalitat de Catalunya al servei de la joventut.

Alhora, aquesta mateixa llei defineix amb claredat quins són els òrgans que governen el citat Institut, i entre ells hi ha el consell rector, on participen els representants del món associatiu. D'entre les seves funcions, d'aquest consell rector, hi ha la d'aprovar les línies generals d'actuació de l'Institut. Per tant, tenim un institut creat per la llei, tenim un consell rector, que és qui dirigeix, el màxim responsable d'aquell institut, i, com a responsabilitat, el consell rector té la de marcar les línies generals de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Doncs bé, el 13 de desembre del 93, el Consell Executiu de la Generalitat decideix crear una empresa, Turisme Juvenil de Catalunya, Societat Anònima, que en principi, si atenem les declaracions als mitjans de comunicació del secretari general de Joventut, tindrà la responsabilitat —aquesta empresa— d'assumir la pràctica totalitat de les competències de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. I això sense informar prèviament el consell rector de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, sinó *a posteriori*, uns quants mesos després.

I ara ens hem assabentat que hi ha un projecte de llei, segons figura en una acta del consell rector de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, per modificar la llei de creació de

l'Institut Català, una vegada estan, políticament, totes les decisions preses, i fins i tot algunes iniciatives concretes desenvolupades; un projecte de llei que serveix per avalar una decisió que ja està presa, sense consultar absolutament ningú.

La nostra Moció va en la línia de demanar que aquest tema passi el requisit de l'aprovació parlamentària, però que també passi el requisit del Consell Social, que, en aquest tema, no té. Només cal recordar la reacció contrària del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i del sector turístic, que ha acusat el Govern de la Generalitat de fer competència deslleial. I en aquest sentit s'ha presentat algun recurs des d'alguna associació empresarial.

Però, anant més al fons i en aquesta segona part de la Moció, d'aquest punt darrer de la nostra Moció, nosaltres som contraris a la creació d'aquesta empresa, i, per tant, ja anunciem el nostre posicionament en relació amb aquest tema. El motiu és ben senzill: creiem que en un tema com aquest cal la participació en les decisions del moviment associatiu i del sector turístic. Aquesta és la voluntat de la llei de creació de l'Institut Català de Serveis a la Joventut i de tots els sectors que treballen professionalment o voluntària en aquest terreny. Privar aquests sectors d'una participació en les decisions provoca i ja ha provocat reaccions airades en contra i, alhora, constata la nul·la voluntat de diàleg, ja no només en relació amb el Parlament, sinó també en relació amb la societat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Elena. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat dues esmenes; per a la seva defensa i per fixar posició, té la paraula el diputat senyor Campuzano.

El Sr. CAMPUZANO: Senyor president, jo, abans de res, voldria donar, en nom del Grup de Convergència i Unió, la benvinguda a l'amic Joan Ignasi Elena; personalment, amb el Joan Ignasi ens hem conegut fora d'aquest hemicicle, i crec que sempre hem mantingut una bona relació, i estic segur que, pel tarannà que el caracteritza, en el que ens resta de legislatura tindrem oportunitat, tots plegats, de treballar pels objectius, alguns dels quals estic segur que som capaços de compartir.

Entrant directament en la defensa de les esmenes del nostre Grup Parlamentari i en el contingut dels altres punts, jo el que li vull demanar al senyor Elena és que el primer punt no ens el fes votar, i no ens el fes votar per dues raons. En primer lloc, perquè el que demana —«mantenir contactes amb el Servei d'Informació i Promoció d'Activitats Juvenils, SIPAJ, per tal de solucionar els problemes econòmics que amenacen la continuïtat d'aquesta entitat»— s'està fent. Precisament, el mateix dia que el senyor Soto substanciava aquesta interpellació en aquest Ple, la gent del SIPAJ mantenia un seguit de reunions amb el secretari general de la Joventut per tal d'intentar resoldre aquestes qüestions. Això s'està fent.

I, a més a més —i és important això d'aquí—, quan parlem d'allò que el SIPAJ ha vingut fent i quan parlem d'allò que

el Govern de la Generalitat ha vingut fent amb el SIPAJ, crec que hem de situar, almenys, algunes coses.

Per exemple, val la pena recordar que l'aportació que fan els àmbits de joventut, ocupació i cultura de la Generalitat suposa per al SIPAJ 4.400.000 pessetes, i dobla la següent institució que dona suport a aquesta entitat, que és l'Ajuntament de Barcelona, amb 2.200.000 pessetes.

O hem de recordar que al llarg de l'any 93 la Secretaria General de la Joventut ha ofert al SIPAJ un seguit de col·laboracions; algunes d'elles s'estan concretant i altres d'elles s'estan en vies de poder concretar, i algunes, evidentment, no s'han pogut concretar perquè l'oferta que fa el SIPAJ no s'adiu a les possibilitats econòmiques de la Secretaria General. Però, a més a més, la Secretaria General ha plantejat davant d'un banc en concret, com a avalador, una carta d'un préstec que aquesta entitat sol·licita en funció de les subvencions que el SIPAJ ha de rebre. Evidentment, el SIPAJ té problemes econòmics, però aquests problemes econòmics no els podem adduir només al que hagi pogut fer la Generalitat.

I és important també assenyalar –i crec que això és una argumentació de fons que seria important que el Grup Socialista conegués– que, d'ençà de la creació de la Secretaria General de la Joventut, la política en l'àmbit de la informació ha canviat, i en aquests moments, per exemple, hauríem de recordar que s'han publicat trenta-nou dossiers d'informació, onze dels quals han estat elaborats per altres entitats del món juvenil de Catalunya, i això també és una manera de reforçar el moviment juvenil, i que n'hi han encarregats vint-i-vuit més per als propers dos trimestres d'aquest any, i que tots aquests dossiers s'elaboraran amb entitats del món juvenil.

O hem de recordar també que la *Guia de vacances*, enguany, és elaborada per l'entitat Colònies de Vacances, Fundació Pere Tarrés, una entitat molt important del món juvenil d'aquest país; recordem-ho, l'entitat, una de les entitats més importants, sense cap mena de dubte –sense cap mena de dubte. Per tant, hi ha una política en l'àmbit de la informació de suport al teixit social i que en aquests moments es canalitza a través del SIPAJ; es canalitza a través també d'altres entitats; algunes d'aquestes activitats sí que es canalitzen a través del SIPAJ.

Però també li demanem que no ens facin votar això d'aquí perquè és molt fàcil que cada vegada que una entitat tingui problemes portem aquesta qüestió a l'àmbit parlamentari, i vostès tenen altres mecanismes per tal d'interessar-se per aquestes entitats i interessar-se també pel que fa el Govern per elles: tenen els mecanismes de preguntes parlamentàries, de preguntes per escrit, de preguntes orals. Per tant, els demanem..., si vostès creuen que això s'ha de posar a votació, evidentment, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió hi haurà de votar en contra perquè en aquests moments el que s'està fent és mantenir aquests contactes, precisament.

Entrant en el següent punt, nosaltres, aquest d'aquí, sí que el votem en contra directament sense demanar-li que el

retiri. Entenem que una prioritat seva pugui ser la creació d'un alberg a la ciutat de Barcelona; en tot cas, no forma part de la prioritat del Govern de la Generalitat i, per tant, tampoc de la prioritat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en funció dels pressupostos aprovats fa qüestió d'uns mesos. La prioritització passa per millorar moltíssim l'estat de la nostra xarxa d'albergs. En aquests moments estem a punt d'entrar en l'alberg de Vic –això, ho deia el conseller de Cultura durant el debat de l'anterior dia–; per tant, aquest tema és el que és. I, en tot cas, dir també que en aquests moments hi han converses, i molt avançades, amb l'Ajuntament del Masnou, per tal de reforçar aquest Ajuntament; l'Ajuntament, aquest d'aquí, ha comprat uns terrenys del costat. I creiem que en aquests moments en el conjunt de l'àrea metropolitana, evidentment, el reforçament de l'alberg de Barcelona pot permetre reforçar aquesta qüestió. Evidentment, també jo crec que el Grup Socialista hauria de recordar les causes i conseqüències del possible tancament de l'alberg Pere Tarrés, a la ciutat de Barcelona, i les possibilitats que hi han al voltant del mateix alberg que té també el mateix Ajuntament de Barcelona. Per tant, en aquests moments, nosaltres, això d'aquí, no ho podem votar.

Repecte al punt tercer, nosaltres creiem que seria, des d'un punt de vista de funcionament, doncs, més adequat que aquest pla es pogués presentar al final d'aquest període de sessions; esperem que el Grup Socialista no tingui cap mena de problema a l'hora d'acceptar-nos aquesta esmena.

El punt quart. El punt quart creiem que és un punt important, perquè precisament també la Secretaria General ha engegat, des de la seva creació, una política, precisament, en aquesta línia. Avui més d'un 50% dels torns dels camps de treball es realitza per entitats, i, en funció també d'aquesta experiència, aquest és un model a ampliar. Avui també s'ha creat l'Associació per al Foment dels Terrenys d'Acampada, que gestionarà campaments juvenils d'entitats, ajuntaments i de la mateixa Generalitat, i formen aquesta associació Minyons Escoltes-Guies Sant Jordi, Escoltes Catalans, Scouts de Catalunya, el Movibaix i Esplais Catalans; hi ha prevista properament la incorporació de Coordinació Catalana. És un bon exemple del que és el treball en el moviment juvenil. Hauríem també de recordar el que és tota l'elaboració dels dossiers d'informació juvenil i de la mateixa *Guia de vacances*.

En funció d'aquestes experiències, el Govern, i d'alguna manera el Grup de Convergència i Unió –i d'aquí el sentit de l'esmena–, assumeix l'objectiu de continuar desenvolupant aquesta línia de treball. Però aquí també hauríem de recordar, sense cap mena de dubte, l'experiència del que ha suposat el Pla interdepartamental de joventut, un pla en el qual s'han vinculat més de tres-centes persones, moltes d'elles –moltes d'elles– vinculades a diversos àmbits del moviment associatiu, i que suposa també una experiència de participació. Jo, sincerament, quan a vegades es fan afirmacions amb la contundència que el senyor Elena fa en aquesta tribuna, crec que s'ha de ser molt conscient, i posar com a exemple l'Ajuntament de Barcelona és absolutament desa-

fortunat. Tothom recorda la mala experiència del moviment juvenil d'aquesta ciutat, l'estiu passat, arran de la molt mala gestió de les activitats de vacances, i que avui continua sent un element de preocupació de les entitats de joves d'aquesta ciutat. L'Ajuntament de Barcelona, en la gestió d'activitats de vacances, no només ha fet dirigisme, sinó que ha fet dirigisme mal fet, i això són coses que quan es fan afirmacions molt rotundes s'han de tenir molt, molt en compte.

I finalment, segurament és discutible si la fórmula de gestionar el turisme juvenil ha de ser a través d'un consorci, d'una empresa..., evidentment, cada opció política, i en funció de com analitza la realitat i en funció de les possibilitats que existeixen, fa una cosa o en fa una altra. El Govern ha optat per fer una societat anònima, perquè li sembla que és un mecanisme de gestió eficaç. Perquè el que sí que s'ha comprovat al llarg d'aquests anys és que segurament l'Institut Català de Serveis a la Joventut, a l'hora de treballar en aquest seguit d'àmbits, es veu mancat de moltíssima agilitat; se'n veu mancat. I, evidentment, el Govern, en aquests moments, ja està estudiant un projecte de llei que segurament redefinirà les actuacions en aquest àmbit.

Però, evidentment, això no és una cosa improvisada i apareguda així, d'un dia per l'altre. Si vostès han llegit –i segur que ho han fet– el Pla interdepartamental de joventut, aquests objectius hi són, no ens ho estem inventant, i aquests objectius els coneixien les entitats del moviment juvenil de Catalunya, els coneixia el Consell Nacional, etcètera.

Per tant, una fórmula que era coneguda, una fórmula possible i una fórmula que garanteix eficàcia, i a més a més una fórmula que permet la participació del moviment juvenil i del món del sector. I li hem de recordar que, com a membres del Consell d'Administració d'aquesta empresa, hi han el senyor Joan Batlle i Bastardes, president del Movi-baix, i hi ha el senyor Josep Oriol i Humet, president de Coordinació Catalana, i que hi ha pendent d'incorporació –evidentment, també hi és el senyor Santiago García Nieto, del món hoteler– d'un representant del món de les agències de viatges, que, en funció de la solució o la resolució d'algun d'aquests conflictes que vostè ha plantejat, doncs, segurament, aquest agent acabarà incorporant-s'hi.

Per tant, i a manera de resum, nosaltres, el primer punt, li demanem que no ens el faci votar –i, per tant, si ens el fa votar, hi votarem en contra–; en els punts 3 i 4, esperem que les nostres esmenes siguin acceptades, i la resta de punts els els votarem en contra directament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Campuzano. Poden intervenir ara els grups que no han presentat esmenes. El Grup del senyor Reguant sembla que hi renuncia. Pel Grup Parlamentari Popular, senyor Ariza, té la paraula.

El Sr. ARIZA: Senyor president, senyores i senyors diputats, el punt primer de la Moció sobre política de joventut posa de manifest com les actuacions intervencionistes de l'Administració poden ofegar la iniciativa social per la via de crear una oferta similar a un cost molt més alt sense mi-

llorar els serveis que reben els ciutadans. En lloc de descentralitzar les funcions d'informació juvenil mitjançant convenis amb entitats d'iniciativa social, entre les quals es trobaria el SIPAJ, el Consell Executiu ha organitzat la seva pròpia xarxa de serveis d'informació i assessorament al jove. La qüestió no pot limitar-se als problemes puntuals, financers d'aquests serveis, al fet que rebi o no una hipoteca sobre el seu patrimoni d'una caixa catalana, però, en tot cas, entenem que aquest servei d'informació i promoció de les activitats juvenils ofereix un servei de qualitat que permetria, via conveni, transferir-li funcions que ara per ara ha assumit directament la Delegació Territorial de l'Institut Català de Serveis a la Joventut a Barcelona.

En el punt 2 de la Moció s'aborden els problemes que planteja la manca d'oferta d'albergs-residències a la zona metropolitana de Barcelona. És evident que existeix una descompensació entre oferta i demanda, almenys en relació amb les *ratios* que existeixen a ciutats de la Unió Europea similars a Barcelona. Si vostès, per exemple, arriben a París, a Munic o a Milà –per posar un exemple–, trobaran en les estacions de ferrocarrils i als aeroports informació molt completa sobre una molt àmplia oferta d'albergs i residències. En el cas de Barcelona, en relació amb la seva població i al moviment turístic existent, l'oferta i la qualitat d'albergs a l'abast dels joves que arriben és molt inferior quantitativament i qualitativament. Caldria estudiar com incrementar aquesta oferta, tant per la via de construir nous albergs o bé procedint a establir convenis amb empreses d'hoteleria.

Pel que fa al punt 3, incideix en l'incompliment d'un compromís de l'aleshores Direcció General de la Joventut, l'any 1984, de presentar un mapa d'instal·lacions juvenils de Catalunya, presentació prevista per al 1986. Nosaltres entenem que sense aquest instrument de planificació no hi ha cap possibilitat de fer una distribució racional dels recursos en funció de la dispersió territorial de la demanda d'aquests serveis.

El punt 4 de la Moció evidencia la manca de voluntat de la Secretaria General de Joventut de promoure la participació social en la gestió de les instal·lacions de l'Institut Català de Serveis a la Joventut amb criteris no partidistes. No hi ha, ara per ara, un mecanisme que garanteixi suficientment que els criteris per atorgar la gestió d'una instal·lació juvenil de la Generalitat no responguin a criteris d'afinitat ideològica que cal corregir.

I finalment, en relació amb el punt cinquè de la Moció, entenem que les actuacions portades a terme pel Consell Executiu, pel que fa a la creació d'una empresa pública de turisme, són una mostra d'intervencionisme estatista sense cap millora dels serveis que podrien oferir les empreses privades via conveni, causant un greu perjudici a les agències de viatges i posant en perill nombrosos llocs d'ocupació.

És a dir, senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari votarà a favor dels cinc punts de la Moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Riera, Ignasi.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Exacte. És que, en primer lloc, jo volia, des del nostre Grup, donar la benvinguda parlamentària al senyor Elena i dir que s'incrementa el nombre d'«Ignasis» a la cambra, cosa que serà a fi de bé, i recordar-li que ja en més d'una ocasió havíem tingut debats parlant de política i jo li deia: «Tant de bo que, un dia, tot això, ho pogués dir al Parlament.» Per tant, li agraeixo la seva presència.

Anuncio que votarem favorablement els cinc punts, fins i tot si el proponent de la Moció accepta les esmenes del Grup majoritari –fins i tot en aquest cas votaríem a favor–, potser una mica perquè diumenge vaig tenir ocasió d'assistir al Consell Nacional de la Joventut, als debats que va haver-hi entre passadissos, i vaig quedar parat de veure la quantitat de vots que hi havia a resolucions sobre les lleis reguladores del mercat laboral, de la insubmissió, del suport al català, etcètera, que vaig pensar que, en tot cas, els joves anaven molt més endavant que no pas nosaltres i que ens ensenyaven una mica per on podia anar el futur de la política, que en aquests moments tantes vegades apareix com a minoritària en aquesta cambra, i que era majoritària en el Consell Nacional de la Joventut.

Pel que fa als cinc punts, vull només comentar, perquè algú m'ha preguntat, maliciosament, si donaríem suport al punt 2, de construir un nou alberg per a joves a la ciutat de Barcelona, i m'ha dit: «Home, no el reclamaràs per al Baix Llobregat?» No, perquè ens sembla molt clar: Barcelona és una destinació també turística, els trens arriben a Barcelona; els avions arriben al Baix Llobregat, però, en canvi, la gent diu que l'aeroport és de Barcelona. Per tant, ens sembla bé que una cosa que fa aquesta funció de punt d'arribada se centralitzi a la capital de Catalunya, al cap i casal. Per tant, sense cap mena de problemes.

Ens ha estranyat molt l'esmena del Grup de Convergència a aquest tercer punt, en què, quan es diu «trametre al Parlament de Catalunya el mapa d'instal·lacions juvenils», l'esmena és no el mes de maig, sinó fins al final de la legislatura. No sé si això és un anunci velat d'eleccions anticipades... (*remor de veus*), del període de sessions, doncs, així..., però m'ha estranyat, perquè em semblava que és un tema que segurament ja deuen tenir molt preparat com per poder-lo lliurar abans.

I finalment, dir que, en el cinquè punt, tota la qüestió del turisme juvenil, jo volia recordar només que la diputada del nostre Grup, Imma Mayol, en l'esmena a la totalitat, parlant, precisament, del tema de joventut i de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, parlava ja de l'opacitat que es donava en qüestions com aquestes, que semblava que ni el mateix Institut Català de Serveis a la Joventut sabés què feia o què havia de fer la política juvenil amb un tema com el tu-

risme juvenil. Per tant, si aquest punt de la Moció pot ajudar a esbandir dubtes, benvingut aquest punt de la Moció.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. D'entrada, també afegir-me a la salutació que han fet els altres grups parlamentaris, de saludar el nou diputat Joan Ignasi Elena, ja conegut d'abans, en diferents debats i en diferents trobades de les organitzacions juvenils del nostre país, i, sobretot, perquè també, a banda d'un company o del que en podríem dir un adversari, en el seu moment, en el joc polític, també hi tenim, hi tinc, un amic, i, per tant, donar-li la benvinguda.

La Moció que presenta el Grup Socialista tindrà els vots a favor del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya en els cinc àmbits, perquè, potser escoltant el que deia el Grup de Convergència, que caldria retirar el punt 1, que fa referència a les gestions i a la negociació amb el SIPAJ, nosaltres creiem que si al Parlament s'ha de negociar i si les mocions tenen algun sentit, és en aquest; volem que quedi escrit –i en això també donaríem suport al Grup Socialista–, volem que quedi escrit que s'entaulen i es comencen aquestes negociacions per solucionar el problema d'una entitat de les que té més transcendència en la política juvenil al nostre país, com és el SIPAJ. En aquests moments, desdoblements i diferents contractes que ha fet la Secretaria de Joventut, o la mateixa Direcció General, o el Govern, genèricament, han portat a una situació difícil el SIPAJ; som conscients de l'esforç que ha fet el Govern de la Generalitat pel manteniment del SIPAJ, però, malgrat això, pensem que és bo que es tiri endavant aquest punt.

La necessitat de crear un nou alberg de joventut a Barcelona, també hi estem d'acord; no només a Barcelona, en falten; hi ha altres bosses en el territori, però potser el més important és el de Barcelona. El turisme juvenil ha anat adquirint importància en els darrers temps a l'economia de Barcelona. En aquests moments, el fre que significa la poca oferta que hi ha d'albergs a la ciutat i a l'àrea, en definitiva, que l'envolta fa necessària la creació d'un nou alberg. També li donarem suport.

Concretament, també donarem suport al punt 3, que és el de trametre al Parlament de Catalunya el mapa d'instal·lacions juvenils durant el mes de maig d'aquest any, perquè, si no, si no es va esperonant, si no fem una fiscalització, com és aquest cas, ens podem trobar amb casos com el del Pla interdepartamental, que va tardar gairebé uns quants anys, molts anys, a arribar a aquesta cambra, i hem vist com, possiblement, ara hi ha un pla interdepartamental, amb el suport de tots els grups, que en definitiva és un pla de bones intencions, que estem veient com alguns dels punts que es van portar a terme no s'estan aprovant ni s'estan portant a la pràctica, i, malgrat tot, pensem que és necessària aquesta fiscalització.

També creiem que la negociació amb les entitats juvenils per a portar a terme la cogestió no és una de les prioritats a què es va comprometre la Secretaria General de Joventut i el nou secretari general, el senyor Coll; es van comprometre a tirar-ho endavant i no s'està fent. Ni el conseller Guitart s'hi va comprometre, i veiem que en aquests moments no és de les coses que s'estiguin portant a terme. També creiem que és necessari que les entitats juvenils han de cogestionar serveis, han de portar a la pràctica aquests serveis, i no, senzillament, aportar-los aquesta privatització inerta que és donar-ho a empreses que no són de titularitat juvenil. I creiem que aquí és, potser, un dels camps on tampoc no s'està treballant intensament.

I finalment, és el cinquè punt, que nosaltres ja ho vàrem denunciar aquí, en diferents interpellacions, que és aquest punt que fa referència a aquesta entitat, aquesta empresa pública de turisme juvenil, que potser sí que hi ha una intenció, hi ha un producte final, que és el de donar els serveis, però també hi ha un subproducte, un subproducte denunciat pels grups de l'oposició sistemàticament en els diferents debats, tant de pressupostos com en diferents àmbits, que és aquesta intenció de pantalla, aquesta intenció de màrqueting constant, d'agitació i propaganda, que dèiem, del «règim» que té el Govern de la Generalitat: la intenció de vendre als sectors juvenils una oferta de viatges, una oferta, en definitiva, que no està a l'abast, precisament, de tots, i que té un segell, té una marca, que és la del partit del Govern. Creiem que s'ha d'arribar a acords, que això està fent una competència deslleial a diferents sectors i, sobretot, que no són precisament la majoria dels joves els beneficiats per aquesta Oficina. Repeteixo, l'Oficina aquesta, de turisme juvenil, en aquest cas –l'SA–, respon més aviat a una imatge de propaganda que no a un servei real. I aquesta és l'actitud que moltes vegades s'ha tingut i encara s'està tenint en política juvenil: imatge, pantalla..., la imatge d'intent de vendre un producte que, moltes vegades, el servei que dona és molt inferior a la imatge que s'està creant.

Per tant, diem que són cinc punts concrets que cal donar-los suport. Pensem que fan referència a coses molt concretes: podem veure..., el Grup de la majoria ho votarà, i també, evidentment les esmenes –que suposo que acceptarà el Grup Socialista– que ha presentat el Grup de la majoria, però aquí queden escrites, per veure si, dins d'un temps, podem fer la valoració, si part d'aquests compromisos que ja va adquirir el senyor Guitart aquí, com és el cas del SIPAJ, voti en contra o a favor el Grup de la majoria, es porten a terme, i podem veure el restabliment i el funcionament perfecte i idoni d'una entitat històrica i important a l'associacionisme juvenil, com és el SIPAJ.

Per tant, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya votarà a favor dels cinc punts que presenta la Moció del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Puigcercós. I ara, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el proponent de la Moció, el senyor Elena.

El Sr. ELENA: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, com no?, agrair les benvingudes dels que m'han precedit, i, molt ràpidament, contestar les esmenes que s'han fet. En primer lloc, li he de dir que, sobre el primer punt, l'hi farem votar, perquè crec que el Parlament de Catalunya ha de pronunciar-se cada vegada que una entitat d'àmbit nacional s'està perdent. El Parlament no pot ser aliè a aquest problema, i cada vegada que una entitat juvenil de Catalunya s'estigui perdent, estigui a punt de liquidar, de desaparèixer, el Grup Socialista ho plantejarà al Parlament perquè se'n parli; si el Grup de Convergència i Unió vol votar en contra, doncs, serà la seva responsabilitat.

El tercer punt, que fa una esmena sobre que no sigui el mes de maig sinó que sigui al final del període de sessions, evidentment l'acceptem, perquè, és clar, després de set anys d'esperar que es faci el mapa d'instal·lacions juvenils, si ens garanteixen que a final del període de sessions està fet, benvingut serà.

I sobre el quart punt, també ho assumim, però voldria dir únicament que ha fet una referència a l'Ajuntament de Barcelona des del meu punt de vista inapropiada, perquè no és el marc i, en segon lloc, perquè és fals el que ha dit.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Elena. Procedim a la votació. Farem dos grups: en primer lloc, votarem els punts tercer i quart –tercer i quart– i després la resta.

Ara tercer i quart.

Vots a favor?

Aquests punts han quedat aprovats per unanimitat.

Ara se sotmeten a votació la resta de punts de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 38 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'educació d'adults

Passem al punt dissetè de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació sobre l'educació d'adults, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en el proppassat Ple, en acabar la substanciació de la interpellació sobre l'educació de persones adultes, amb un grup de diputats d'aquesta cambra que habitualment ens trobem parlant al voltant dels múltiples temes del món de l'educació, reflexionàvem el difícil que és dir quatre coses que no siguin simplement quatre coses estrictament embastades, en deu minuts, sobre un tema tan complex com és la formació permanent, la formació continuada, l'educació dita de persones adultes. I amb aquest

grup de diputats reflexionàvem l'interessant que seria, de tant en tant, que els membres d'aquesta cambra ens poguéssim reunir hores en una tarda —els membres interessats en un tema—, que ens poguéssim reunir hores en una tarda i parlar a bastament d'aquest tema per arribar a unes conclusions que molt sovint farien, potser, que les posteriors interpellacions, proposicions no de llei..., es fessin molt més afinades i que el que de vegades són estrictament qüestions de llenguatge distint, però no, sovint, de concepte massa variat, doncs, poguessin arribar ja a les comissions o al Ple solucionades. Evidentment, els reglaments són els reglaments i s'han de complir —per això hi són—, i evidentment tots tenim una feina que ens aboca a la impossibilitat aquesta de poder tranquil·litzar el treball parlamentari i asseure'l davant d'una taula, però seria interessant de fer-ho, perquè, en aquella mateixa interpellació, comentàvem amb l'honorable conseller senyor Comas el fet de la complexitat de l'educació d'adults; ell comentava que eren cinc les interpellacions que en poc temps havia respost; nosaltres li auguràvem que aquest era un nombre escàs per al nombre final, resultant, d'aquesta legislatura, i vam intentar esmentar alguns dels temes que a nosaltres ens interessaven més en aquell moment de concretar, que són els temes que posteriorment hem intentat de presentar en aquesta Moció subsegüent. Bàsicament, dos temes claus i un tema no tan estructural, més conjuntural, però que també volíem deixar damunt la taula.

Dels dos temes claus, un era la territorialitat de l'educació permanent, el nostre interès que aquesta educació continuada a persones adultes tingués, en el mapa territorial de les comarques i els districtes de les grans ciutats, una plena execució; per tant, que no hi hagués cap comarca del nostre país ni cap districte de gran ciutat que no disposés de centres o serveis per a aquesta formació de les persones adultes. En segon lloc, tot un seguit de qüestions que fan referència a l'estructuració interna dels centres d'adults, per un cantó, i per l'altre cantó, a l'aplicació, a l'educació de persones adultes, d'allò que especifica la LOGSE referent a la reforma dels ensenyaments no universitaris.

Aquests són el primer i el segon punt de la Moció. I el tercer punt de la Moció, deia, el reservàvem a un aspecte potser no tant estructural, més conjuntural, que fa referència a les proves d'accés a la universitat per als majors de vint-i-cinc anys.

Aquests són els tres punts que vam presentar, més o menys, en el mateix sentit, gairebé literal, que ens vam pronunciar durant els nostres posicionaments. Són punts que, en part d'ells, el mateix conseller de Benestar Social ja va indicar punts d'acord, i que hem vist de manera satisfactòria que han estat esmenats pel Grup de Convergència i Unió tots tres punts, i pel Grup Socialista el tercer, la qual cosa indica no només l'interès que el tema suscita en els grups, sinó, evidentment, que el debat continua, i, pel coneixement del funcionament del treball d'aquesta cambra, indica que alguns dels punts de la Moció —si no tota ella—, doncs, tenen possibilitats de ser aprovats.

En tot cas, voldria tampoc no allargar-me més que aquestes reflexions, i, lligant amb la primera reflexió, l'interessant que seria poder constituir potser un grup de treball no reglamentari, però un grup de treball de diputats d'aquesta cambra al voltant de reflexionar sobre el tema de l'educació continuada, l'educació permanent en qüestió de persones adultes, el qual grup de treball pogués tenir, després, ja, la seva resolució per les diverses vies que el Reglament del Parlament de Catalunya indica. En tot cas, amb la voluntat que aquesta Moció sigui un pas més en aquest debat i que, poc a poc, vagin trobant, totes les senyores i els senyors diputats, punts en comú que beneficiïn la realitat, que és la necessitat d'acabar amb l'analfabetisme funcional, però també la necessitat de prestar un servei continuat i permanent d'una real educació i formació dels nostres ciutadans i les nostres ciutadanes, sempre —sempre— davant els nous reptes que aquesta societat en evolució, aquesta societat dinàmica ens vagi plantejant.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Socialista. Per defensar les esmenes del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Varela, que simultàniament es podrà posicionar.

El Sr. VARELA: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, realment, el senyor Bargalló ha anunciat subsegüents interpellacions en la qüestió del tema d'educació d'adults, per la complexitat del tema, i el conseller mateix també va dir que n'estava content, n'estava satisfet, d'aquestes interpellacions, no perquè sigui masoquista, sinó perquè demostrava, doncs, l'interès de la cambra per un tema que cada vegada sembla que n'ha de tenir més en el futur.

Jo, personalment, he predicat amb l'exemple i m'he fet també autoformació d'adults, i m'he llegit a fons la conferència de Paul Bélanger —tantes vegades esmentada aquí a la cambra—, i és realment interessant. I en ella demostra, el senyor Bélanger, el director de l'Institut d'Educació de la UNESCO, demostra en xifres la gran importància creixent que va tenint en el món..., i ell parla d'«explosió», explosió de l'educació d'adults. Parla, per exemple, de les xifres..., que a Canadà, en vint anys, s'ha passat del 7% d'ensenyament d'adults al 30% —un augment de 400%—; que a Suècia ha augmentat el 200%, etcètera, no? I, per tant, ell vaticina, en aquesta conferència, diu: «Potser d'aquí a uns anys, aquí, a Catalunya» —que té unes característiques similars a aquests països, en algunes coses—, «potser més de dos milions de persones, més de dos milions, estaran subjectes en aquest àmbit d'activitats educatives.»

Per tant, gran importància de la qüestió d'educació d'adults, i, en aquest sentit, doncs, nosaltres estem també..., no diré que satisfets que hi hagin interpellacions, però també disposats a contestar-les, a intentar arribar a acords, que és la idea per la qual hem presentat esmenes, perquè ens sembla que, si realment —com va dir el conseller en la res-

posta a la interpe·llació— hi ha hagut un gran esforç, hi és ara i hi ha una gran voluntat de la Conselleria d'augmentar la importància de l'educació d'adults, doncs, també hem d'intentar tots plegats arribar a consens per donar encara més força a aquesta acció de Govern de la Conselleria.

Pel que fa a les esmenes, per defensar-les i posicionar-me respecte al Grup Socialista, de fet, en els dos primers punts que deia el senyor Bargalló —territorialitat i estructura interna dels centres—, hi estem bàsicament d'acord; les nostres esmenes també van en aquest sentit, a completar el desplegament territorial dels centres, aules i serveis de formació de persones adultes, i posem a més a més la paraula «serveis» per aquesta major complexitat que tindrà i té ja l'educació d'adults. I, respecte al desplegament normatiu, també estem d'acord que s'ha de completar —i, això, ja va dir-ho el conseller en la resposta a la interpe·llació—; en l'únic que diferim és en el termini, en la temporalitat; no diferim en la territorialitat, sinó en la temporalitat. I, per tant, diem, en lloc que sigui, ja, per al curs vinent, diem: «en el marge d'aquesta legislatura», i evidentment, si pot ser abans, serà abans.

Pel que fa a la tercera qüestió, que és el major ordenament —o ordenació— i educació dels ensenyaments..., accés als ensenyaments universitaris, aquí també la Conselleria ha fet un gran esforç. I, per exemple, aquí tinc unes xifres que ens han proporcionat, que l'any 89-90, el curs 89-90 hi havia trenta persones que van accedir, els alumnes que van accedir a la universitat, i que actualment n'hi ha mil cent; per tant, l'oferta ha augmentat considerablement, hi ha un esforç en aquest sentit i l'oferta està territorialitzada.

Per tant, hi ha aquest esforç, però també reconeixem que hi han aspectes a millorar; això, no ho va explicitar el conseller en la resposta, però la Conselleria, efectivament, aquesta voluntat de millora de l'ensenyament d'adults, també la vol estendre en aquest àmbit, i per això proposem aquesta esmena de «millora i adequació dels ensenyaments de preparació de les proves d'accés a la universitat per a majors de vint-i-cinc anys, en relació amb els requeriments de les diverses facultats i les escoles universitàries per tal d'optimitzar els resultats obtinguts». A mi em fa l'efecte que, si vostès ens accepten aquestes esmenes, doncs, quedarà ben patent la voluntat de la Conselleria i del Grup que li dona suport de tirar endavant aquesta millora a fons dels ensenyaments d'adults, que, segons diu el senyor Bélanger i segons constatem nosaltres mateixos, doncs, cada vegada tindrà més importància en el futur.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Varela. Pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar l'esmena que han presentat, té la paraula el diputat senyor Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor president. Des de l'escó, si m'ho permet. Senyores diputades, senyors diputats, unes paraules telegràfiques sobre el posicionament del nostre Grup. Votarem a favor dels punts primer i segon tant si el senyor Bargalló accepta com si no accepta les esmenes de Convergència i Unió. No calen gaires explicacions: la se-

nyora Dolors Torrent sovint ha demanat el desplegament tant territorial com normatiu de l'educació d'adults; explicaré només l'esmena nostra al punt 3.

Per començar, dir que estem d'acord amb la intenció, i amb part del text de la Moció, de millorar l'adequació de la preparació de les proves per a majors de vint-i-cinc anys. Això, per nosaltres, suposa no només un esforç de les escoles d'adults, sinó també coordinació amb les universitats i informació per part de les universitats. Ara, el motiu de l'esmena és el temor que la reglamentació que demana el text de la Moció d'Esquerra Republicana pugui contradir l'autonomia universitària, i, a més, jo diria que políticament també és contradictòria amb moltes declaracions que s'han fet —no sé si precisament el Grup d'Esquerra Republicana..., potser estic pensant més en el senyor comissionat d'Universitats— que, diríem, s'ha de suprimir la reglamentació de les proves de selectivitat en favor de l'autonomia dels centres.

D'altra banda, un petit comentari és que potser la discussió sobre les proves de selectivitat és ignorar que el principal problema no és la seva estructura, sinó que el principal problema és la manca de places a les universitats de Catalunya. Ara, passi el que passi amb la selectivitat, està clar que cal obrir una porta als que no vénen dels estudis reglats, i d'aquí la importància d'aquestes proves per a majors de vint-i-cinc anys.

A part això, en la nostra esmena es demana estendre aquests cursos d'inserció a l'ensenyament reglat, també, a altres nivells; hem de pensar, per exemple, que amb la reforma serà important poder accedir des de fora del sistema reglat a la formació per a tècnics de grau mitjà o a mòduls 2 i a la formació de tècnics de grau superior o mòduls 3.

Finalment —i acabo ja—, dir que l'esmena transaccional que es proposa potser ens sembla de menys contingut que la que nosaltres proposàvem, però, com que, en tot cas, no és pas incorrecta, acceptem, naturalment, entrar en la transacció, i la votarem a favor.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Estem expectants per saber aquesta transacció. Poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. Senyor Reguant, renuncia... Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com posa de manifest el punt 1 de la Moció, en l'educació d'adults hi ha una clara disfunció pel que fa a la distribució territorial dels serveis; distribució territorial en comarques que no tenen ni un sol centre o només en tenen un, raó per la qual les *ratios* oferta-demanda o oferta-població s'allunyen molt dels estàndards de les regions de la Unió Europea, regions amb un nivell de desenvolupament econòmic i social similar a Catalunya. Això fa necessari completar el desplegament territorial dels centres de formació i educació de persones adultes per tal que en el curs 1994-1995 cada comarca de Catalunya i cada districte de les grans ciutats disposi, si més no, d'un centre d'educació de persones adultes. Per aquestes raons votarem a favor del punt 1 de la Moció que presenta Esquerra Republicana.

Com recull el punt 2 de la Moció, a diferència del que succeeix en la resta de nivells de formació determinats per la LOGSE, el Consell Executiu ha desenvolupat via decrets i ordres un marc normatiu que determina reglamentàriament el funcionament dels centres, els òrgans de representació del personal, els mecanismes d'inspecció i el calendari escolar. No existeix, doncs, un desplegament normatiu adient del funcionament i els òrgans de gestió d'aquests centres.

No vull deixar de fer esment del fet que la formació d'adults a Catalunya s'integra dins dels pressupostos de Benestar Social i no d'Ensenyament, la qual cosa provoca també situacions de manca de coordinació entre el desenvolupament de la LOGSE i l'ensenyament d'adults.

Dintre de la formació d'adults s'inclouen —i a vegades es confonen— conceptes molt diversos, com formació reglada o formació ocupacional, i caldria definir o redefinir com donarem als tres milions de catalans que no tenen els estudis primaris la possibilitat d'obtenir una titulació de qualitat similar a la nova educació secundària obligatòria. La formació d'adults no és només un problema de justícia social, és un problema, en bona mesura, d'enriquiment del capital humà d'aquest país. De què serveix una formació d'adults, per posar un exemple, que no garanteix un nivell de formació similar en qualitat al que han rebut o han de rebre els estudiants de l'educació secundària obligatòria? Per això votarem a favor del punt 2 de la Moció a debat, tot aprofitant o anunciant en aquests moments que presentarem a la cambra una proposició no de llei a fi i efecte que el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu que la Direcció General de Formació d'Adults passi al Departament d'Ensenyament. El que no és comprensible és que aquesta Direcció General es mantingui en un departament que no té cap funció normativa, sinó una clara vocació assistencial, quan la formació d'adults no és assistència social, sinó, en primer lloc i abans de tot, formació.

Finalment anunciem l'abstenció del Grup Parlamentari Popular al punt 3 de la Moció perquè entenem que, a efectes de garantir l'autonomia universitària, cal incrementar la capacitat de les mateixes universitats de determinar lliurement el contingut i la configuració específica de les proves d'accés a la universitat tant pel que fa a l'ingrés ordinari com a les formes d'accés per als majors de vint-i-cinc anys.

El nostre Grup Parlamentari està en contra que la Generalitat o l'Estat retallin l'autonomia universitària. La universitat és una institució que ofereix formació a qui tingui capacitat per aprofitar-la adequadament i hem d'assumir que no tothom es troba en condicions de seguir aquests estudis superiors.

Si es confirma, com sembla, que el Grup proponent acceptarà les dues primeres esmenes del Grup de Convergència i Unió, indubtablement també hi votariem favorablement. De les esmenes al punt 3, de Convergència i Unió i del Grup Socialista, tant si hi ha transaccional com si s'accepta qualsevol d'elles, també les votarem favorablement.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, a la tercera ha dit que s'abstindria, no?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Com, com?

El Sr. PRESIDENT: Al punt tercer ha dit que s'abstindrien i després ha dit que votarien favorablement les esmenes...

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: No..., exacte. Senyor president, jo faig el posicionament del punt tercer de la Moció sense saber, el que presenta la Moció, si acceptarà o no les esmenes... Llavors...

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Això és el que he dit. Llavors, si s'accepten les esmenes, hi votarem favorablement; i si no, ens abstindrem.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya? Té la paraula el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, sí, una vegada més sóc el diputat de jornada. I gràcies, senyor president. Senyor Bargalló, primera cosa: accepto la proposta. Jo crec que som uns quants diputats, els que ens hem mogut professionalment en el terreny de la formació d'adults i que, per tant..., el tema és important. Quan es debatia la Llei d'adults, al treball de ponència vam intentar en algun moment, i se'n recordarà, senyor Magí Cadevall, sobretot la senyora Dolors Torrent, que vam tractar de fer aquest grup de treball i que en aquells moments no va ser possible.

I en aquest sentit anuncio que també nosaltres estem presentant propostes; per exemple, una proposició no de llei, que ha entrat el dia d'avui, de cara a la regulació o adequació de les escoles municipals d'adults, que sovint ens manifesten greuges comparatius a l'hora de no poder avaluar, per exemple, directament els alumnes.

I també una proposta, que esperem que pugui ser assumida per tots els grups de la cambra: estem recollint les moltes resolucions que s'han aprovat per unanimitat en aquest Parlament sobre la lluita contra l'analfabetisme i ens agradaria que es pogués fer aleshores un debat sobre saber com s'han aplicat aquestes resolucions unànimes —ho repeteixo— del Parlament sobre aquest punt.

Pel que fa a la seva Moció: absolutament d'acord, votarem els tres punts, tot i que sobre el tercer també voldria esperar conèixer el text de la transaccional. En el primer punt el desplegament territorial evidentment és una part; en d'altres mocions anteriors hem plantejat el tema que, a més del desplegament territorial, es tracta d'un servei a la persona; per tant, tantes persones necessiten tants serveis —per entendre'ns. Si no és ofensiu per a ningú, els serveis a la persona tenen un tractament, haurien de poder tenir un tractament com la recollida de la brossa, que en el lloc on queden molt dispersats els nuclis de població se'n necessiten més per habitat, per raons òbvies que un no pot anar amb la bossa de la brossa fins molt enllà; però que, en canvi, tant nombre d'habitants amb necessitats: tant. I en aquest cas concret, a més, el fet que hi hagi comarques a Catalunya pels estudis

—l'estudi de bosses de pobresa a Catalunya— expliquen que hi ha més necessitats justament en aquest punt —i el cens també ho aclareix—, segurament amb un element de rectificació a favor d'aquestes zones.

El tema del desplegament normatiu respecte als centres: la informació a les persones adultes és important, no solament pel que deia el senyor Simon Pujol que, molt sovint, el fet que no quedi integrat el tema de l'ensenyament d'adults com a desenvolupament de la LOGSE pel fet que és una part de la LOGSE, pot quedar aleshores com un element diferent que no té el mateix tractament que tenen altres ensenyaments reglats a Catalunya.

I finalment, el tercer punt, jo li he dit la meva perplexitat perquè, de les tres propostes de moció, la que a mi m'agrada més és la de vostè justament, perquè insisteix en l'autonomia universitària al final, i en l'aprofitament de recursos i perquè em penso que posar «ordenar i reglamentar» ensenyament i continguts era una proposta equidistant que permetia recollir totes les altres propostes. Ara, esperem que ens diguin quina és la transacció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Riera. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el proponent de la Moció, el senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: Sí, senyor president, senyores i senyors diputats. Les dues primeres esmenes, del Grup de Convergència i Unió, les acceptem; és un problema de temporalitat al qual ja estem acostumats i, aleshores, amb tot de goig i gaudi esperarem que abans del final d'aquesta legislatura hi hagi el compliment efectiu dels dos primers punts.

Pel que fa al tercer punt —com el senyor Magí Cadevall ha anunciat—, hi ha una transacció que recull més l'esperit de les esmenes de Convergència i Unió que la del Grup Socialista, que la inicial d'Esquerra Republicana —li ho he de dir al senyor Ignasi Riera perquè ho sàpiga i també ho he de dir al senyor Simon Pujol perquè ho sàpiga, uns més satisfactòriament que els altres—; en tot cas diu, la llegeixo i la trameto tot seguit a la Mesa; diu: «Millorar l'adequació dels ensenyaments de preparació de les proves d'accés a la universitat en relació amb els requeriments de les diverses facultats i escoles universitàries per tal d'optimitzar els esforços de l'alumnat i del professorat.»

En tot cas, la intenció del nostre Grup era la..., com estava a l'esmena. Potser sí que el senyor Magí Cadevall i el senyor Varela tenien raó que topaven amb la legalitat existent de la mateixa autonomia universitària i de la LRU i, en tot cas, però, em sembla que és un mínim acceptable per tota la cambra que permetrà, doncs, en aquest segment tirar endavant.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Els senyors esmenants retiren les seves esmenes per donar lloc a la tramitació del...? (Pausa.) Molt bé. Doncs, moltes gràcies.

Doncs es posen a votació conjuntament tots els punts de la Moció.

Vots a favor?

La Moció ha quedat aprovada per unanimitat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la immigració a Catalunya

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació sobre la immigració a Catalunya, presentada també pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per presentar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Senyor president, senyores i senyors diputats, aquesta Moció, epíleg de la sessió d'avui... Arran de la interpellació, presentada al Consell Executiu sobre immigració, presentem avui aquesta Moció que, en termes generals, va estar ja a bastament explicitada en el moment de la interpellació; per tant, no m'hi entretindré, anirem de dret al que suposa en si mateixa la Moció, tot i fer algunes precisions de tipus i de caràcter general que em sembla que són imprescindibles per a entendre l'abast de la mateixa Moció.

En primer lloc, constatem i no diem que no a la tasca important —per què no?— en el temps transcorregut, que ja ha fet aquesta Comissió interdepartamental que es va crear.

En segon lloc, dir que des del setembre del 93, data de la creació d'aquesta Comissió, els seus trenta-cinc programes parlen i apunten a un tema que hi haurem de tornar aquí més d'una vegada al llarg, segurament, d'aquesta legislatura pel que fa a immigració, que és fer-ho pivotar tot absolutament sobre la paraula «integració». Aquest objectiu haurà de ser revisat en més d'una ocasió.

En tercer lloc, aquest Pla interdepartamental reposa, segons el conseller Comas, sobre un principi prou seriós i compartit arreu, si bé aquí a la cambra, sobretot en el Grup de la majoria, llevat el cas d'un diputat —el senyor Pont—, no va ser en el seu moment recolzat. Deia el senyor Comas, portaveu en aquell moment del Govern, que per evitar l'allau de transhumància s'hauria de fer, s'hauria de regular, s'hauria de procurar, s'hauria de subratllar —deia ell— una política d'ajuda econòmica o de cooperació generosa amb els països del Tercer Món. La paraula «cooperació» i aquell 0,7% tan proclamat per Nacions Unides enguany aquí vostès, senyors de la majoria —ho sabem bé—, van contravenir aquest desig del portaveu del Govern i de la pobresa es va passar a la migradesa: dels 350 milions pressupostats l'any 93, aquest any hem passat als 280 milions. Evidentment, anem caient de la cooperació a la beneficència en aquest tema tan important.

En quart punt, arran de les meves lleugeres crítiques al Pla, que deien que no fixava ni terminis ni partida pressupostària en les trenta-cinc actuacions anunciades, el senyor Comas em va dir, em va respondre textualment el següent: «Senyor diputat» —em deia—, «s'ha de distingir entre el que són plans de referència del Govern, del que són plans d'ac-

tuació del Govern. Aquest Pla no ha pretès ser mai» –deia ell– «un pla d'actuació» –textual.

El mateix conseller, el senyor Antoni Comas, signant l'encapçalament del que és aquest Pla, diu textualment també, signant i escrivint i afirmant aquestes paraules; diu: «Aquest Pla contempla propostes d'actuació que tenen per finalitat» –quasi res, quasi res– «aconseguir la plena integració dels immigrants i assolir les condicions adients per al seu desenvolupament personal i social amb plenitud de drets i deures.» Quasi res per ser només un pla de no-actuacions, com deia ell.

Vull recordar als senyors diputats que en el Pla presentat, tota la cinquena part, és a dir de la pàgina 252 a la pàgina final, pàgina 377, són propostes d'actuació concretes on es parla de durada, on es parla de recursos i on es parla de pressupost per a cada una de les trenta-cinc actuacions. Però no escandalitzaré cap dels senyors diputats, per poc temps que porti en aquesta cambra, quan li especifiqui que per cada una d'aquestes actuacions, de les trenta-cinc actuacions, quan parla de durada diu immediatament «indeterminada»; quan parla de recursos diu «humans i materials necessaris», i quan parla de pressupost diu «suport normatiu per al desenvolupament del programa». Efectivament, mai unes paraules tan vagues es podrien aplicar a una cosa, doncs, que el senyor conseller Comas volia dir que eren concretes. Això fa que nosaltres haguem de presentar, doncs, aquesta Moció, avui.

I en cinquè lloc, de caràcter general, voldria dir que aquest Pla interdepartamental comprèn programes dels departaments de Presidència, Governació, Ensenyament, Cultura, Sanitat, Territorial i Obres Públiques, Treball i Benestar Social, però en canvi no hi ha programes –i ho dèiem aquí en la interpellació– d'un problema que comença a ser greu i que toca de ple al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya; entre altres coses –per no parlar de permisos de residència, etcètera–, parlàvem que en aquest moment, sobre una població a la presó..., complint pena a les presons de Catalunya hi ha sis mil cinc-cents persones, de les quals més de mil provenen del Tercer Món. Si això no obliga a un pla concret, a un programa concret del Departament de Justícia, és el que nosaltres no acabem d'entendre.

Per tot això, doncs, plantejo –i ho plantejo en nom del meu Grup, però voldria que s'hi veiés també l'esforç consensuat de treball i de contacte amb tots aquells grups no governamentals que a Catalunya s'ocupen del tema de la immigració; és a dir, no és un tema nostre; ho hem repetit altres vegades: Esquerra Republicana, com també fan altres grups, intenta recollir el que hi ha de sensible en el carrer en aquesta qüestió, i en aquest cas, a més de sensible, competent, perquè són la gent que hi estan treballant–, recollim aquesta Moció amb aquests quatre punts que vostès han pogut tenir a les mans.

Pel que fa al primer punt, plantejo amb caràcter d'urgència un pla bianual que reculli, en aquest marc referencial, reculli ja terminis i pressupostos detallats. Això és el que vol

la gent que treballa en aquest mitjà. Molt bé les bones paraules, però quan, amb quins diners, quina durada, quina responsabilitat? Jo penso que seriosament només es pot fer una acció de Govern quan realment hi ha precisió d'objectius, quan hi ha terminis, quan hi ha recursos i quan hi ha durada.

En segon lloc, nosaltres demanem, en el segon punt demanem la creació de la figura del coordinador responsable. El senyor Comas va dir en la seva resposta a la interpellació que ja n'hi havien, de responsables, que cada cosa té un responsable i que hi ha un responsable per a tots els responsables que tenen responsabilitats. No és aquest el cas que nosaltres demanem. Nosaltres demanem, en nom de tota la gent que treballa en aquest medi, en el medi de la immigració, la figura que s'ocupa de coordinar tota la feina interdepartamental; per tant, tot el programa de la Generalitat sobre immigració. En fi, aquesta persona és l'encarregada de vetllar, de coordinar, d'empènyer, de decidir i, en un moment determinat, de donar la cara sobre les actuacions conjuntes de l'acció de Govern de la Generalitat en immigració. No anem a crear nova burocràcia –no anem a crear nova burocràcia–; voldríem que fos, ja, una persona que ja està en nòmina a qui se li donés aquesta responsabilitat superior.

I finalment, millor dit, al tercer punt, el senyor Comas m'ho reconeixia: em deia que, efectivament, havia d'haver-hi una coordinació estatal, deia que ells ja ho procuraven però que allí –i ho deixava en punts suspensius–, que allí –fent referència a Madrid–, doncs, no sembla que ho vegin massa clar. Algú ens ha dit que realment hi ha uns certs no-acords entre diferents departaments d'allí per intentar fer una acció conjunta.

Pressuposa aquest tercer punt una obvietat, a parer nostre, que tots aquells que treballen en aquest medi constaten diàriament la necessitat que avui dia qualsevol pla de treball sobre immigració demana una interacció, un intercompromís de tota aquella gent que hi està treballant, i això sobre un pla, sobre un treball, sobre una taula de treball on es fixin objectius i es fixin i es delimitin competències. Això és el que nosaltres demanem; que la Generalitat prengui la iniciativa, si és que allí no hi ha iniciatives, prengui la iniciativa, ara que poden decidir sobre tot, perquè tothom es posi en funcionament de cara a un pla general de treball sobre immigració. Deia ell que ho intentaríem. Vostè ha dit: «Té raó, senyor diputat; ho intentarem.» Bé, doncs, això és el que hem volgut recollir en aquesta Moció.

I finalment, el quart punt de la Moció, i darrer, diu: «Potenciar mecanismes de defensa» –i aquí el Departament de Justícia està rodonament implicat– «contra expulsions arbitràries». Em deia també el conseller, responnent aquest punt que jo ja li anunciava en el moment de la interpellació, subratllava que «les discapacitats del Govern de la Generalitat són clares», «no podem assumir coses que per altra banda el problema sí que el tenim», «no tenim la responsabilitat de govern sobre una responsabilitat social que sí que la tenim i que forma part dels ciutadans de Catalunya»; deia que, si bé estatuts de residència i tot això són de clara com-

petència de l'Administració central, i per tant incompetència de la Generalitat de Catalunya, deia ell: «Són temes que realment hem d'abordar.» I jo dic: doncs, abordem-los, senyores i senyors diputats; senyors de la majoria, donin suport, si us plau, a una acció de govern que sembla que el senyor Comas tenia interès de portar endavant.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Ha presentat esmenes el Grup Socialista. Per defensar-les i per fixar posició del seu Grup, té la paraula el diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, pel que fa al primer i segon punts, existeix, naturalment, un Pla interdepartamental sobre immigració; ja es va presentar en aquest Parlament en el seu moment, es va debatre. De fet, són unes línies generals d'actuació en les quals tots hi estem d'acord, d'aquest Pla, però manquen, des del nostre punt de vista, qüestions essencials en tot pla com són els terminis d'execució, les inversions que s'han de comprometre o que es comprometen, resolució dels programes de coordinació i de responsabilitat política, i és necessari, doncs, des del nostre punt de vista, establir programacions concretes, nomenar un representant de l'execució perquè en les condicions actuals les competències i responsabilitats, al nostre entendre, queden com molt diluïdes. I en aquest sentit creiem que els dos primers punts que ens presenta la Moció d'Esquerra Republicana van en aquest sentit, i nosaltres ja anunciem que els donarem el nostre vot favorable.

Hem presentat només una petita esmena: que, on diu «pla», nosaltres pensem que ha de dir «programa», perquè el pla ja existeix, i en tot cas aleshores seria necessari un programa; però és una esmena tècnica que en cap cas impediria que nosaltres votéssim aquests dos punts favorablement en cas que no fos acceptada.

Quant al tercer punt, bé, nosaltres estem d'acord amb la necessitat d'establir una coordinació entre la Generalitat i l'Administració central en matèria d'immigració, en totes les matèries que implica la immigració, com per exemple pot ser una tan important com l'establiment de quotes o de contingents d'entrada; crec que les comunitats autònomes —no solament la Generalitat— han de ser escoltades i han de dir-hi la seva, naturalment. Creiem, per això, que ha de ser també extensiva, aquesta coordinació, a les altres comunitats autònomes, naturalment, als ajuntaments i també a les organitzacions no governamentals. Però aquesta plataforma de diàleg, participació i coordinació que el tercer punt d'Esquerra Republicana demana està a punt de crear-se i té ja nom: es diu «Fòrum de la Immigració» i s'està creant a impuls de la mateixa Administració central, i s'està, naturalment, parlant amb totes les altres comunitats autònomes i amb la Federació de Municipis.

Ara bé, sí que creiem que en una plataforma tan extensa pot ser que alguns temes sectorials siguin de difícil planteig; per això presentem una esmena de modificació per tal d'impulsar l'establiment de mecanismes de coordinació sectorial

en el marc del Fòrum de la Immigració. I els llegiré puntualment què és el que diu la nostra esmena al punt tercer; diu: «Impulsar, en el marc del Fòrum de la Immigració, plataforma de diàleg i participació de pròxima creació entre l'Administració central, les comunitats autònomes, els ajuntaments i les ONG, l'establiment de mecanismes de coordinació sectorial».

Ara bé, pel que fa al quart punt, no hi podem estar d'acord. Diu: «Potenciar mecanismes de defensa contra expulsions arbitràries». Senyores i senyors diputats, els supòsits d'expulsió estan regulats per la llei; també els seus procediments i les garanties inherents a cada cas. La Llei d'estrangeria en preveu tres, de procediments.

Primer, mitjançant expedients d'expulsats, que han de ser resolts pel director general de la Seguretat de l'Estat. Són aquells casos que en podríem dir «d'il·legalitat sobrevinguda», és a dir de persones o de ciutadans d'altres països que van entrar aquí legalment però que en un moment determinat no se'ls ha renovat el permís de residència o de treball pels motius que la Llei també ja determina, i en aquest cas se'ls ha d'incoar un expedient d'expulsió. Però aquest expedient, naturalment, disposa de totes les garanties dels procediments administratius que les nostres lleis regulen i preveuen.

Segon supòsit: per sentència judicial, és a dir, per a les persones condemnades per un delictes i que poden ser expulsades en lloc de complir-lo; sempre, naturalment, individualment i per decisió judicial. Aquí també, totes les garanties i totes les cauteles estan establertes.

Tercer cas d'expulsió que preveu la Llei: expulsió per decisió dels governadors civils, i es preveuen dos supòsits exclusivament. Primer supòsit: estrangers que hagin estat, que estiguin en situació il·legal, és a dir, que entren aquí sense la documentació que la Llei preveu, i per tant aquests estrangers poden ser posats immediatament a la frontera per ser retornats; això, ho preveu la Llei. Segon supòsit que preveu la Llei en aquest cas: estrangers expulsats per decisió judicial que tornen abans de complir-se el temps que han d'estar fora; per tant, aquest és un supòsit, també, previst per la Llei i que està regulat per aquesta.

Senyores i senyors diputats, la Llei d'estrangeria va ser votada amb un ampli consens; posteriorment va ser duta al Tribunal Constitucional pel defensor del Poble, es van declarar inconstitucionals alguns aspectes relatius al dret de reunió, que han estat esmenats; és una llei, doncs, plenament constitucional. Si es produeix alguna expulsió no ajustada a la Llei, aquesta serà sempre una excepció, i en aquest supòsit s'ha de recórrer als mecanismes legals establerts pel nostre ordenament jurídic, que és el propi d'un estat de dret. D'altra banda, senyores i senyors diputats, la confiança en el bon funcionament de les institucions democràtiques ha de presidir les nostres actuacions. Donar el nostre assentiment a aquest punt seria admetre que hi ha actuacions generalitzades que no s'ajusten a la Llei; no crec que aquesta sigui la realitat ni que el Parlament tingui motius objectius per decidir-ho d'aquesta manera.

Senyores i senyors diputats, si acordem que són necessaris instruments addicionals per controlar l'execució i aplicació de la Llei d'estrangeria, hauríem d'admetre també, per la mateixa lògica, que són necessaris en l'aplicació i l'execució de totes les altres lleis. Això, evidentment, és un absurd en un estat de dret perquè, per definició, un estat de dret és precisament aquell que es governa amb l'estricta respecte a la llei. Podem estar o no podem estar d'acord amb la Llei d'estrangeria. Vull recordar, una altra vegada, que va ser votada majoritàriament; en aquesta cambra, el Partit Popular, el Partit de Convergència i Unió, o la coalició de Convergència i Unió, i el Partit Socialista la van votar favorablement. Si algú creu que s'ha de modificar, el procediment i lloc no és aquest; en tot cas, és en un altre lloc on s'ha de fer.

Sí que creiem, en canvi, senyores i senyors diputats, que els treballadors estrangers necessiten un bon assessorament legal. En aquest sentit, hem presentat una esmena per tal de crear oficines d'assessorament legal.

És tot, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Oliart. Ara poden intervenir els Grups que no han presentat esmenes. Senyor Reguant, vol intervenir? *(Pausa.)* Té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per posicionar-me, en primer terme; per dir que estic al cent per cent d'acord en l'anàlisi i el posicionament que ha fet el diputat Rodri respecte a aquesta qüestió que coneix prou bé.

En el primer punt de la seva Moció reclama una acció immediata –per tant, d'urgència– a fi de desenvolupar pla, programa, com li'n vulguin dir, però que contempli pressupostos concrets a fi de portar accions civils i socials concretes per a la integració dels col·lectius d'immigrats dins la nostra societat, i per tant s'ha de votar a favor, des del meu punt de vista.

Crear la figura del responsable del pla/programa interdepartamental és un punt de referència inajornable, a fi i efecte que sàpiguen uns a qui han de recórrer per ser acollits i els altres sàpiguen a qui hem de demanar explicacions de com es porta a terme el pla/programa d'integració de la immigració a la nostra comunitat.

El tercer punt, promoure una taula de treball, recollint la intervenció del diputat socialista Oliart en el sentit que ja sembla que hi ha un fòrum d'immigració, no sé si això satisfaria també el diputat d'Esquerra Republicana; crec que aquesta és la idea i l'esperit on ell intentava impulsar en el tercer punt de la seva Moció, i d'alguna manera li daré recolzament perquè ens sembla que la coordinació és absolutament inajornable i necessària en aquest terme i en aquest tema.

Per últim, també li donaré recolzament al punt quart, perquè, si bé el terme d'«expulsió arbitrària» no s'ajustaria *stricto sensu* a allò que les lleis d'un estat democràtic i les normatives que el desenvolupen han de preveure, en el sentit que l'arbitrarietat no és contemplada mai en cap llei, en tot cas, si hi ha un fet concret arbitrari, aquest es combat des de la contundència i el rebuig que faria tota la cambra davant d'un fet puntual, i que naturalment és una cosa que no

es pot admetre, que les lleis prevegin una expulsió o unes expulsions arbitràries. És a dir, el que ell ha volgut dir, d'alguna manera, me sembla, en aquest quart punt –jo ho entenc, i per això li daré recolzament–, és que potenciar mecanismes vol dir una sensibilització de la societat civil i també dels parlamentaris i les institucions de Govern de cada poble que, quan hi hagi un fet puntual arbitrari, aquest sigui rebutjat amb tota contundència. És per això que també li daré recolzament en aquest punt.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, vull felicitar l'illustre diputat senyor Rodri tant per l'oportunitat en la presentació d'aquesta Moció com per la sensibilitat que constantment manifesta en aquesta matèria tan important. El tractament que habitualment es fa dels problemes de la immigració fa que es tingui una percepció del problema que no aborda les seves arrels. Així, sovint, quan es parla de la immigració no es parla de les seves causes sinó dels seus símptomes més punyents, oblidant que no es pot tractar un problema lluitant només puntualment contra els símptomes.

Hi ha una dada objectiva, i és que si ens limitem només a la Mediterrània, ens trobem amb estudis que preveuen una evolució que el 2025 distribuirà la població un terç al nord i dos terços al sud, en zones de forta inestabilitat política, que a Algèria, per exemple, ha conduït a una guerra civil oberta. Malgrat totes les dificultats, els països de la Mediterrània nord, França, Itàlia i Espanya, han viscut un creixement històric, formen part d'un dels mercats més importants i dinàmics del món i, a més a més, gaudeixen d'una situació de llibertat política i benestar social elevats. Això explica que els analistes prevegin una forta i nombrosa entrada d'immigrants, molts dels quals intentaran quedar-se a Catalunya. No podem desconèixer que a la Mediterrània la frontera sud i a centre-Europa la frontera oriental generen una pressió creixent de milions de persones que volen escapar de la misèria i de la guerra; per això, en tant que no disposem dels mecanismes de cooperació internacional per promoure el desenvolupament econòmic, social i polític dels nostres veïns més pobres, haurem de fer quelcom per atendre aquestes qüestions.

Pel que fa al punt 1 de la Moció, el Grup Parlamentari Popular votarà a favor de preparar un programa amb caràcter bianual i amb pressupostos detallats.

El punt 2 demana la creació d'un nou càrrec públic, cosa que entenem que no és imprescindible, tenint en compte que la coordinació pot fer-se entre administracions estatal, autonòmica i local, sota la direcció, per exemple, de la Conselleria de Governació o de la Conselleria de Benestar Social, via qualsevol de les direccions generals ja existents. Així, ens abstenem en aquest punt, considerant que no està el país per pagar un nou alt càrrec i el seu seguici de secretaries i funcionaris.

Pel que fa al punt 3 de la Moció, estem completament d'acord que cal una major coordinació interadministrativa en matèria d'immigració i l'efectiu compliment per part de totes les administracions de la legislació vigent en matèria d'estrangeria. Quan hi ha barris amb un 30% de població clandestina, és evident la connivència implícita de les autoritats. Nómés fent complir la Llei d'estrangeria, com es fa a la resta d'estats de la Unió Europea, podem, si no donar resposta definitiva al problema, sí mantenir-lo en uns termes controlats, i és per això que el nostre Grup Parlamentari votarà a favor del punt 3 de la Moció.

Finalment, i en relació amb el punt 4 de la Moció, el nostre Grup Parlamentari li donarà el seu suport en la línia de l'esmentat fins ara, és a dir, la necessitat de complir la Llei d'estrangeria i, per tant, que les expulsions que s'hagin de fer responguin a actuacions legals, sense arbitrarietats.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per anunciar, òbviament, el nostre suport als punts de la Moció tal com estan presentats ara com d'acord amb les transaccionals posteriors que en aquest cas sí que coneixem.

En primer lloc, el primer punt, quan vam voler conèixer el Pla interdepartamental sobre immigració, del setembre del 93, vam aconseguir finalment que a la Comissió d'Immigració que presideix el diputat senyor Abelló ens fos presentat aquest Pla. Ja en les intervencions posteriors a la presentació del Pla jo vaig dir que tot allò ens semblava molt bé, però que volíem saber exactament d'acord amb quines partides pressupostàries es podia realitzar tot aquell Pla, i vam posar un exemple ben concret: tothom detecta un gran problema, és el problema de l'habitatge. Vam dir: per què no fem una proposta que hi hagi una partida especial per a cooperació de la Generalitat amb els ajuntaments per poder fomentar pisos o habitatge de lloguer, si pot ser especialment destinats a treballadors estrangers que es trobaven en les situacions que descrivia el Pla?

Després això ho vam presentar entre esmenes a la totalitat, ho vam presentar també en un altre moment del Parlament i allò no ens va ser acceptat. És a dir, la preocupació, per tant, no és la filosofia del Pla, sinó saber exactament quina partida pressupostària es posa a tanta filosofia. I com que, en definitiva, fer política vol dir posar partida pressupostària a un bon desig, era bo que aquest Pla tingués partides pressupostàries que confirmessin els desigs. Per tant, absolutament d'acord en aquest punt.

El punt segon, segurament, *va de soi*, diríem. És evident que si hi ha aquest Pla algú l'ha de gestionar; que fins i tot sense marcar-lo d'una manera concreta segurament hauria acabat apareixent aquest personatge amb tot el seguici de càrrecs i subcàrrecs de què parlava el diputat del Grup del Partit Popular. Ens sembla molt bé, és una figura evident, però no insisteixo en aquest tema.

És més, a nosaltres ens importa molt la qüestió de promoure aquesta taula de treball a nivell estatal o, com que segurament se'ns dirà després, impulsar la creació d'un òrgan de participació a nivell estatal sobre immigració, amb la participació de l'Administració central, les comunitats autònomes, els ajuntaments i les organitzacions no governamentals. I a més, els mecanismes, establiment de mecanismes de coordinació sectorial en el marc de les respectives competències.

El tema és important perquè, en aquests moments, la qüestió d'atenció als treballadors estrangers extracomunitaris o als immigrants en general no té fronteres autonòmiques. Fa ben pocs dies a Sant Joan Despí es presentava un llibre, que era *Dormir al raso*, que és un testimoni impressionant, és el testimoni de dins de com la por pot arribar a la vida d'un col·lectiu de persones, que evidentment expliquen com es van traslladant de comunitat autònoma, justament fugint dels mecanismes de cada una d'elles, i és evident que a cada lloc saben una mica que estan en un pla i en un lloc on hi ha una legislació similar. És evident que nosaltres creiem que en aquest Pla, en aquest organisme, una de les coses que s'ha de començar a discutir és la Llei d'estrangeria, perquè el contrast entre l'exposició de motius, que és d'una gran generositat, i els articles després d'aquesta Llei, tant de la Llei de 1985 com dels reglaments d'aplicació, fan que en aquests moments sigui un veritable impediment per aplicar una política d'estrangeria solidària. És clar que ho creiem nosaltres, que ha de ser així, i creiem que, per tant, aquest marc pot ser un marc interessant, perquè cadascú, des de la seva pròpia experiència, expliqui què ha passat i què pot passar.

I finalment, també donem suport al quart punt de potenciar els mecanismes adients per tal d'evitar qualsevol tipus d'expulsions arbitràries. Té raó el senyor Oliart quan diu en la primera formulació: «sobretot mecanismes de defensa contra expulsions arbitràries des del punt de vista formal»; segurament té raó el que ell deia en la seva argumentació. Ara, des del punt de vista d'aplicació pràctica de què passa cada dia, jo recordo que quan era Síndic de Greuges el molt honorable Frederic Rahola, l'adjunt al Síndic de Greuges, senyor Elies Rogent, cada vegada —naturalment, amb acord del Defensor del Pueblo, perquè no tenia competències en aquest tema d'una manera directa— atenia els casos que hi havia i, en tot cas, el llistat de casos que ha anat recollint i que han estat publicats als informes del Síndic de Greuges expliquen que hi ha hagut expulsions arbitràries i que no hi ha hagut mecanismes clars de defensa contra aquestes expulsions arbitràries.

Per tant, també ne aquest punt, nosaltres donarem el nostre suport.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Salvatella.

El Sr. SALVATELLA: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el conseller Comas en la resposta a

la interpellació corresponent ho deia clar: «D'aquest tema, el de la immigració, n'haurem de parlar moltes vegades més, perquè és un tema que durarà molts anys abans que realment nosaltres el puguem considerar superat.» En efecte, la problemàtica generada pels moviments migratoris de la població serà determinant a l'hora de configurar el país del futur. Segons com, si no es portés prou bé, la immigració podria fer trontollar els fonaments mateixos de la societat.

Tenim una llarga experiència en aquests afers. Catalunya ha assimilat al llarg de la història repetides allaus migratòries amb sort diversa, però al capdavant sempre n'ha reeixit. Alguns de nosaltres, tal vegada, en siguem producte directe.

La Moció presentada conté quatre punts diferents. Pel que fa al primer, recordem, com ja s'ha dit, que el 28 de setembre passat el Govern de la Generalitat va aprovar el Pla interdepartamental d'immigració. Aquest Pla preveu la integració dels immigrants estrangers al nostre país, consta d'un estudi actualitzat i explicita tota una sèrie de programes, trenta-cinc exactament, per tal de fomentar la integració cultural, social i econòmica dels immigrants com a persones amb plenitud de drets i deures. Aquestes programes seran portats a cap per diferents departaments de la Generalitat: Ensenyament, Cultura, Sanitat i Seguretat Social, Treball, Política Territorial i Obres Públiques, Governació, Presidència, Benestar Social, als quals cal afegir Justícia i Agricultura, tots els quals formen part de la Comissió Interdepartamental d'Immigració creada en la data abans esmentada. El Pla té caràcter plurianual, ja que la consecució dels seus programes exigeix una actuació progressiva i constant al llarg del temps.

Pel que fa a la dotació de pressupostos concrets, està previst que cada departament els detalli en funció dels pressupostos aprovats per aquesta cambra. En alguns casos, però, serà difícil assignar una dotació concreta, ja que el que es pretén és que les persones immigrades s'integrin a la xarxa normalitzada de serveis. Així, per exemple, en l'escolarització dels fills dels immigrants.

El punt número 2 planteja la necessitat d'un responsable del Pla citat. Naturalment, el màxim responsable, no sols de l'elaboració del Pla sinó de la seva execució i desenvolupament, és el conseller de Benestar Social, senyor Antoni Comas; ell presideix la Comissió Interdepartamental d'Immigració, encarregada de la direcció i supervisió del Pla. Així mateix, la Generalitat s'ha dotat d'un òrgan tècnic adscrit al Departament de Benestar Social per tal d'assessorar i coordinar les accions.

Aquests dos primers punts, doncs, el nostre Grup els votarà negativament, així com l'esmena número 1 del Grup Socialista, per considerar-los innecessaris.

Quant a la primera proposta del punt tercer de la Moció, ens semblaria bé que s'arbitressin noves fórmules per fomentar les possibles actuacions a nivell d'Estat, que és qui té competències exclusives en matèria d'immigració, d'estrangeria, dret d'asil i nacionalitat, segons determina l'article 149.1 i 2 de la Constitució.

Pel que fa a la segona part d'aquest punt tercer, cal dir que des de l'aprovació del Pla el Govern de la Generalitat ha mantingut contactes continuats amb el Govern central: reunió a Madrid sobre el Foro de los Inmigrantes, trobada a la seu de Benestar Social amb representants de la Dirección General de Migraciones del Ministerio de Asuntos Sociales el passat gener, reunió amb una comissió de la Direcció Provincial de Treball el febrer... És clar que som conscients que cal aprofundir i ampliar els contactes amb l'Administració central per fomentar l'entesa i aconseguir una millor coordinació. Veuríem bé, per tant, amb lleugeres rectificacions, el redactat de l'esmena número 2 del Grup Socialista. En aquest sentit, tal com ja ha avançat amb clara visió profètica el senyor Ignasi Riera, el nostre Grup donaria suport a una transacció que instés la creació d'uns òrgans a nivell estatal, amb participació de l'Administració central, les comunitats autònomes, els ajuntaments i les organitzacions no governamentals, establint mecanismes de coordinació sectorial en el marc de les respectives competències.

Respecte al punt quart i darrer, acceptaríem una altra esmena sobre la base del text de la Moció d'Esquerra Republicana, canviant, en tot cas, l'expressió «mecanisme de defensa contra» per «mecanismes adients per tal d'evitar qualsevol expulsió», etcètera. En el cas que no s'acceptessin ambdues transaccions, hauríem de votar en contra d'aquests punts i de les esmenes corresponents. No podem acceptar, en aquest sentit, l'esmena del Grup Socialista perquè entenem que ja existeixen oficines d'assessorament, com són les de Caritas, CID o SOS Racisme, que compleixen la seva missió.

Espero que serà possible arribar a acords concrets sobre aquesta tema, donada la seva importància, també perquè crec que el diputat senyor Rodri ha demostrat una especial sensibilitat per aquests problemes i perquè el seu capteniment és sempre correcte.

El problema de la immigració —segurament estaran d'acord amb mi— serà la gran qüestió social dels anys a venir. Ja ara ha fet vessar molta tinta, i gosaria dir que fins i tot s'ha posat de moda, com qui diu; fa fi parlar-ne: mestissatge, Catalunya gresol de races, «et deixo un pont de mar blava» —canta l'abans dit noi de Verges—, els colors verds de l'Islam, els fills de la nit, els versets aràbics de l'Alcorà sobre la sina de Claudia Schiffer, veus del desert, pateres amunt i avall de Gibraltar, «pobrets emigrants», però també «nena, que no et vegi més amb aquest negre», «hostes vingueren que de casa ens tragueren» i «jo no sóc pas racista, però la feina, els llocs de treball, per als de casa».

Al meu poble, l'estiu passat, un grup de nois del país van agredir violentament a la sortida d'una discoteca uns vailets magribins «perquè eren moros», segons van declarar —Lucrecia Pérez, *in memoriam*.

Fa ja molts segles, el tercer abans de Crist, l'emperador xinès Zheng va fer edificar una muralla tan alta i tan llarga que els astronautes l'han pogut veure des de la lluna; era una muralla contra els estrangers, una muralla contra les influències foranes. Ara, Europa, Espanya, Catalunya també,

corren el perill de construir-ne una altra; una muralla no de pedra, sinó de burocràcia, d'intolerància, de xenofòbia, de racisme. Compte.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Salvatella. El senyor Rodri es pot pronunciar sobre les esmenes presentades.

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Algun diputat em recordava que avui passarem el 0,7% de gana com a signe de col·laboració amb el Tercer Món.

El Sr. PRESIDENT: Depèn de vostè, eh?

El Sr. RODRI: No, no; seré breu, senyor president. (*Rialles.*) Si depengués de mi, potser en passàriem una mica més, però en atenció al Grup de la majoria seré breu. (*Rialles i xiulets.*) Hem elaborat... No, n'hi ha alguns que tenen reserves, ja ho veig. (*Rialles.*)

Senyor president, deixem de frivolitzar sobre aquest tema. Jo vull agrair a tots els diputats, començant pel doctor Reguant, l'Ignasi Riera, el senyor Salvatella, el senyor Oliart i l'amic Ariza, l'interès que han tingut... (*remor de veus*), l'interès que han tingut a trobar uns punts de consens a una Moció que ens sembla prou important. És en aquest sentit que jo passaré a la Presidència tres transaccionals, una al punt 1, que, si bé no varia gran cosa, m'ha semblat important recollir la que ofería el senyor Oliart i canviar «pla bianual» per «programa bianual d'actuacions», que em sembla que especifica tècnicament una mica millor el que jo mateix volia dir.

Pel que fa al punt 3, jo vull recollir, una mica, que l'expressió «Foro», l'activitat aquesta o la creació d'aquest Foro de la Immigració..., jo voldria partir una mica d'allò que deien alguns diaris i algunes televisions: no fer publicitat d'una cosa que encara no ha passat i parlar més aviat d'una cosa quan ja ha passat. Jo, amb el benentès que això es faci..., no va contra això, però ho hem eliminat perquè no és encara una realitat. No obstant, com que hem parlat i hem pogut arribar a una transaccional, el tercer punt recull –com vostè ha vist i ara llegiré–, una mica, la voluntat de tots.

Pel que fa al segon punt, queda exactament igual. Em sap greu que el Grup Popular no hi pugui donar suport, perquè, com pot comprendre, per part meua no anava pas a crear un cotxe oficial més, no anava a crear una col·lecció de secretaris o de secretàries –normalment, lamentablement, només són secretàries–, sinó que anava que aquesta figura, com deia l'Ignasi, que sortirà espontàniament si es treballa, a la que es posin pressupostos –l'Ignasi Riera–, a la que es fixen pressupostos i partides surt espontàniament la figura de la persona que ho ha... Avançar-nos a això i subratllar-ho era la nostra intenció.

I en el quart punt, com que hi han arbitrietats, arbitrietats volem que quedin. També lamentem que aquesta realitat no pugui ser assumida pel principal grup de l'oposició.

Només per acabar i per sumar-me amb to emotiu al que ha dit el company Salvatella, avui fa –i no seria el moment de dir-ho aquí, si no fos per la *coletilla*, per l'afegitó que ve

darrere–, avui fa cent cinquanta anys que aquest país es va dotar de la primera caixa d'estalvis. Però vull dir una cosa: hi ha un personatge que mai ningú n'ha parlat; en el moment d'esclatar la guerra, un treballador immigrant va ser el que va salvaguardar el patrimoni d'aquesta entitat, des de les cadires fins a les màquines d'escriure, i el va defensar amb tanta enteresa i va ser-ne tan emblemàtic que les tropes que van arribar guanyadores el van afusellar. Era un treballador immigrant.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rodri. Ho farà un senyor secretari, aquestes transaccionals...

El Sr. SECRETARI SEGON: Transaccional al punt primer: «Preparar amb caràcter d'urgència un programa bianual d'actuacions sobre immigració amb pressupostos detallats.»

Punt tercer: «Impulsar la creació d'un òrgan de participació a nivell estatal sobre immigració, amb la participació de l'Administració central, les comunitats autònomes, els ajuntaments i les ONG, i l'establiment de mecanismes de coordinació sectorial en el marc de les respectives competències.»

Punt quart: «Potenciar els mecanismes adients per tal d'evitar qualsevol tipus d'expulsions arbitràries.»

(*El senyor Oliart demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Oliart. Retira les seves esmenes?

El Sr. OLIART: Senyor president, pel que fa al punt primer i al punt tercer, les retirem, perquè, naturalment, les transaccions que ens proposa el Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Rodri, recullen l'essencial de les nostres esmenes. Malgrat que no es reculli el tema del Fòrum de la Immigració, no en farem, d'això, cap qüestió.

Ara bé, pel que fa al punt quart, no podem acceptar el redactat que se'ns proposa, perquè no recull absolutament res de la nostra esmena. I, per tant, el que demanem és que es posi a votació el redactat inicial de la Moció que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana.

Moltes gràcies, senyor president. I anuncio, naturalment, el vot en contra d'aquest quart punt, i que es voti separatament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. RODRI: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. RODRI: És cert que, amb afany de fer una cosa conjunta amb el Grup de la majoria, havia intentat fer una transacció, que no fa al cas perquè ells no havien presentat cap mena d'esmena. Aleshores, jo podria o voldria demanar si és pertinent que aquest punt sigui una nova proposta o una nova redacció a la meua proposta. Si no pot ser, aleshores hauré de votar obligadament el que jo vaig presentar inicialment.

El Sr. PRESIDENT: No, no...

El Sr. RODRI: Espero que la majoria entengui que no ha estat pas per mala voluntat meua. I, com que substancial-

ment no canvia res, jo espero que el senyor Escudé ens voti favorablement o puguin votar-nos favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rodri. No és pertinent, eh? (*El Sr. Escudé demana per parlar.*) El senyor...

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor president. Jo voldria cridar l'atenció sobre l'article 135 del Reglament, per emanació de l'article 131, punt final, perquè el que es necessita no és la retirada de l'esmena, sinó la no-oposició. Per tant, m'ha semblat entendre que hi havia oposició, però jo voldria, per un afany estrictament reglamentari, saber si el Grup Socialista no retira la seva esmena davant de la transaccional o si va més enllà, i, a part de votar com vulgui, a part de no retirar-la, si s'oposa que es posi a votació la transacció que ha ofert el senyor Rodri.

Ja adverteixo que, si s'hi oposa, el nostre Grup, des del moment que ja ha manifestat el meu company que estava també en desacord amb el text originari, si no hi ha possibilitat, per oposició del Grup Socialista, de fer aquest text transaccional que ha ofert el senyor Rodri, nosaltres, per coherència, votaríem també en contra del punt quart, que no ens dóna satisfacció en el redactat primitiu.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Sí, bé, en la meua exposició, en la meua intervenció anterior ja he dit que jo sol·licitava que reglamentàriament, doncs, es posés a votació el quart punt tal com està redactat inicialment. Això ja, implícitament, representava que nosaltres ens oposem a aquesta transacció.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La presidència em sembla que té la convicció que hauríem de votar punt per punt, perquè fer agrupacions seria molt complicat; no lliguen. Però bé, només són quatre punts, eh? De manera que passem a la primera votació.

Punt primer.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest primer punt ha quedat rebutjat per 28 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

El punt segon.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest segon punt ha quedat rebutjat per 24 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

Punt número 3.

Vots a favor?

Aquest tercer punt ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, se sotmet a votació el punt quart.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest quart punt ha quedat rebutjat per 14 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

(*Són dos quarts de tres de la tarda i onze minuts.*)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució Espanyola

Barcelona 1988. 2.ª edició ISBN: 84-500-9376-7

Preu: 150 pta. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució Espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució Espanyola. Estatut d'Autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona 1990. 5.ª edició ISBN: 84-393-2176-7

Preu: 1.050 pta. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona 1988. 3.ª edició

Preu: 80 pta. 17 x 11 cm, 22 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una Resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'Autonomia de Catalunya

Barcelona 1983. 2.ª edició ISBN: 84-500-9378-3

Preu: 100 pta. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel Rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona 1981. ISBN: 84-500-4156-2

Preu: 3.000 pta. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona 1986. ISBN: 84-505-4739-3 (o.c.)

Preu: 8.500 pta (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg (2 vol.).

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries dels diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Vol. 1. ISBN: 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN: 84-505-4741-5

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona 1989. ISBN: 84-505-8049-8 (o.c.)

Preu: 8.500 pta (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg (2 vol.).

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988

Vol. 1. ISBN: 84-505-8049-8

Vol. 2. ISBN: 84-505-8051-X

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona 1984. ISBN: 84-500-9786-X

Preu: 6.250 pta. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

El Parlament de Catalunya

Barcelona 1991. 5.ª edició

Preu: 100 pta. 21 x 12 cm, 58 pàg.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu il·lustrat amb fotos a tot color, de Francesc Català Roca i altres fotògrafs. N'hi ha, també, versions en castellà, alemany i anglès.

El Parlament de Catalunya

per J. Sobrequès, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona 1987. 2.ª edició ampliada ISBN: 84-505-6832-3

Preu: 12.500 pta. 31 x 24 cm, 502 pàg.

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions.

Segona edició, ampliada, amb 231 fotos a tot color i a tota pàgina, i 78 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN: 0213-7798

Preu: Subscripció anual: 7.500 pta. 31 x 21,5 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de Ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les Comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN: 0213-7976 (general)

ISSN: 0213-7984 (sèrie P)

Preu: Subscripció anual: 6.000 pta. 31 x 21,5 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIO

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ ☐

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19....

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició, impressió i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

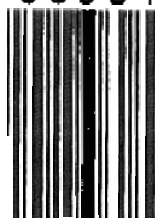
Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament

de Catalunya (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

08304

0213 798001